80. 1633? [WILLIAM CAMDEN].
Institutio Graecae Grammatices Compendiaria, London, 1633(?).

Camden began teaching at Westminster School under Edward Grant, see Item no. 79, about the time that Grant published his Greek grammar. So far as we know, in 1595 appeared what was to become almost at once the dominant Greek grammar for all English grammar schools and colleges. There are a few copies of early editions, only two copies being known dated 1595, and usually only one copy for each edition recorded thereafter for many years. If the final figure in the date of the copy displayed is a 3, then the copy is unique. The best we can do with the figure is to say that it looks much like a 3, but with the ink blot at the bottom, and this blot is not printer's ink, we cannot be absolutely certain. Illinois has later editions, but no earlier one than this. But few libraries anywhere have any copies at all before 1700.

Institutio Græcæ Grammatices compendiaria:

In usum Regiæ Scholæ *Westmonasterienſis.*

Scientiarum janitrix Grammatica.

Londini,
Excudebat Bonhamus Norton us,
Regius in Latinis, Græcis & Hebraicis Typographus.
1632.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
Τῶν ἰσχνειῶν ζωογονὸς πυγχαίω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, χ̣ μίτρους ἁρμαίω,
Μιχ. ὁ Φιλλδς.

GRAECORVM LITERAE.

Figura.	*Nomen.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλόν	E psilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	k c
Λ λ	λάμδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρόν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	s
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλόν	Y psilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	o magnum

Ex literis septem sunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω,
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles μεταβολικαὶ, α, ε, ο.
Immutabiles ἀμεταβολικαὶ, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ προτακτικαὶ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ ὑποτακτικαὶ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ κυρίαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Impropriæ καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ᾗ, ᾧ, ᾠ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues ψιλαὶ, π, κ, τ.
Medias μέσαι, β, γ, δ.
Aspiratas δασεῖαι, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices διπλαῖ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel Immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι sunt tres: acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, antepenultima: Circumflexus, in ultima & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τὶς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν ᾽: asper, δασὺ ῾.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accepit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ὑ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥεον vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικὸς. Dualis, δυϊκὸς. Pluralis, πληθυντικὸς.

Casus, πτώσεις sunt quinque. Nominativus, ὀρθὴ. Genitivus, γενικὴ. Dativus, δοτικὴ. Accusativus, αἰτιατικὴ. Vocativus, κλητικὴ.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικὸν. Fœmininum, θηλυκὸν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.				Dual.			Plural.			
N.	G.	D.	A.	N. A. G. D.			N.	G.	Dat.	Acc.
Masc. ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,		οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm. ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut. τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν.		τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.			Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Da.	Ac.
Masc.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν,	ὼ,	οἷν,	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἣν,	ᾱ,	αἷν,	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ᾱς.
Neut.	ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὃ,	ὼ,	οἷν,	ᾰ,	ὧν,	οἷς,	ᾰ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantum masculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas: ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας. Gen. τοῦ αἰνείου. Dat. τῷ αἰνείᾳ. Acc. τὸν αἰνείαν. Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ αἰνείᾳ. Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν. Voc. ὦ αἰνείᾳ.

Plural. Nom. οἱ αἰνείαι. Gen. τῶν αἰνειῶν. Dat. τοῖς αἰνείαις. Acc. τοὺς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης. Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ. Acc. τὸν χρύσην. Voc. ὦ χρύσα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ χρύσα. Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν. Voc. ὦ χρύσα.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι. Gen. τῶν χρυσῶν. Dat. τοῖς χρύσαις. Acc. τοὺς χρύσας. Voc. ὦ χρύσαι.

De genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In

In prima autem & ſecunda declinatione ſemper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus ſingularis in quatuor primis declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet α, η, ω, puncto ſubjecto.

Quædam nomina in αι Doricè declinata formant gen. in ᾶ, ut ὁ δωμᾶς, τῦ δωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè ſemper Vocativus eſt idem cum nominativo, & poëticè ſæpè uſurpatur pro nominativo.

Nomina in
- ης, ut μιπιάης conſiliarius
- Gentilia, ut σκυθὴς Scytha.
- Poëtica in ης, ut κυνώπης impudens.
- Compoſita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τείρω tero.

formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μιπιάτα, ὦ σκύθα.

Secunda declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα muſa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα. Gen. τῆς μούσης. Dat. τῇ μούσῃ. Acc. τὴν μοῦσαν. Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα. Gen. & Dat. τοῖν μούσαιν. Voc. ὦ μοῦσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι. Gen. τῶν μουσῶν. Dat. ταῖς μούσαις. Acc. τὰς μούσας. Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ. Gen. τῆς τιμῆς. Dat. τῇ τιμῇ. Acc. τὴν τιμὴν. Voc. ὦ τιμὴ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμᾶ. Gen. & Dat. τοῖν τιμαῖν. Voc. ὦ τιμᾶ.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ. Gen. τῶν τιμῶν. Dat. ταῖς τιμαῖς. Acc. τὰς τιμὰς. Voc. ὦ τιμαὶ.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in α, ſic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσικᾶ Nauſica,

Nausica, μνᾶ mina, contracta ex ἀμνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ rebori, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut, δύεσσι, δυσσφι.

Tertia declinatio

Duas continet terminationes ος & ον: ος masculini, fœminini, & communis, & ον neutrius, ut ὁ λόγος & sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural. Nom. οἱ λόγοι; Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρδάλι pro παρδάλῃ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάλπιγσι pro σάλπιγξι: pauca patiuntur Apocopen, ut ἕλι pro ἕλεσι, lana; & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut τράπεφι pro τράπεζι, exercitus.

Quarta declinatio Atticarum propria

Duas habet terminationes, ως & ων: ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius; ut ὁ Μενέλαως Menelaus, τὸ ἔριον fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μηλέλεως, Gen. τοῦ μηλέλεω, Dat. τῷ μηλέλεῳ, Acc. τὸ μηλέλεων, Voc. ὦ μηλέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μηλέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μηλέλεων, Voc. ὦ μηλέλεω.
Plural. Nom. οἱ μηλέλεω, Gen. τῶν μηλέλεων, Dat. τοῖς μηλέλεως, Ac. τοὺς μηλέλεως, Voc ὦ μηλέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἔυγλεων, Gen. τοῦ ἔυγλεω, Dat. τῷ ἔυγλεῳ, Acc. τὸ ἔυγλεων, Voc. ὦ ἔυγλεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγλεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγλεῳν, Voc. ὦ ἔυγλεω.
Plural. Nom. τὰ ἔυγλεω, Gen. τῶν ἔυγλεων, Dat. τοῖς ἔυγλεως, Acc. τὰ ἔυγλεω, voc. ὦ ἔυγλεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω, uti ἀδὼς ἀδὼ Athos mons, ἠὼς ἠὼ aurora, κὼς κῶ Ceos insula, κῶς κῶ Cos insula, λαγὼς λαγῶ lepus.

Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγύῃω pro ἀγύῃων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ παὶς, Gen. τοῦ παιδ, Dat. τῷ παιδὶ, Acc. τὸν παῖδα, Voc. ὦ παὶ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ παῖδε, Gen. & Dat. τοῖν παιδοῖν, Voc. ὦ παῖδε.
Plural. Nom. οἱ παῖδες, Gen. τῶν παίδων, Dat. τοῖς παῖσι, Acc. τοὺς παῖδας, Voc. ὦ παῖδες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματ, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτων, Voc. ὦ σώματε.
Plural Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem α & ν ut ἡ ἔρις contentio, τλῶ ἔρισα, & ἔριν: ὁ νῆλυς, advena, τὸν νῆλυδα & νῆλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν: βοῦς bos, βοῦν, poëticè βόα. Sed πούς pes, habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per ευς in genitivo, & adjectivæ in λυς & ευς, vocativum enim formant in ευ, ut ὁ χρυσοῦς πέρλυς, ὦ πέρλυ tener: ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ω χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ ἀνὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πατὴρ, ἀνὴρ, ἀνὴρ, σωτερ.

Nomina in υς & ους abjiciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ: præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδοὺς dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii πού, ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ: ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς ὦ παῖ puer. Excipe Σθένις.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

bus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἀραψ, Arabs, ἄραψι, βασιλεύς, rex, βασιλεῦσι: κόραξ, corvus, κόρακι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι poste, & υ posto: ut πόδῃ, πόδοιν, λέοντι, λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in εσσι: *ut* πατὴρ, πατράσι. *Sed in Acc. sing.* πατέρα, *& μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam, & μήτρα matricem significant.*

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando Ος *in* εσσι *vel* εσσιν, *ut* ἥρως, ἥρεσσι, *& ἥρεσσιν, heros:* ἔπος, ἔπεσσι, *verbum.*

Quibusdam neutris hujus declinationis in Ος, *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* σῆθος, *pectus,* σήθεσφι: μελεδὼν, *cura,* μελεδωνόφι, *sunt quæ indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τῦ αἴαν, *pro* αἴαντος. *In Dativo,* τῇ δηΐ *pro* δηΐδι, *pugna:* παρ' ἔχοιτι *pro* παρ' ἔχοιτιδι, *uxori:* τῷ ἱδρῷ *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo,* τὸν Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα: τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In vocativo,* ὦ Λακεδάμα *pro* Λακεδάμων, *Lacedæmas:* Αἶα *pro* Αἶαν, *Ajax.*

Nominibus & verbis in ι *vel* ς *desinentibus* ν *additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur: ut* λέουσιν ἐκείνοις: τύπτουσιν ἐκεῖνον: ἔπιπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante Ος *Genitivi, quæ hic subjiciuntur.*

α. τὸ γράμμα, τος. *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος. *meli.*
υ. τὸ γόνυ, υος. *genu.*
τὸ ἄστυ, εος. *urbs.*
ω. ἡ Λητὼ, οῦς, *Latona.*
αν ὁ παιάν, ανος. *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος. *quod verberavit.*
εν. τὸ τέρεν, ένος. *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος. *gratiosum.*
ων. ὁ Ἕλλων, ωνος. *Græcus.*
ὁ πόμπων,

ὁ ποιμὴν, ενος. paſtor.
εν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος. radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος. majus.
τὸ τύπτον, οντος. verberans.
ον. τὸ δίπους, οδος. bipes.
τὸ τυπτῶν, οντος. verberaturum.
ων ὁ μύσων, ωνος. turris.
τὸ ζεύγνυω, υντος. jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς. ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος. hirundo.
ὁ ξενοφῶν, ῶντος. Xenophon.
ὁ δρακὼν, οντος. draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρὶξ, τριχος. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ῥ. ἡ ἁμάξ, αρος. uxor.
τὸ ἦπαρ, ατος. hepar.
ὁ φθεὶρ, ιρὸς. pediculus.
ἡ χεὶρ, ωρὸς. manus.
ῤῥ. ὁ σὴρ, ηρὸς. vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος. ſervator.
ὁ αἰθὴρ, έρος. æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρὸς. vir.
ορ. τὸ ὕδωρ, ορος. cor.
υῤ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος. teſtis.
αρ. ὁ φὼρ, ωρὸς. fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος. Ajax.
ὁ μέλας, αν. niger.
ἡ μονὰς, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, αος. ſenectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς. convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδος. puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, ὰὸς vel νὸς. navis.
ευς. ὁ κτεὶς, ενὸς. pecten.
ὁ χαρίεις, έντος. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδος. clavis.
ὺς. ὁ βασιλεὺς, έος. rex.
ης. ἡ ἰδὲς, ῆτος. veſtis.
ὁ τιμῆς, ῆντος. honoratus.
ὁ κλήμης, εντος. clemens.
ὁ Δημοσθένης, ους. Demoſthenes.
ις. ὁ ὄφις, εος. ſerpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος. murus.
τὸ τετυφὼς, ότος. verberans.
υς. ὁ καὶ ἡ βοῦς, ὸς. bos.
ὁ πλακοῦς, ουντος. placenta.
ὁ ὀδὼς, όντος. dens.
ὁ πούς, οδὸς. pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς. auris.
υς. ὁ μῦς, ὸς. mus.
ὁ πέλεκυς, εος. ſecuris.
ἡ χλαῖνις, υδος. chlamys.
ὁ ζεύγνυς,

ὁ ζυγός, οῦ. jugum. ἡ ἅλς, ἁλός, mare.
ἡ κορυς, υθος, & υος. galea. ῥς. ἡ ὕλμυς, νθος. tinea.
ως. ὁ γέλως, ωτος. risus. ρς. ὁ χὴ μάχαιρα, ρας. bacha.
ἡ αἰδὼς, όφ. pudor. ψ. ὁ ὤψ, πὸς. vultus. (tus.
ὁ Τρῳὸς, ωὸς. Trojanus. ὁ Αραψ, βφ. Arabs.
λς. ὁ ἅλς, λὸς. sal. ἡ κλῖψ, φ scala.

Quinque Declinationes nominum Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cùm duæ vocales in unam ita eunt, ut amba serventur: ut τείχεϊ, τείχει: *vel,* Crasi, *cùm utraque vocalis, vel altera mutetur, ut* τείχεα, τεῖχη.

Prima Declinatio contractorum

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœminini, & communis generis: ut ὁ Δημοδόκης, ἡ τριήρης triremis: ὁ χὴ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & φ neutrius, ut τὸ μέλφ, membrum: τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. τὸ Δημοδόκης. Gen. τοῦ Δημοδόκεφ, ους. Dat. τῷ Δημοδόκει, ει. Acc. τὸν Δημοδόκεα, ην. Voc. ὦ Δημόδοκες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδόκει, ην. Gen. & Dat. τοῖν Δημοδόκοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοδόκει, ην.

Plural. Nom. οἱ Δημοδόκεες, ους. Gen. τῶν Δημοδοκέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοδόκεσι. Acc. τοὺ Δημοδόκεας, ους. Voc. ὦ Δημοδόκεες, ους.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος. Gen. τοῦ τείχεφ, ους. Dat. τῷ τείχεϊ. Acc. τὸ τεῖχος. Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχει, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τείχοιν, οῖν. Voc. ὦ τείχει, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η. Gen. τῶν τειχέων, ῶν. Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τεῖχη. Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἕτερος, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνη, Aristophanes: ὁ ἑταῖρος, τοῦ ἑταίρου.

Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ εὐφυὴς, ingeniosus, Acc. τὸν εὐφυῆ, εὐφυᾶ.

Secunda declinatio

Duas habet terminationes, ος, masculini & fœminini generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφεως. Dat. τῷ ὄφει, ὄφι. Acc. τὸν ὄφιν. Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει. Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν. Voc. ὦ ὄφει.

Plu. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις. Gen. τῶν ὀφέων. Dat. τοῖς ὄφεσι. Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις. Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τοῦ σινήπεως. Dat. τῷ σινήπει, πι. Acc. τὸ σίνηπι. Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπεε. Gen. & Dat. τοῖν σινήπεοιν. Voc. ὦ σινήπεε.

Plu. Nom. τὰ σινήπεα σίνηπια. Gen. τῶν σινήπεων: Dat. τοῖς σινήπεσι. Acc. τὰ σινήπεα, πια. Voc. ὦ σινήπεα, πια.

Regula.

Cesus Attici accentum habent in antepenultimâ, quamdiu ultima sit longa: ut ἡ πόλις, τῆς πόλεως, civitas.

Tertia declinatio

Vnicam habet terminationem generis masculini tantum, in ὰς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς. Gen. τοῦ βασιλέως. Dat. τῷ βασιλέι, λεῖ. Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν. Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς. Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantum, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ. Gen. τῆς λητόϑ, οῦς. Dat. τῇ λητοῖ, οῖ. Acc. τὴν λητόα, τὼ. Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ. Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν. Voc. ὦ λητὼ.

Plural. Nom. αἱ λητοὶ. Gen. τῶν λητῶν. Dat. ταῖς λητοῖς. Acc. τὰς λητοὺς. Voc. ὦ λητοὶ.

Numerus singularis tantum in hâc Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας cornu.

Sing. Nom. κέρας. Gen. τὸ κέρατος, κέραϑ, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ. Acc. τὸ κέρας. Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρατε, κέρᾳ. Gen & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν. Voc. ὦ κέρατε, κέρατε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ. Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατϑ, κέραϑ.

Nomina

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus, ut

1. νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σαῦς salvus, σῶς Att. & σῶν. Acc.
2. χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς aereus, à nominibus in εος.
3. σιμόεις σιμοῦς, σιμόεντος σιμοῦντος; πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, Placenta.
4. ὁ τιμᾶς τιμῶντος, à τιμάεις honoratus.
5. In ης circumflexa, τὸ κῆρ κῆρος, à κάρ, cor, & παῖς παίδος, à παάς, puer.
6. ὁ μωσῆς, ᾶ μωσῆ: ὁ μωϋσῆς, ᾶ μωϋσῆ, ὁ μωσοῦς, μωσοῦ. ὁ μωϋσοῦς, μωϋσοῦ.
7. ὁ Σαλῆς, Σαλῆ: ὁ Σάλης, Σάλητος, Οἰδίπους: Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦ. Gen. εϊ, ῆ. Dat. έῳ, ῶ.

Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea, sunt, vel

1. Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in υς, ut ἐρίνυες ἐρινῦς. furiæ.
2. Imparisyllabi: α in ες, contrahuntur in Nominat. Accusat. & Voc. plur. in ᾶς, ut βόες boves, βᾶς, Dor. βῶς.
3. Adjectiva in υς, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Vocat. plur. contrahuntur more primæ declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδῆ.
4. Comparativa quæ contrahuntur in Accusat. singulari, Nominat. Accusat. & Vocat. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζυς. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζυς, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita,

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ; ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά; ζυγὸς, jugum, τὸ ζυγὰ; κύκλος, circulus, τὰ κύκλα; λύχνος, lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς, vectis, τὰ μοχλὰ; νῶτος, dorsum, τὰ νῶτα; σταθμὸς, statio τὰ σταθμά; τράχηλος, collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος, via, τὰ κέλευθα; ἡ ἅρμα, currus, τὰ ἅρματα: quibus addi potest, ὁ ἡ τὸ τέτταρες, τὰ τέτταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, Duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλεε; ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptota sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus, τροφὶ pro τροφεῖον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶμας corpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ ταῦ, ô amice vel amici, ab ἅτης.

Diptôta, ἀμφὼ, ἀμφοῖν, οἱ φθίσις, τὸ φθίσεως, placenta, ἄπα pro ἄπατα quædam, Nominat. & Accusat. plurali.

Triptota, ἀλλήλων, λων, λων; ἀλλήλοις, αις, οις; ἀλλήλους, λας, λα; τῦ ἀρνὸς, ἡ ἀρνὰ, οἱ ἀρνὸς, τῦ ἀρνῶν, agnus: His adde sanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦ: sic diminutiva circumflexa in υς, ut ὁ ὄφιδς, bacchulus, Gen. τῦ δ, Dat. τῷ δ, Acc. τὸν ῶ. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aer, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὀθήτμια, μάγερα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa Deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in ᾰρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest, γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ, mulier, γυναικός.

Redundantia in nominativo.

Ζεύς, Iupiter, decem habet rectos, Δεύς, Βεύς, Ζεὺ, Ζεὰ, Ζεὴς, Ζεές, Δεὶς, Δεῦ, Δεὰ. Ζεύς, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διῖ, Accusat. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρα, κρᾶνον, κὰρ indeclinabile. κεφὴς, κεφῆτος, κεφᾶς, κεφᾶτος, caput. ὁ υἱὸς, τῦ υἱοῦ; ὁ υἱεύς, τῦ υἱέως; ὁ υἱὶς, τῦ υἱῖος, υἷος, filius. ναῦς, νηῦς, navis. Gen. νεὸς & νηὸς: μάκαρ, μάκαρες, μακάρεως, felix: ἡ ἀκ[ὶ]ὶς καὶ ἀκ[ὶ]ὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρες, μάρτυρες, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: δάκρυ, καὶ δάκρυον, lacrymæ.

Redundantia genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρητος, Dares. γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu. ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi λᾶος ὁ

λᾶος; ὁ λᾶος, τῦ λάου; ὁ λάϊ, τῦ λάϊος; ὁ λᾶις, λᾶϊος; ὁ λαὸς, τῦ λαοῦ. Μίνως, Μίνωος, Μίνῳ, Minos. γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus. δορὺ, hasta, δόρυος; & δουρὸς per Metathesin, & δόρος, δόρατος, δόρατι, Poët. δορί; δοῦρας, δούρατος; δόρυς, δόρεος, δόρυσι.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - in ιδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ιδης, ut Πηλεύς, Πηλεΐδης, per Synæresin Πηλείδης, per Epenthesin Πηληϊάδης.
  - in άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, ut Βορέας, Βορεάδης; vel desinat putè, ut ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - in ις & ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut Νηρεΐδης, Νηρεις; ἡλιάδης, ἥλιας.
  - in ιων vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ιων vel ώνη, ut Ἀσωπός, Ἀσωπόθεν, Ἀσωπιὰς; Ἰκάριος, Ἰκαρίης, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ιων, ut Κεκρόπιον, Πηλείων, Αἰακίων.

Diminutiva.

Diminutiva varias habent terminationes.

- Masc. in
  - ων, μωείων, stultulus.
  - αξ. λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, χρωὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbicula.

Neutra in
- ιον, ut γραμμίδιον sententiola,
- πολίχνιον, urbicula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανὸς.
- νος, ut ἀνθρώπινος humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & εος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, πηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, ὅτος, οὗτος, ἐκεῖνος.

Adje. in
- υς
- ις
- ης

formant fœmin. per
- εῖα
- ταινα
- η

neutrum per
- υ
- ι
- ν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poët. πολῦς. Gen. πολλοῦ. Dat. πολλῷ. Plural. Nom. πολλοὶ, Gen. πολλῶν. Dat. πολλοῖς. Acc. πολλοὺς.

Adjectiva

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, παν, omnes. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα. Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου. Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ. Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. Τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ παν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ. Acc. πάντα, πᾶσαν, παν. Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, παν.

Dual. Nom. Acc. Voc. παντὲ, πάσα, παντὲ. Gen. & Dat. παίν, πάσαιν, παίτοιν.

Plural. Nom. πάντες, πάσαι, πάντα. Gen. πάντων, πασῶν, πάντων. Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα. Voc. ὦ πάντες, πάσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes, declinata, definunt in { ης, ις, υς, ως, ων, αν } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ον, εν, ον }

ut { ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus. / ὁ ἡ εὐχαρις, τὸ εὔχαρι, gratioſus. / ὁ ἡ ἀδακρὺς, τὸ ἀδακρὺ, ſine lachrymis. / ὁ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes. / ὁ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener. / ὁ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον, fœlix. }

Sic ὁ τὶς, τὸ τὶ, aliquis. Gen. τοῦ τοῦτος, τοῦ τινὸς. Dat. τῷ τῷ, τῷ τινὶ. Acc. τὸν τὸν τινὰ, τὸ τὶ, &c. Τὶς, τί, τίνος, quis, quæ, quid.

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ ἡ τὸ μάκαρ, fœlix: ὁ ἡ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt cardinalia, quædam, ordinalia.

Cardinalia sunt εἷς unus, δύο vel δύω, duo, τρεῖς, tres, τέτταρες, quatuor, quæ sic inflectuntur:

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἕν ἑνὸς ἑνὶ ἕν unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδαμία, μηδαμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo. genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè: dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισὶ. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰ τρία, tres.

Plural. οἱ καὶ αἱ τέτταρες καὶ τὰ τέτταρα. Genit. τῶν τεττάρων. Dat. τοῖς τέτταρσι. Accus. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unum, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος quotus, aptè respondent, *ut* πρῶτος & primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέτταρτος quartus, πέμπτος & quintus, ἕκ-

ος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus, &c. Praterea sunt nomina dialia, quæ dierum spacium significant, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id est erumpens aut aliquid agens die 3. 4. &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
ϡ 900.	͵α 1000.						

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος:

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κάτω, κατώτερος, κατώτατος, vacuus: στενὸς, στενώτερος, στενώτατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ίστερος & ίστατος,

τος: sed in ας per αίτερος & αίτατος, in υς ferè per ίων & ίστος, ut

θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
Positivus.	Comparativus.	Superlativus.

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας. μέλας, μελαίτερος, μελαίτατος, niger.
- εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, gratiosus.
- ους. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, & εὐρείων, εὐρύτατος, & εὔρειστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus,	ἀμείνων, Melior,	Optimus.
Ἀγαθὸς,	ἀρείων,	ἄριστος.
	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
Ἐδλός,	κρείττον vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λώων,	λῷστος.
Καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος.
	φέρτερος.	φέριστος & φέρτατος.

Malus, Καχὸς, {κακότερος, κακίων, χείρων, χερειότερος} pejor {κάκιστος, χείριστος} Pessimus.

Parvus, Μικρὸς, {μικρότερος, μείων, minor, ἧττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων} {μικρότατος, minimus. ἐλάχιστος.}

Μέγας,	μείζων & μάσσων,	μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς,	αἴσχιων,	αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς,	πλείων & πλέων,	πλεῖστος, multus.
Φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος & φίλιστος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίτερος & ίτατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Ἀδλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.

Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

- Substantiva, ut: κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κύδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verba, ut: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέρειστος & φέρτιστος.
- Adverbia:
  - Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.
  - Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος.
  - Περᾶ ultrà, περαίτερος, περαίτατος.
  - Ἐξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος. / Πρὸ ante, πρότερος, πρώτατος, πρῶτος, πρῶτος.
- Participium: Ἐρρωμενὸς robustus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὸς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτὸς meipsius, σεαυτὸς tuiipsius, ἑαυτὸς suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ & per Aphæresin, μὲ. μοὶ, μὲ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμέων, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ. Dual. σφῶϊ, σφῷν, σφῷν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Ἑ sui.

Sing. Nominativo caret. Genitivo ἕ, οἷ vel ἕοι, ἕ. Dual. σφωέ, σφέ, σφᾶϊν, σφὶν. Plural. σφᾶς, σφῶν, σφισὶ, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν.	ὅδε αὕτη τῆτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ.
σὸς vel τὸς, σὴ, τὴ, σὸν, τὸν.	ἑμαυτῦ, ἑμαυτῆς, ἑμαυτῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτῦ, σεαυτῆς, σεαυτῦ.
ὅς vel ὅς, ἥ vel ἣ, ὅον vel ὅν.	ἑαυτῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. ὅδε, αὕτη, τῆτο. Gen. τέτε, ταύτης, τέτε. Dativo τέτῳ, ταύτῃ, τέτῳ. Acc. τῆνον, ταύτην, τῆτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τέτω, ταύτα, τέτω. Gen. & Dat. τέτοιν, ταύταιν, τέτοιν.

Plural Nom. ἧδε, αὗται, ταῦτα. Gen. τέτων. Dat. τέτοις, ταύταις, τῆτοις. Acc. τέτες, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἑμαυτῦ, ἑμαυτῆς, ἑμαυτῦ. Gen. σεαυτῦ, σεαυτῆς, σεαυτῦ, Gen. ἑαυτῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῦ.

Pronomen infinitum ὅτις.

Τὶς ὅτις vel ὅστις, τῦ ὅτις & ὅτευ, τῷ ὅτῳ & ὅτεῳ, τὸν ὅτινα.

Τὶ ὅτινα, τῆς ὅτις, τῇ ὅτῳ, τὶνὰ ὅτινα.

Τὸ ὅτινα, τῷ ὅτις, τῷ ὅτῳ, τὸ ὅτινα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ qui non appingitur, sed intelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes Verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel σμαι. Sed in πθ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ

π τίπτω		τίψω		τέτυφα,	Delecto.
β λείβω Fut	ψ	λείψω	Præt. φα	λέλειφα,	Sacrifico.
φ γράφω		γράψω		γέγραφα,	Scribo.
πθ τύπτω		τύψω		τέτυφα,	Verbero.

Secundæ

κ. πλέκω		πλέξω		πέπλεχα,	Plico.
γ. λέγω Fut.	ξ	λέξω	Præt. χα	λέλεχα,	Dico.
χ. τρέχω		δρέξω		τέτρεχα,	Curro.
κτ τίκτω		τέξω		τέτοκα,	Pario.

Tertiæ

τ αὔω Fut.	σω	αὐσω	Præt. κα	ἤυκα,	Perficio.
δ. ᾄδω		ᾄσω		ᾖκα,	Cano.
θ. πλήθω		πλήσω		πέπληκα,	Impleo.

Quartæ

ντ. πλάσσω Fut.	σω	πλάσω	Præt. κα & χα	πέπλακα,	Fingo.
π. * ὀρύττω		ὀρύξω		ὤρυχα,	Fodio.
ζ. φρέζω & ξω		φρέσω		πέφρεκα,	Dico.

Quintæ

λ. ψάλλω		ψαλῶ		ἔψαλκα,	Psallo.
μ. νέμω		νεμῶ		νενέμηκα,	Distribuo.
ν. φαίνω Fut.	ῶ	φανῶ	Præt. κα	πέφαγκα,	Offendo.
ρ. σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα,	Sero.
μν. τέμνω		τεμῶ		τέτμηκα,	Scindo.

Sextæ ω purum, τίω, Fut. τίσω. Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

In

In Activo & Medio octo sunt tempora, Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfectum, Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest, Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται tertia dualis eadem est cum secundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει: *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον:
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Vnde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε: *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην:
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει: *Verberabo:*
D. τύψετον, τύψετον:
P. τύψομεν, τυψέτε, τύψουσι.

Vnde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε: *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην:
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε: *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον:
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Vnde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφην, ἐτετύφης, ἐτετύφη: *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην:
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε: *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην:
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Vnde futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ: *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον:
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω: *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων:
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύψον, τυψάτω: *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων:
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω: *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων:
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετυφέτω: *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων:
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι: *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην:
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι: *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην:
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι: *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην:
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψειαν, τύψειας, τύψειε: *Verberaverim.*
D. τυψειατον, τυψειάτην:
P. τυψειαμεν, τυψειατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι: *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην:
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι: *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην:
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ: *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην:
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* *Iones addunt ot tertiis personis singularibus ut* τύπτοι *pro* τύπτῃ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτω, τύπτῃς, *τύπτῃ: *Si Verberem vel Verberaem.*
D. τύπτητον, τύπτητον:
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus

Aoriſtus primus ἐαν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ: *Si Verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον:
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus ἐαν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ: *Si Verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον:
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐαν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ: *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον:
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & Pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperf.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος: *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης:
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος: *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης:
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος: *Qui Verberaverit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης:
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & pluſquam.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος: *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας:
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος: *Qui Verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπούσης:
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος: *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης:
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Mediâ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τυπτέσθαι	τυπτόμενος
Imper.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετυφοίμην	τετύφωμαι	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α.	τύψω		τυψοίμην		τυψεῖσθαι	τυψόμενος
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Aor. β.	ἔτυπον	τύπε	τυποίμην	τύπωμαι	τυπεῖσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imper.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμην	λελέχωμαι	λελέχθαι	λελεχθὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α.	λέξω		λέξοιμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Aor. β.	ἔλεγον	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγῶ		λεγοῖμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος

Indi at.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. a.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. a.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φεύγω	φεῦγε	φεύγοιμι	φεύγω	φεύγειν	φεύγων
Imperf.	ἐφευγον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. a.	φεύξω		φεύξοιμι		φεύξειν	φεύξων
Aor. a.	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Aor. 2.	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. 2.	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρω	ἄπειρε	ἀπειροίμι	ἀπείρω	ἀπείρειν	ἀπείρων
Imperf.	ἤπειρον					
Perf.	ἤπαρκα	ἔπαρκε	ἠπάρκοιμι	ἠπάρκω	ἠπαρκέναι	ἠπαρκὼς
Pluſq.	ἠπάρκειν					
Fut. a.	ἀπερῶ		ἀπερῶιμι		ἀπερεῖν	ἀπερῶν
Aor. a	ἤπειρα	ἄπειρον	ἀπείραιμι	ἀπείρω	ἀπεῖραι	ἀπείρας
Aor. c.	ἔπαρον	ἄπαρε	ἀπάροιμι	ἀπάρω	ἀπαρεῖν	ἀπαρὼν
Fut. c.	ἀπαρῶ		ἀπαροῖμι		ἀπαρεῖν	ἀπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέω	ἄκεσε	ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκέειν	ἀκέων
Imperf.	ἤκεον					
Perf.	ἄκεκα	ἔκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἐκεκεειν					
Fut. a.	ἀκέσω		ἀκέσειμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor. a.	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαιμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Aor. c.	ἤκον	ἄκος	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. c.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex. Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo. Aoristo secundo modo Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώρακον, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο: α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἠλεύθον, veniebam: & ο in ω, ut, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, αυ, οι: αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἠύξανον, augebam: οι in ω, ut οἰκίζω, ὤικιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles
- Vocales
  - α, ἤχεα, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξάω, ἰξάον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὤθω, ὤθον, impello.
- diphthongi
  - αι, αἰκάζω, αἴκαζον, aſſimilo.
  - ου, οὐθόω, οὔθουν, dirigo.
  - υι, ὑπάζω, ὕπαζον, vulnero.

Atticè tamen ου *mutatur in* ω, ὤχομαι, ὠχόμην, *ovabam, &* εἴδω, *ſcio, pluſquam perfectum,* εἰδήκειν, *per Synt.* ἤδειν, *& Atticè* ᾔδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀνδάνω, ἀνδάνθουν, inſuetus ſum: ἀνδάνομαι, ἀνδάνόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἕλκω, εἷλκον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἑλκω, ἑλκύω, ἑλκύζω, traho; ἕρπω, ἑρπύζω, ſerpo; ἑστήκω, ſto; ἕπομαι, ſequor; ἐρέω, dico; ἑστιάω, convivio excipio; ἕζω, ſedeo; ἑάω, ſino; ἕω, induo; ἑρύω, traho; ἐθίζω, aſſuefacio; ἐργάζομαι, operor; ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis, ἔθω, aſſuefco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur: ut* ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullam habent augmentum; ut οἰδάω, οἴδουν, tumeo; οἰκυρέω, domum cuſtodio; οἰνόω, in vinum verto; οἰμάω, cognito: & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν, ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμὸς & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens fui, ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem, & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno, ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displicio; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefaceo, nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur: ut δυτυχέω, ἐδυτύχουν, infœlix fui.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tàm in præsenti, quàm in præterito, ut παραύω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: περὶ autem sæpe contrahitur, ut περόω, πρόω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, ἀπὶ & ἅπτομαι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis adjiciunt augmentum, ut τύπτω præterito ἔτυπτον.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Primâ → in → σω.
- Secundâ → in → ξω.
- Tertiâ → in → σω.
- Quartâ → in → αω, cum duplici ασ, & ηω, cum duplici ησ in ξω, sed ζω in σω.
- Quintâ → in → λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
- Sextâ → in → σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quintâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τίμαω, τιμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in εω, formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω, præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio, θρέξω à τρέχω, curro, ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror: βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut καμάδω pro καματίζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω; & κλείω, claudo, κλείσω, κλείξω, & κλάσω.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ϱῶ per σω, ut ὄϱω, concito, ὀϱῶ, ὄϱσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut ἕλω, inveniam, pro ἕλσω, à αἱρέω: κλείω, laudabo, pro κλείσω; & χάω, seu χαίω, cubabo, pro κέσω à κάω.

Aoristus secundus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit, an paulò antè, an multò antè præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quintâ conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειϱα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primus σ excluditur, ut ἔχεα, ἔχυα, ἔχεα, à χέω, fundo: ἔϱϱωσα, ἔϱϱηα, à ϱαίω, sero: ἔσωσα, ἔσωα, à σώω, servo: ἕλυα ab ἁλύω, vito, & ἤκεα ab ἀκέω, sano.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Primâ ψω in φα. Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbũ incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα: vel à mutâ cum liquidâ. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.
- Secundâ ξω in χα.
- Tertiâ σω in κα.
- Quartâ ξω in χα, & σω in κα.
- Quintâ in λῶ, ϱῶ, μῶ in κα; μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sextâ σω in κα.

Cum verbum incipiat ab aspiratâ, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω, sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut εἶπον, præcipio, εἴρηκα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in εἴρω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κ]είνω, κ]ενῶ, ἔκ]ακα, interficio; θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ; ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα; μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γρωσείζω, tantum ε præponunt, et sic à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγρώσεικα tantum sunt in usu.

Verba incipientia à π, κ], μν, repetunt primã literã thematis, ut κ]άομαι, κέκτημαι, possideo; μνάομαι, cõmemoro, μέμνημαι; præter κ]είνω, ἔκ]ακα occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλίσκω, ἥλεκα, ἀλήλεκα, molo; ἐρίζω, ἤεικα, ἐρήεικα, contendo, & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio; μείρομαι, εἵμαρται, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στέφω, verto, ἔστροφα, κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πέπυφα, ἐπεπύφειν.

Aoristus

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur à præſenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & ſervando characteriſticam præſentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis, unde ſi penultima præſentis ſit longa poſitione, poſterior conſonans abjicitur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præſentis in penultima Aoriſti ε, ita mutantur:

- ε, ι, ο, υ mutantur in ε, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήθω, ἔλαθον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παίω, ἔπαον, ſedo.

  excipiuntur: ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον.
- α in υ, ut φάγω, fugio, ἔφυγον.
- ω in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, ſed in quinta conjugatione mutatur in
  - Diſſyllabis in α, ut σπείρω, ſero, ἔσπαρον.
  - Triſſyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen diſſyllaba habent penultimam longam, ut ἄδω, cano, ἦδον: ἕλκω, traho, εἷλκον: & pauca triſſyllaba, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον: πίρδω, devaſto, ἔπαρδον.

Obſervatio.

Obſervandum eſt in quarta conjugatione ſi futurum primum exit in σω, Aoriſtus ſecundus deſinit in δον, ſi in ξω, in γον, ut φέδω, dico, ἔφαδον, τύπτω, τύξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoriſti ſecundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abſconde.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαβον, fodio.
- ῥάπτω, ἔρραφον, ſuo.
- θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Iones in hoc tempore geminationi utiſolent, ut pro ἔκαμον, κάκαμον, laboravi.

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo & futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus, formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativum Modum.

* Quatuor Verbs formant secundam personam in ει: βάλλομαι, βάλει: ὄψομαι ὄψει: οἶμαι, οἶει: ἕομαι, ἕει: & falla crasi εῖ.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτη, τύπτεῖ): *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται).

Vnde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο: *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην:
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη: *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην:
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Vnde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεῖ): *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ησεσθον:
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται).

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον:
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Vnde

Vnde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο: *Verberatus.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην:
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Vndè paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox verberabor,*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον: *vel jam verbe-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *ratus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη: *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην:
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Vnde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται: *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον: *fui, vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω: *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων:
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam.

S. τέτυψο, τετύφθω: *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων:
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus a.

S. τύφθητι, τυφθήτω: *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων:
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω: *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων:
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιλω, τύπτοιο, τύπτοιτο: *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοίσθον, τυπτοίσθην:
P. τυπτοίμεθα, τυπτοίσθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam.

S. τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη: *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην:
P. τετυμμένοι, εἶμεν, εἶτε, εἶησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη: *Verberatus sim*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην: *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ϛ.

S. τυπειλω, τυπείης, τυπείη: *Verberatus sim*
D. τυπείητον, τυπειήτην: *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο: *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην:
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμιλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο: *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην:
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυφοίμιλω, τετύφοιο, τετύφοιτο: *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην: *rarer.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται: Si verberer, vel
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον: Verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν.

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ: Si verberatus ſim
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον: veleſſem:
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ: Si verberatus ſim, vel
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον: fuerim, vel fuero.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus ϛ, ἐὰν.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ: Si verberatus fuero.
D. τυπῆτον, τυπῆτον:
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & pluſquam, τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum α, τυφθήσεσθαι.
Futurum ϛ, τυπήσεσθαι.
Paulò poſtfut. τυπτηθήσεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens & imperfectum.

M.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου:	*Qui verberatur.*
F.	ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.	
N.	τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.	

Perfectum & plusquam perfectum.

M.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου:	*Verberatus.*
F.	ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης:	
N.	τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.	

Aoristus a.

M.	ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος:	*Verberatus.*
F.	ἡ τυφθεῖσα, τυφθείσης:	
N.	τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.	

Aoristus c.

M.	ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος:	*Verberatus.*
F.	τυπεῖσα, τῆς τυπείσης:	
N.	τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.	

Futurum a.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου:	*Verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης:	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum c.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου:	*Verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης:	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

Paulò post futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου:	*Mox Verberandus.*
F.	ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης:	
N.	τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.	

Cognata

Cognata tempora in voce Passiva.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέχηθι	λεχείην	λεχῶ	λεχῆναι	λεχεὶς
Fut. 2.	λεχήσομαι		λεχησοίμην		λεχήσεσθαι	λεχησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλέλεγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Grammatices.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πίθεσθε	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθὼν
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	σθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		σθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφράδόμην	φράδεσθε	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδὲς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφραδμαι	πέφραδσο	πεφραδμένος εἴην	πεφραδμένος ὦ	πεφράδθαι	πεφραδμένος
Pluſq.	ἐπεφράδμην					
Paul. p.	πεφράδσομαι		πεφραδσοίμην		πεφράδσεσθαι	πεφραδσόμενος
Aor. 1.	ἐφράδθην	φράδθητι	φραδθείην	φραδθῶ	φραδθῆναι	φραδθείς
Fut. 1.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος

Indicat.

Inſtitutio Græcæ

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρου	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
Imperf.	ἠπειρόμην					
Aor. C.	ἠπάρην	ἀπάρηθι	ἀπαρείην	ἀπαρῶ	ἀπαρῆναι	ἀπαρεὶς
Fut. C.	ἀπαρήσομαι		ἀπαρησοίμην		ἀπαρήσεσθαι	ἀπαρησόμενος
Perf.	ἤπαρμαι	ἤπαρσο	ἠπαρμένος εἴην	ἠπαρμένος ὦ	ἠπάρθαι	ἠπαρμένος
Pluſq.	ἠπάρμην					
Paul. p.	ἠπάρσομαι		ἠπαρσοίμην		ἠπάρσεσθαι	ἠπαρσόμενος
Aor. a.	ἠπάρθην	ἀπάρθητι	ἀπαρθείην	ἀπαρθῶ	ἀπαρθῆναι	ἀπαρθεὶς
Fut. a.	ἀπαρθήσομαι		ἀπαρθησοίμην		ἀπαρθήσεσθαι	ἀπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέομαι	ἄκεο	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor. C.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος
Fut. C.	ἀκέσομαι		ἀκεσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Perf.	ἄκεσμαι	ἄκεσο	ἠκεσμένος εἴην	ἠκεσμένος ὦ	ἄκεσθαι	ἠκεσμένος
Pluſq.	ἠκέσμην					
Paul. p.	ἠκέσομαι		ἠκεσοίμην		ἠκέσεσθαι	ἠκεσόμενος
Aor. a.	ἠκέσθην	ἀκέσθητι	ἀκεσθείην	ἀκεσθῶ	ἀκεσθῆναι	ἀκεσθεὶς
Fut. a.	ἀκεσθήσομαι		ἀκεσθησοίμην		ἀκεσθήσεσθαι	ἀκεσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ομαι in ομην, & præponêdo augmêtũ, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ Aoristi 6, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Primâ: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secundâ: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertiâ: κα in σμαι, ut πέπικα, πέπισμαι.
- Quartâ: χα in γμαι, ut τέτυχα, τέτυγμαι. κα in σμαι, ut πέφευγα, πέφευγμαι.
- Quintâ: κα in μαι, ut ἔψηγα, ἔψηγμαι; πέφασκα, πέφασμαι, σμαι.
- Sextâ κα in σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cùm penultima præteriti activi sit longa, ut πεπόηκα, πεπόημαι.

Excipe

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκέω, audio: κέκρουσμαι à κρέω pulso: ἔπταισμαι à πταίω impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω jubeo: κέκλεισμαι à κλείω claudo: ἕστωσμαι à στάω quatio: ἔγνωσμαι à γνόω cognesco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μαίνω inquino, μεμίασμαι: φαίνω apparco, πέφασμαι.

Quæ habent ρ ante implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω ἔστραμμαι, ἔτραμμαι verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μλω & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, ut τετύμμαι, ἐτετύμμλω.

Perfectum & plusquam perfectum in secundâ & tertiâ personâ Duali interserunt σ, cum tertia singularis definit in το vel ται pursi: cùm verò definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσι, ut τετύφθαι, τετυμμένοι εἰσι.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἕφλαται, ἐφλάλατο. Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφατο: πέπεισαι, πεπίθατο: ἐσκέδασαι, ἐσκεδάσατο. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumque corripitur, ut τέθεικται, τεθέατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, retinendo augmentũ imperfecti, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum.
- ἐρρώσθην ab ἔρρωμαι, convalui. } quæ assumunt σ.
- ἐσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
- ἀρέσθην ab ἄρημαι, inventus sum.
- ἠρέθην ab ἤρημαι, sublatus sum. } quæ cũ paucis aliis mutant η in ε.
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔγραψα, ἔγραφον: & quæ abjecerunt ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum medium.

Verbum medium dicitur, quia mediam inflectionem, & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto, & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quòd saltem nonnulla & in quibusdam temporibus utramque significationem habeant, ut ἄγομαι duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) præteritis, Aoristis, & Futuris mediis, & activè sunt interpretanda, nisi figurata loquutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτμηκα à τέμνω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata

Cognata tempora in Voce Mediâ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐπεπόμην	πεποῦ	πεποίμην	πέπωμαι	πεπόσθαι	πεπόμενος
Fut. 2.	πεποῦμαι		πεποίμην		πεπῆσθαι	πεπούμενος
Perf.	πέπυσμαι	πέπυσο	πεπυσοίμην	πεπύσω	πεπυσθαι	πεπυσμένος
Pluſq.	ἐπεπύσμην					
Fut. 1.	πυθήσομαι		πυθοίμην		πυθήσεσθαι	πυθησόμενος
Aor. 1.	ἐπυθόμην	πύθου	πυθοίμην	πύθωμαι	πύθεσθαι	πυθόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγήσεσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεγο	λελέγμην	λελέγω	λελεχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Grammatices.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πεῖθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθέσθαι	πιθόμενος
Perf.	πεπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμην	πεπεισθω	πεπεισθαι	πεπεισμενος
Pluſq.	ἐπεπεισμην					
Fut. 1.	πεισθησομαι		πεισθείμην		πεισθησεσθαι	πεισθησόμενος
Aor. 1.	ἐπεισθήμην	πεισθητι	πεισθείμην	πεισθω	πεισθηναι	πεισθεις

	Indicat.	Imperat.	Optat	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φραζόμαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φράδεσ	φραδοίμην	φράδωμαι	φράδεσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἀπείρου	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρασθαι	ἀπειρώμενος
Imperf.	ἠπειρόμην					
Aor. 2.	ἐπειράμην	πείρασο	πειρασίμην	πείρωμαι	πειρᾶσθαι	πειράμενος
Fut. 2.	πειράσομαι		πειρασοίμην		πειρᾶσθαι	πειρασόμενος
Perf.	πέπειρα	πέπειρε	πεπειρήκοιμι	πεπείρω	πεπειρέναι	πεπειρακώς
Pluſq.	ἐπεπείρειν					
Fut. 1.	πειράσομαι		πειράσοιμην		πειράσεσθαι	πειράσομενος
Aor. 1.	ἐπειράθην	πειράθητι	πειραθείην	πειραθῶ	πειραθῆναι	πειραθείς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἄκουε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκροάμην	ἄκουσο	ἀκροαίμην	ἀκέωμαι	ἀκροᾶσθαι	ἀκουσάμενος
Fut. 2.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκούσω	ἠκούσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Aor. 1.	ἠκουσθήμην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς

Formatio

Grammatices.

Formatio temporum in voce Mediâ.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo μην, ut ἔπλα, ἐπλάμην, ἐπόλω, ἐπόλατο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut πίλω, πίλομαι. Sed in quintâ conjugatione in ῶμαι, ut φαλῶ, φαλῶμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ῶ in οῦμαι, ut τυπῶ τυποῦμαι, τυπῆ, τυπῆται.

Excipe πίομαι *bibam*, ἔδομαι *edam*, φάγομαι *edam*, φάγεται, φάγεται, *& Poetica illa* βέομαι, *ibo*, γέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum medium

Formatur à præterito activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro suâ, ut τέτυφα, τέτυπται.

In sextâ conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Ionες item tollunt κ *ex præterito medio, & penultimam corripiunt, ut* γέγαα, ἤσθον, γνῶτε, γνῶσα, *pro* γέγνωκα: μέμαα, *prompsi sum*, μάθον, μάθμεν, προμέμνᾶσι, *unde participia* γεγαὼς *&* γνοὺς, μεμαὼς *&* μαθὼν.

Regula.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultimâ præteriti activi plerumque.

Sed

Sed in penultimâ præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { υι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultimâ futuri, mutant ε in ο penultimâ præteriti medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα: & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cùm χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum activum, & præteritum medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum medium

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ, ut πέπτωκα, ἐπεπτώκειν, ut in voce Activâ.

Paradigma primæ cônjugationis, per omnes modos, tempora, & Participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus. α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus. ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπῶμαι
Paulò post.		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & Pluſ.	τέτροφθι	τέτραφθω	τέτραφθι
Aoriſtus α.	τρέψον	τράφηθι	τρέψαι
Aoriſtus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Pr. & Im.	τρέποιμι	τρεπίμην	τρεποίμην
Per. & pl	τετρέφοιμι	πεφαμένος εἴην	τετρέποιμι
Aoriſt. α	τρέψαιμι	τραφείην	τρεψαίμην
Aoriſt. β.	τράποιμι	τραπείην	τραπείμην
Futur. α	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησίμην	τραπείμην
Paulò p.		πεπραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & pluſ.	τετρέφω	πεφαμένος, ω	τετράφω
Aoriſtus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & pluſ.	τετραφέναι	τετράφθαι	πεπράφαι
Aoriſtus α.	τρέψαι	τραφῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τράπεσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt.		πεπράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus. a.	τρέψας	τραφθεὶς	τραψάμενος
Aoristus. c.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futurum a	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futurum c	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post.		τετραφόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ ſyllabâ præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt Circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω,} Fut. in {ήσω ήσω ώσω} Præt. in {ηκα ηκα ωκα}

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum, & in ήσω, & έσα, ηκα, & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in έσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πλέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent λ vel ρ conſonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, permitto, κοπιάω, κοπιάσω, laboro: δράω, δράσω, facio: γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen χράω vel χρῶ,

κλάω, uro, & κλαίω, frango, formant futurum κλάσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω quæ à Nomine descendunt, formant futurum in όσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodò præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ & secundâ conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum medium, ut δοπέω, δουπῶ, ἔδουπον, *sono.*

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In primâ conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ευ }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secundâ conjugatione.

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άεν *in* ᾶν, *ut* ὁρᾶς, ὁρᾷς, ὁρᾶ, ὁρᾷ, ὁρᾶν, ὁρᾷν; & *Attici in hu quamvis, ut* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, πεινᾷς, πεινᾷ, *esurio:* διψῶ, διψᾷς, διψᾷ, *sitio:* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, *utor.*

Æoles vertunt in infinitivo αῖ *in* αῖς: *ut* γλαῖς *pro* γλαῦν.

Verbo

Poetæ in secundâ hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κερκομοῦσ᾽ τις, κερκομώσατις, à κερκομάω, caput comatum habeo, & α nonnunquam geminant, ut πιμάασς pro πιμᾶς.

In tertiâ conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in ω, nisi in Infinitivo qui contrahitur in οῶ, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πυιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ	τιν		ἐο, ῶ	ἐε, εῖ	ἐυ, ῶ
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἀε, ᾶ, τιν			ἀο, ῶ, μὴν	ἀε, ᾶ, τε	ἀυ, ῶ, ατ
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ῶ			όο, ῶ	όε, ῶ	όυ, ῶ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐπυιέον, ουν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ	τλω		ἐο, ῶ	ἐε, εῖ	εον, ουμ.
2	ἐβόαον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἀε, ᾶ, τον			ἀω, ῶ, μὴν	ἀε, ᾶ, τε	αον, ων.
3	ἐχρύσεον, ουν	όες, ους	όε, ῶ	ἐε, ῶ			όο, ῶ	όε, ῶ	εον, ουμ.

Grammatices.

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιει, ει	ες, ε		ες, ει			ες, ει	
2	βοαε, α	ου, ω, τω		αε, α, την	σθον		αε, α, τε	τωσαν.
3	χρυσοε, ω	ου, ω		ουε, ω			ουε, ω	

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοιμι, οιν	οιμις, οιης	οιτ, οιη	οιτον, οιην			οιτ, οιη	οιτ, οιεν	οιτ, οιεν
2	βοαοιμι, ωιμι	οιτο, ωιο	οιτο, ωη	οιτον, ωητον	τιτην		οιτο, ωητ, τε	οιτο, ωητ, εν.	οιτο, ωεν.
3	χρυσοοιμι, οιν	οοις, οιης	οοι, οιη	οοιτον, οιην			οοι, οιεν	οοιτ, οιεν	οοιτ, οιεν

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιεω, ωμι	ερς, ηις	ερ, ηι	ετον, ητον		ωμεν, ωμι	ετον, ητον	ωμεν, ωμι.
2	βοαω, ωμι	αης, αις	αη, αι	ατον, ητον	τον	ατον, ητον	ατον, ητον	ατον, ητον.
3	χρυσοω, ωμι	οης, οιις	οη, οιι	οητον, ωτον		οητον, ωτον	οητον, ωτον	οητον, ωτον

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis ποιεειν, ποιειν. 2. βοαειν, βοαν. 3. χρυσοειν, χρυσουν. Perfect. & pluſquamperfect. 1. πεποιηκεναι. 2. βεβοηκεναι. 3. κεχρυσωκεναι. Aor. α. 1. ποιησαι. 2. βοησαι. 3. χρυσωσαι. Fut. α. 1. ποιησειν. 2. βοησειν. 3. χρυσωσειν.

Participium.

Inflexio Græca

Participium

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῦντος	ποιέουσα, ῦσα	έουσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	άουσης, ώσης	βοάων, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῦντος	χρυσόουσα, ῦσα	όουσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	ού	εῖ	ῶ	εῖ	ού.
2	βοάο, ῶ, εαι	άῃ, ᾷ	άε, ά, ται	ύ, μῦθον	ᾶ, δον	ύ, μῦθα	ᾶ, δε	ῶ, νται.
3	χρυσόο, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	ού	ού	ού	ού	ού

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέο, ῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	ού	εῖ	ῶ	εῖ	ού.
2	ἐβοάο, ώ, μὴν	άη, ῶ	άε, ᾶ, το	ύ, μῦθον	ᾶ, δον	ύ, μῦθα	ᾶ, δε	ῶν, το.
3	ἐχρυσόο, ῦ	όη, ῆ	όε, ῆ	ού	ού	ού	ού	ού.

Having put it to the ing

Perfect.		Aor. 2.		Fut. 2.		Paulò post.		
1	πεποίημαι.	1	ἐποιήθην.	1	ποιηθήσομαι.	1	πεποιήσομαι.	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι.	2	ἐβοήθην.	2	βοηθήσομαι.	2	βεβοήσομαι.	
3	κεχρύσωμαι.	3	ἐχρυσώθην.	3	χρυσωθήσομαι.	2	κεχρυσώσομαι.	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	εἰ, οἱ	εἶ			
2	βοάω, ῶ	ᾶ, ᾰ, ἄτω	ᾶτ, ἄτον, ἄτων	ᾶτε		ἄντων.
3	χρυσόω, ῶ	οῦ, ώ	ῶ			

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.			
1	ποιοῖ, οἱ	οἶ	οἶ	οἰμεθον	οἶτ	οἱ	οἱ	οἶ,	οἶν
2	βοαοῖ, ῷ, μὶν	ῷς, ῴ	ῷ, το	ῴθον	ῷτ, ἄτον	ῴ, ἄτω	ῷ, μεθα	ῷτε, ἄτε	ῷν, το
3	χρυσοοῖ, οἱ	οῖ	οῖ	οἰμεθον	οῖτ	οἱ	οἱ	οῖ	οῖν

Perfectum

Institutio Græcæ

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποίηο	οἴητο	οἰήμεθον	οἴηθον	οἰήθην	οἰήμεθα	οἴηθε	ἴην
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἶητο	οἰήμεθον	οἴηθον	οἰήθην	οἰήμεθα	οἴηθε	ἴην, το
3	κεχρυσῴμην	κεχρυσῷο	ὥτο	ὠμεθον	ῷθον	ῴθην	ὠμεθα	ῷθε	ῷεν

Subjunctivi Præſ.ns.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ήῃ, ῇ	ῇ	όμεθον	ῆ	ὦ	ὦμεθα	ῇ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, θον, σθον	ᾶθον	ώμεθα	ᾶθε	ᾶν, ται
3	χρυσόω, ῶ	οῃ, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶ	ῶ	ὦμεν	ὦσι	ῶσν

Perfectum.

1	πεποίημαι	πεποίῃ	πεποίηται	ώμεθον, ῆθον, ᾶθον, ώμθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοήμαι	βεβοῇ	βεβόηται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῷ	κεχρυσῶται	

Infinitivus.

Præſ.	1	ποιέεθαι, εῖσθαι	2	βοάεσθαι, ᾶσθαι	3	χρυσόεσθαι, ᾶσθαι
Perfect.	1	πεποιῆσθαι	2	βεβοῆσθαι	3	κεχρυσῶσθαι

Participium.

Grammatices.

Participium.

Præsens	1 ποιέμβ-ω ὁ ἡ	μεν ω	μέν, μενος.
	2 βοαάμβ-ω ὁ ἁ	μεν ω	
	3 χευσόμβ-ω ὁ ὑ	μεν ω	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indicat.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχευσωσάμην.
Imper.	1 πόησαι	2 βόησαι	3 χεύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χευσωσαίμην.
Subjun.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χευσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χευσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χευσωσάμενος.

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χευσόσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χευσωσοίμην.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χευσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμεν-ος	3 χευσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

εω
αω
οω
υω

ut à

δέω, πίθημι, pono.
στάω, ἵστημι, statuo.
δόω, δίδωμι, do.
ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

mutando ω ultimam syllabam in μι.
vertendo penultimam in suam longam, si fit mutabilis, ut δέω, τίθημι.
præponendo reduplicationem.

Reduplicatio

Reduplicatio est duplex,
- Propria, cùm vel
  - repetitur prima consonans, thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspiratâ ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria cum ι tantũ præfigitur, idq; fit vel
  - cùm verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε, *geminato* μ, *ut* τιθήμι *pro* τίθημι. *Bœoti mutant* η *in* ει, *per* ε, πιφίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur verba in μι futuro secundo, præterito medio, Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	τίθημι	ης	ησι	ε τον	τον	μεν	τε	ει	σι
2	ἵστημι	ης	ησι	α τον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	ο τον				ῶ	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υ τον				ῦ	

Imperfectum.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	ἐτίθην	ης	η	ε	
2	ἵστην	ης	η	α	
3	ἐνέων	ως	ω	ο τον, τὴν	μὲν, τε, σαν.
4	ἐζεύγνυν	υς	υ	υ	

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticè.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti medii ab ἵσταμαι.
3 νένωκα.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐνενώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστηκα. 3 ἔνηκα.

Aoristus ϛ.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἑτὴν	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	στον	ἑτὴν	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ὁτὴν	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in plurali ac duali vocalem retinet longam: præter ἔδην, ἔδων & ἵν à verbo ἵημι mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθει	θι			
2 ἵστα	α	τω	τον, τὼν	τε, τωσαν.
3 νέωθι	ω			
4 ζεύγνυθι	υ			

Aoristus secundus.

1 θες, θέτω; 2 στῆθι, στήτω. 3 δός, δότω

Optativus

Optativus.

Præſens.

1 πδεῖλω			
2 ἰςᾶῖλω, ης, η	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	οῖ.
3 δδοίλω			αῖ, ῳ.
			οῖ.

Aor. C.

1 δεῖλω. 2 ςᾶῖλω. 3 δοῖλω.

Subjunctivus.

Præſens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 πδῶ, ῇς, ᾖ		ῆ	
2 ἰςῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον	ᾶμεν	ᾶτε, ντι, ῶσι.
3 δδῶ, ῷς, ῷ		ᾗ	

Aor. C.

1 δῶ, δῇς, δῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ

Infinitivus.

Præſens.

1 πδᾶναι. 2 ἰςᾶναι. 3 δδόναι. 4 ζδύγνυναι.

Aor. C.

1 δεῖναι. 2 ςῆῶναι. 3 δοῦῶναι.

Participia.

Præſens.

1 πδεὶς	εῖσα	έν
2 ἰςὰς	ᾶσα	άς
3 δδόὺς	ὖσα	όὸ
4 ζδύγνὺς	ὖσα	ύὸ

Aor. C.

1 δεὶς, δεῖσα, δέν.
2 ςὰς, ςᾶσα, ςάν.
3 δοὺς, δοῦσα, δόν.

Vox Paſſiva.

Præſens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδόμαι		
2 ἵςαμαι	μεθον, θον, θον,	μεθα, θε, νται.
3 δδόμαι σται, ται		
4 ζδύγνυμαι		

Imperfectum.

Sing.		Dual.		Plural.
1 ἐπιθέμην				
2 ἵεσο				
3 ἐτίθετο	ον, το	μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
4 ἐζεύγνυμην				

Præteritum.

1 πεθείμαι.	2 ἷσμαι.	3 δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐπεθείμην.	2 ἐσταλμην.	3 ἐδεδόμην.

Aoristus a.

1 ἐπέθην.	2 ἐστάλην.	3 ἔδοτον.

Futurum a.

1 πεθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò post futurum.

1 πεθεῖσομαι.	2 ἑσταῖσομαι.	3 δεδῶσομαι.

Imperativum.

Sing.		Dual.		Plural.
1 πέθεσο				
2 ἵεσο				
3 δέδοσο	σω	σθον, σθων		σθε, σθωσαν.
4 ζεύγνυσο				

Optativum. Præsens.

Sing.		Dual.		Plural.
1 πεθείμην				
2 ἱσταίμην	ο, το	μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην				

Præteritum.

Sing.		Dual.		Plural.
1 πεθείμην				
2 ἑσταίμην	οῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην				

Subjunctivum.

Subjunctivus.

Præſens.

1 τυθῶ, ῇς, ῇ		
2 ἐςῶ, ῶμαι, ᾷ, ᾷς, ᾶται	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον,	μεθα, ᾶσθε, νται.
3 ὀνθῶ, ῷς, ῷ		

Perfectum.

1 τυθῶ, ῇς, ῇ	ᾖσθον	ᾖσθε
2 ἐςῶ, ῶμαι, ᾷ, ᾷς, ᾶται	ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται,
3 ὀνθῶ, ῷς, ῷ	ᾶσθον	ᾶσθε

Infinitivus.

Præſens.

1 τυθήμεν, ναι	
2 ἐςάμεν, ναι	νη, νον.
3 ὀνθήμεν, ναι	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aor. a.

1 ἐθυσάμην. 2 ἐστεάμην. 3 ἐδυσάμην

Aor. c.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθύ		
2 ἐςά, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδύ		

In Imperativo.

Aor. c.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θύ		
2 ςά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δύ		

In Optativo.

Aor. 2.

Sing.	Dual.	Plural.
1 δει 2 σαῖ, μλυ, ο, το 3 δοί	μεδον, δτν, δην	μεδα, δε, ντο.

In Subjunctivo.

Aor. 2.

Sing.	Dual.	Plural.
1 δω̃ ῃ̃, ῆ̃ 2 ςῶ, μαι, ᾷ, ᾷ̃, ται 3 δῶ, ῳ̃, ῷ̃	ώμεδον, δτν, δτν	ώμεδα, δτε, ῶντμ.

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. 2.	Aor. 2.
1 δεῖ 2 ςᾶδαι 3 δῆ	1 δε 2 ςᾶ 3 δὸ	μὼΘ, μὼν, μὸδον.

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam suprà dictum est.

Imperfectum.

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longâ, ut πίδημι, ἐπίδην, sed ἵςημι, ἵςην.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐπίδεον, ἐπίδουν; ἐπίδεες, ἐπίδεις; ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut πίδει, ἵςα, δίδυ, προπίδεπ, ἵςαδι, δίδδι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐπίδην, ἔδην, sed ἵςην, ἔςην,

ἕστηκα, Quod ut Præteritum ἕστακα (quod & ἕστηα) neutram ſeu paſſivam habet ſignificationem, ſcilicet ſteti, jacui, vel poſitus ſum.

Si verbum caret reduplicatione, idem eſt Imperfectum & Aor. ſecundus, ut σβέννυμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

Præſens.	Εἰμὶ, εἶς vel ἐῖς, ἐστὶ.	ἐσὸν, ἐσὸν.	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.
	Ειμὶ D. ἔσι & ἐῖσι A. ἐστὶ D.	ἦσον. ἔσην P.	εἶμες D. ἐσὶ I.
	ἦμι Æ. ἐσὶ P.	ἐμὸν, ἐτὸν, εὖτι Æ.	ἐστὶ D.
Imperf.	Ην, ἦς, ἦ & ἔων.	ἦστον, ἤτὴν.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
	Εα I. ἦδα Æ. ἔσκε P.	ἦσον, ἔσην Pleon.	ἦμες D. ἔσαν P.
	ἦ A. ἔνδα P. ἔλω P.		ἔσκον P.
	ἦα P. ἔης P. ἤλω P.		
	Ελω P. ἔσκες P. ἦς P.		
	Εσκον P. ἦς D.		
	Εσν P.		
Futurum.	Εσομαι, ἔσῃ, ἔσῃ.	ἐσόμεδον, ἔσεδον, ἔσεδον.	ἐσόμεδα,
	Εσσομαι P. ἔσσῃ, ἔσσῃ P. ἔσσῃ Sync.	(ἔσεδε, ἔσσον),	
	Εσσδμαι D. ἐσσῆ D. ἐσσεῖται D.	ἔσσον P.	
	Εσσδμαι D. ἔσεαι I.		
	ἔσσι A.		

Imperativus.

Præſens.	Ἴσθι vel ἔσθι, ἔστω.	ἔστον, ἔστων.	ἔστε, ἔστωσαν.
	ἔστω, ἔστο P. ἦτω D.		

Optativus.

Præſens.	Εἴην, εἴης, εἴη.	εἴητον, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
	ἔοι P.	εἴμεν, εἴτε, εἶν per Sync.	
Futurum.	Εσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.	&c.	

Subjunctivus.

Subjunctivus.

Præsens.	Εω, ῶ, ῇς, ῇ.	ἦτον, ἦτον.	ωμεν, ἦτε, ὦσι.
	ἐω P. ἔῃς, ᾖ σι I.		ἔωσι A. & P.
	εἴω P. εἴ, ῃς P. ἔῃσι & εἶησι I.		
	ἦδα Æ.		

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.	Εἶναι. Com. Fut ἔσεσθαι.	Præs. ὤν, οὖσα, ὄν, F. ἐσόμενος.
	Ἐμεν I.	ἐὼν P. ἐοῦσα, ἐον. ἐωμένη & P.
	ἦμεν & ἦμεις D.	εἰς Æ. ἔασαν D.
	ἔμεναι A.	
	ἔμμεναι Æ.	
	ἔμμεναι P.	

Εἶμι Eo & Ibo.

Indicativus.

Præsens.	Ἴημι, εἷς vel εἶς, εἷσι.	ἶτον, ἶτον.	ἵεμεν, ἶτε, ἴασι.
	ἐΐσθα Æ.		ἵεμεις D. ἴασι I.
Imperf.	Εἶν, εἶς, εἶ.	ἶτον, ἴτην.	ἴεμεν, ἶτε, ἶσαν.
	ἦον, ἦες, ἦε P.		ἵεμεις D. ἔασαν P.
Plusquam.	Εἶκειν & ἤκειν Att.	Aoristus α. Εἶκα inusitatus.	
Perf. med.	Εἶαι, εἶαις, εἶαι.	εἶατον, εἶαστον.	εἵαμεν, εἶασθε, εἶανται.
	ἧαι, ἧαις, ἧαι &		
	ἵεαι ἵεαις, ἵεται I.		
Plusquam.	Ἧειν ἧεις, ἧει.	ἧειστον, ἡείτην.	ἧειμεν ἧειστε, ἧεισαν.
			ἧμεν, ἧτε, ἧεσαν A.
Aoristus 6.	Ἷον, ἷες, ἷε.	ἷετον, ἰέτην.	ἷεμεν, ἷετε, ἷον.
	ἵεον.		

Imperativus.

Præsens.	Ἶει vel ει, ἴτω.	ἶτον, ἴτων.	ἶτε, ἴτωσαν.
Aoristus 6.	Ἶ tantummodo in compositis, ut ἔξ-ει, δύσ-ει, exi, transi.		

Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Infinitivus.

Ἰέναι vel εἶναι & ἰέναι in compoſitis.
Ἰμὲν I. Ἰμέναι D.
Ἰεμὲν, Ἰέμεναι A. & D.
Ἰημι, vado; Eadem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm uſurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιᾶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infinit.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χιὼν & ἰὼν.

Ἰημι, Mitto.

Indicativus.

Præſens. Ἰημι, ἵης, ἵησι. | ἵεται, ἵενται. | Ἰεμὲν, ἵετε, ἱᾶσι. ἱέασι I. ἰᾶσι A.
Imperf. Ἵην, ἵεις, ἵει. | ἵεσθον, ἱέσθην. | ἵεμὲν, ἵεσθε, ἵεσαν. ἵεν B.
ἵεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta.
Perfect. Εἷκα, εἵκας, εἵκε.
Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα. ἔηκα A.
Aoriſt. C. Ἧν, ἧς, ἧ | ἕτον, ἕτην. | ἕμὲν, ἕτε, ἕσαν.

Imperativus.

Præſens. Ἰεῖ, ἱέτω. Aor. C. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκάτω.

Optativus.

Præſens. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aor. C. Εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præſens. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. Εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. C. ὦ, ῇς, ᾖ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ P. & ἕῃ.

Infinitivus.

Infinitivus.

Præsens. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. 2. εἶναι.
ἰέμεναι D. εἶμεναι D.
ἰέμεν I. εἶμεν I.

Participium.

Præsens. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκώς, ῦῖα, ὸς. Aor. 2. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Passiva. Indicativus.

Præsens. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imperf. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. 2. ἕάδην & εἵάδην.
Perfect. Εἷμαι, εἶσαι, εἶ Ϳ. εἷμαδον, εἷσθον, σθον. εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται Ϳ A.
Plusquam. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.

Vox Media.

Aor. 1. Ἡκάμην, ἤκω, ἤκατο. Aor. 2. Ἐμὴν, ἔσο, ἔο & ἕ, ἔτο.

Imperativus. *Optativus.*
Præsens. Ἔσο, ἑέσθω, &c. Εἵμην, εἷτο, εἷντο.
ἔο I.
ἕ.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Præsens. Εἶω, ὦμαι, ᾖ, ᾖται. Aor. 2. ἓσθαι. Aor. 2. ἕμενος.

Ἱημι, Concupisco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. 1. ἧσα non ἧκα.

Ἧμαι, Sedeo.

Præsens. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται Ϳ I.
ἧαται & εἵαται P.
Imperf. Ἧμην, ἧσο, ἧστο. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθην. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
ἕατο.
ἧατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præſens. Ηου, ἥδου. Infinitivum. ἧσζ. Participium. ἡμὸς.
Καθημαι, inde compoſitum.

Præſens. Κάθημαι, κάθησαι, κάθη. Imperf. ἐκαθήμην.
κάθησαι I.
κάθῃ A.

Imperativus.

Præſens. Κάθησο, καθήσθω. Ionicè κάθηο & κάθεο. Att. κάθου.
Κεῖμαι jaceo.

Præſens. Κεῖμαι, σαι, ται. | μεθοχ, δον, δον. | μεθα, δε, κεῖν.
κέᾳ I. κείᾳ P.

Imperf. Ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. Κείσομαι, σῃ, σεῖ.
Κεισθήσομαι & κεισεθήσομαι D.

Indicativus.

Ισημι, Scio.

Præſens. Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. | ἴσατον, ἴσατον. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
ἴσασι D. ἴσαντι D. ἴσμεν Sync. ἴσθεν D.

Imperf. ἴσην, ἴσης, ἴση. | ἴσατον, ἰσάτην. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præſens. Ἰσαθι, ἰσάτω. | ἴσατον, ἰσάτων. | ἴστε, ἰσάτωσαν.
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync. ἴστων A.

Infinitivum.

Præſens. Ἰσασαι, ἰσάμεναι & ἴσμεν D. ἰσάμεν I. ἴσμεν Sync.
Participium ἰσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Paſſivum. Indicativus.

Præſens. Ἰσαμαι & ἵσταμαι, σαι, ται, Com. ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, &c.
poſitum, ἐπίστη A. ἐπίστασι I.

Imperf. Ἰσάμην, ἴσασο, ἴστατο, Comp. ἐπισάμην, ἐπίστασο, ἀπ-
ἐπιστάμην A. ἐπίστω I. & ἐπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ισαν. Compositum. Επίσαν, ὄπίσαι Io. ὀπίσω Att.

Infinitivus.

Ισαδζ. Compositum. ὀπίσαδζ. Participium. ὀπισάμενθ.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἶμαι, ἕσαι & ἔσσαι Po. ἕσται & ἔσται. Tertia p. ἕαται. Participium. εἰμένθ.

Plusquam. Εἵμην, ἕσο & ἔσσο, ἕστο & ἔστο & ἔσο. Tertia pl. ἕατο.

Aor. a. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσι.
ἔασι, ἔασας, ἔασε P.
Infinitivus. Εἶσαι & ἔσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. a me. Εισάμην & εσσάμην & ἐνησάμην. Partic. Εσσάμενθ.

Φημι Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φῄς, φησὶ.	φατὸν, φατὸν.	φαμὲν, φατὲ, φασὶ. φᾶσὶ D. φατὶ D. φᾶντι & φατὶ D.
Imperf.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη.	ἔφατον, ἐφάτην.	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. c.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη. φῆδα Æ.	ἔφατον, ἐφήτην.	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν. ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῃ & λῶ, λῇς, λῇ P.

Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. a. ἔφησα. *Imperat.* φάθι. φάσω, φάσεις, φάσει D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. a. φήσαιμι. Fut. a. φησοίμην. *Subjunct.* ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φαίαι, nam φαῦαι est apparuisse.

Participium. Φᾶς, φᾶσα, φαὸν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* φάμενθ.

VERBA-

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A primâ personâ præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μὴ, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοημὼν, intelligens.
- A secundâ personâ præteriti Passivi in
  - ις, ut ποίησις, poesis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertiâ personâ præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, Poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τεια, ὀρχηστρία, saltatio.
    - τρα, ὄρχηστρα, saltatrix.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτήριον, poculum.
    - τειον, διδακτεῖον, Minerval.
    - Adverbia positionis in ός, ὰ, ὸν, ut χαπὶ ός, χαπὶ ὰ, χαπὶ ὸν.
- A præterito medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - υς, πιστὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video: & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει, convenit; ἀνῆκε & προσῆκε, conveniebat. Ἀρέσκει, placet; ἤρεσκε, placebat; ἀρέσει, placebit; ἤρεσε, placuit.

Aei

Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit. Infinit. δεῖν oportere. Partic. δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆσαι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Futurum ἀποχρήσει sufficiet. Aorist. ἀπέχρησε suffecit. Infinit. ἀποχρῆ sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἱμαρται & πεπρωται in fatis est, à πεπρόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur: & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in ω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σίβω.

In αὐω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γιγνώσκω, præter θνήσκω quod facit θνήξω & ἀλυσκω, ἀλυξω.

In άθω, ut κιάθω: ίθω, ut πελάθω: ύθω, ut μυνύθω: θω cum implicatione consonantis, ut ἄαθω.

Είνω hyperdisyllaba, ut φαίνω: ύω hyperdisyllaba, facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω σβεννύω, στορεννύω, στορνύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purũ desinunt præcedente ι diphthongo, ut ἅλίσκω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut κάνδω, μέλδω.

Item in σω derivata à præsenti vel futuro: ut à πλέω, πλεύσω, ἔπλευσον; γαμέω, γαμήσω, γαμησείω; à βόσω, βοσόω, βοσωσείω; ὄπτω, ὄψω, ὀψείω; πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiam connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, ηὔξον; ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω; ἐψέω, ἐψῶ, ἔψω; quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω.

Sic

Si quæ propter consonantem aliquam injectam e mutarunt in ι: ut μιμνω, μίμνω; τίκω, πίπτω; ἐνίπω, ἐνίσσω; γίνομαι, γίγνομαι; at ἕπω, ἕσσω, ἕπομαι, ἕσσομαι, e non mutant; admittunt tamen illud subinde, ut ἐστὶ pro ἔστι, τιτύσθω pro ἐτύσθω, κοιμῶ & pro ἰκοιμῶ &.

Verba anomala.

A

Miror. Ἀγάσμαι, futurum ἀγάσομαι ab ἀγαάζω, Aoristus ἠγασθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago. Ἄγω, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aoristus 2. ἤγον, Atticè ἤγαγον.

Sicco. Ἀζω, Aoristus 1. ἄσθην & ἀάσθην.

Frango. Ἀγνυμι, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aoristus 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα Atticè: & κατέαγα.

Dico. Ἀγορεύω, futurum ἀγορεύσω, Aoristus 1. ἠγόρευσα, præteritum εἴρηκα ab εἴρω,

Cano. Ἀδω, futurum ἄσω, Aoristus 1. ἧσα. Ἀδω placeo, præteritum medium ἧδα & ἔαδα.

Capio. Αἱρῶ, futurum αἱρήσω, Aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo. Αἱρέομαι, futur. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, Aor. 1. ᾑρέθην, Aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusitato.

Sentio. Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ἤσθημαι, Aoristus 2. med. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inusitato.

Arceo. Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusitato.

Erro. Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἀλήσω, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo. Αἴρω, futurum ἀρῶ, Aoristus 1. ἦρα, vel ἦρα, Aor. 2. ἦρον, præteritum ἦρκα.

Capior. Ἁλίσκομαι, futurum ἁλώσομαι, Aoristus 2. ἅλων, ἥλως, ἥλω & ἐάλων, Atticè ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλούς, τὸ ἁλόντ&.

Consumo. Ἀναλίσκω, futurum ἀναλώσω, præteritum ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco. Ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, prær. ἡμάρτηκα, Aoriſt. 2. ἥμαρτον ab ἁμάρτω, inuſitato.

Induo. Ἀμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, prær. ἠμφίεσμαι.

Renuo. Ἀναίνομαι, prær. ἀνήνημαι, Aoriſt. 1. ἠνηνάμην.

Aperio. Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, Aoriſt. 1. ἀνέῳξα, prær. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, Aoriſt. 1. ἀνεῴχθην.

Lego. Ἀναγινώσκω, Imperfect. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, prær. ἀνέγνωκα, Aoriſt. 2. ἀνέγνων ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum. Ἀπεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, prær. ἀπήχθημαι, Aoriſt. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπέχθομαι, ὅμαι inuſitato.

Admoneo. Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, Aor. 1. ἐμνήσθην.

Renuo. Ἀπαναίομαι, Aor. 1. ἀπηνάμην.

Perdo. Ἀπολέω, λῶ, & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præter. ἀπόλεκα, & Atticè, ἀπολάλεκα, & prær. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo. Ἀπαυράω, ῶ, Aoriſt. 1. ἀπηύρων.

Placeo. Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro. Ἀτίω, fut. ἀτίσω.

Ægrè fero. Ἄχθομαι, futurum, ἀχθέσομαι & ἀχθέσομαι, Aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo. Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, Aor. 1. ἤυξησα.

Triſtor. Ἄχω, prær. ἤσχαν.

B

Mitto. Βάλλω, futur. βαλῶ, prær. βέβληκα, Aoriſt. ἔβαλον, & ἀβλῶ, βλήσω.

Vado. Βαίνω, fut. βήσομαι, Aoriſt. 2. ἔβην, à βῆμι inuſit.

Germino. Βλαστάω, fut. βλαστήσω, Aoriſt. 2. ἔβλαστον.

Vivo. Βιόω, futur. βιώσω, Aoriſt. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, participip. ὁ βιούς.

Edo. Βιβρώσκω, fut. βρώσω, Aoriſt. 1. ἔβρωσα.

Volo. Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, prær. βεβούλημαι, ἐβουλήμην & ἐβουλήθην.

Comedo. Βρώσκω, fut. βρώσω.

Duco

(rem. Γ

Duco uxorem. Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, Aor. 1. ἔγημα.

Gigno. Γείνομαι, futur. γενῆμαι, Aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor. Γήθω, fut. γήσω, pr. med. γέγηθα & γαθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco. Γηράσκω, fut. γηράσω à γηρέω, γηρῶ.

Fio, fum. Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, præt. γεγένημαι, Aor. 1. med. ἐγενησάμην, Aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενέομαι, inusit. præt. med. γέγονα à γείνω, γενῶ.

Cognosco. Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, Aorist. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, Aor. 2. ἔγνων à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγνωσα, exauditus sum, pro γέγνωσμαι, per Metaph. Eustath.

Vigilo. Γρηγορέω, fut. γρηγορέσω, præt. med. ἐγρηγόρηκα, plusquam ἐγρηγορήκειν.

Δ

Scio. Δαΐω, fut. δαΐσω à δαέω, præt. med. δέδηα, Aorist. 2. ἔδαΐον.

Divido. Δαΐζω, fut. δαΐξω & δαΐσω, fut. δαΐσω, pr. δέδαισμαι & δεδαΐσμαι, Aor. 2. ἐδάϊον.

Mordeo. Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, Aor. 2. ἔδακον à δήκω.

Oportet. Δεῖ, fut. δεήσει, Aorist. ἐδέησε, Imperfect. ἔδει, vel ἐῖ δει, δεῖν.

Timeo. Δείδω, futur. δείσω, præter. δέδοικα vel δέδοιγα, Ionicè δέδια, ἐδέδιειν, Imperfect. δέδιδι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo. Δέομαι, fut. δεήσομαι, præter. δεδέημαι, Aor. 1. ἐδεήθην à δέομαι, δεῆμαι.

Suscipio. Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, Aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδεκα, Aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δεδέσμαι, unde δεσμός.

Doceo. Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. δεδάξω à δεδάχω, Aor. 1. ἐδέδαξα.

Aufugio. Διδράσκω & δρασκίδράσκω, Aor. 1. δέδρα & ἀπέδρα.

Existimo. Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, Aor. 1. ἔδοξα præt. δέδοκα, à δοκέω, δοκῶ.

Facio. Δράω, ῶ, futur. δράσω, præter. δέδρακα, Aoriſtus 1. ἔδρασα.

Subeo. Δύω, & δύω, & δύμι, fut. δύσω, Aoriſt. 2. ἔδυν, unde καταδύω & αὐτέδυν.

Poſſum. Δύναμαι, δυνάσται, & δυώμ, Imperfect. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, Aoriſt. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνώσθην, ſeu ἠδυνώσθην, à δυνάω.

E

Sino. Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, Aoriſt. 1. ἔασα.

Cucurri. Ἔδραμον à τρέχω, δραμοῦμαι, Aoriſtus 2. ἔδραμον, à δράμω.

Edo. Ἔδω vel ἐδίω, præt. ἐδήδοκα.

Volo. Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solit⁹ ſum. Εἴωθα, præt. med. εἰώθειν, pro εἴθα, per pleonaſmum, ω.

Excito. Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, Aoriſt. 1. ἤγειρα.

Infundo. Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω ab ἐνεχέω, Aoriſt. 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα Æolicè.

Polliceor. Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, Aoriſtus 1. ἐγγυήσα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio. Εἰδέω, fut. εἰδήσω, εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, Aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. infinit. εἰδέναι, particip. εἰδώς pro εἰδεκώς & εἰδεκώς.

Dixi. Εἶπα, Aoriſt. 1. & εἶπον, Aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo. Ἐλαύνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἤλακα, Att. ἐλήλακα, Aoriſt. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio. Ἔρχομαι vel ἐλεύσω, inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἦλυθον, ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε per Syncopen.

Operor. Ἐργάζομαι, perfectum paſſiv. εἴργασμαι, εἰργασμένος, Aoriſt. 1. εἰργάσθην, futurum 1. medium ἐργάσομαι, Aoriſtus 1. εἰργασάμην.

Facio. Ἔργω, præt. med. ἔρρα & ἔοργα, pluſquam ἐώργειν.

Facio. Ἔρδω, futurum ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico. Ἐρέω, abſolutum futurum ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἰρήκα, paſſ.

pass. εἴρημαι, Aoristus 1. passivum ἐρρήθην, Participium ῥηθείς, imperfectum activum εἶρον.

Interrogo. Ἐρωμαι, futurum ἐρήσομαι, Aoristus 2. ἠρόμην.

Sortitus sum. Εἱμαρται, præteritum medium à μείρω, μέρω, μείμορται, & ἔμμορα.

Incendo. Ἐμπίπρημι, futurum ἐμπρήσω.

Curo. Ἐμπάζω, futurum ἐμπάσω.

Vado. Εἶμι & ἴω, fut. εἶσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi. Ἔολπα ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo. Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Inveni. Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἕυρηκα, Aoriſt. 2. ηὗρον ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo. Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt ἔσχηκα, Aoriſt. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inuſit. Imperfect. εἶχον.

Z

Iungo. Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, perf. ἔζευχα.

Vivo. Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννυω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor. Ἥδομαι, futur. ἥσομαι, perfect. ἧσμαι, Aoriſt. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram. Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſquam, ab εἶμι.

Triſtavit. Ἤκαχεν ab ἄχω.

Inclino. Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπτω, futur. θάψω, perfect. τέταφα, Aoriſt. 1. ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, Aoriſt. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφήσομαι.

Volo. Θέλω, fut. θελήσω à θελέω, Aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perfect. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ionicè τέθνεα, Bœoticè τέθνηκα & τέθνεα, ex quo τεθνεώς, τεθνεώς & τεθνηώς, poët. pro τεθνηκώς, Infin. τεθνεῶναι, Aor. 2. ἔθανον.

I

Pervenio. Ικνέομαι, ἥμαι, Fut. ἵξομαι, Aoriſt. 2. ἱκόμην ab ἵκαμαι, perf. ἵγμαι.

Placo. Ιλάσκομαι, Fut. ἱλάσομαι, ab ἱλάομαι.

Volo. Ιπτάμαι, Fut. πτήσομαι, Præt. πέπταμαι, Aor. 2. ἐπτάμην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infinit. πτᾶσθαι & πτῆσθαι, Particip. πτάμενος.

Eundum. Ιτέον & Pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado, Præt. act. eſſet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶται, εἴται, unde εἰτέον, & e ablato ἰτέον.

K

Sedeo. Καθίζω, καθίζομαι, Fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo. Κάθημαι, Fut. καθήσομαι.

Demitto. Καθίημι, Aor. 1. καθεῖκα.

Purgo. Καθαίρω, Aoriſt. 1. ἐκάθηρα.

Voco. Καλέω, Fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro. Κάμνω & κάμω, Fut. καμοῦμαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo. Κείρω, Fut κερῶ, Aoriſt. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Miſceo. Κεραννύω & κεράννυμι, Fut. κεράσω, & Syncop. κεράω, perf. κέκρακα, Infinit. κακρᾶναι per Sync.

Clango. Κλάζω, Fut. κλάγξω à κλάγγω, Aoriſt. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγγα, Aoriſt. 2. ἔκλαγον, Præter. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo. Κλαίω vel κλάω, Futur. κλαύσω, à κλαίω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, Aoriſt. 1. ἔκλαυσα, perfect. κέκλαυμαι.

Audio. Κλύω à κλύω, Futur. κλύσω, perfect. κέκλυκα, Imperfect. & Aoriſtus 2. ἔκλυον, Imperf. κλύθι, Particip. κλύς, κλυόντος.

Saturo. Κορέννυμι & κορέννυμι, Fut. κορέσω & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo. Κράζω, Fut. κράξω, perf. κέκραγα, Aoriſt. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, Futur. 2. κρεγῶ, Aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo,

Suſpendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo. Κρέμαμαι, Fut. κρεμάσομαι.

Dormio. Καταδαρθάνω, Fut. καταδαρθήσομαι, Aor. 2. κατέδαρθον à καταδάρθω.

Abſcondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, perfect. κέκρυφα, Aoriſt. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum. Κύρω, Futur. κύρσω. Aoriſt. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρσας, Æolica ſunt, eſt quoque κυρέω, Fut. κυρήσω, Aor. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

Λ

Sortior. Λαγχάνω, Fut. λαχήσομαι à λαχέω, ῶ, perf. med. λέλογχα, præt. act. λέλακα, Attic. εἴληχα, Aor. 2. ἔλαχον à λήχω, Fut. λήξω.

Capio. Λαμβάνω, Fut. λήψομαι à λήβω, unde Aoriſt. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, Futur. λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέληθα, Aor. 2. ἔλαθον, perfect. λέλησμαι, Aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo. Λείπω, Fut. λείψω, Aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio. Μαίνομαι, Fut. μανοῦμαι, præter. med. μέμηνα, Aor. 2. ἐμάνην.

Diſco. Μανθάνω, Fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον à μάθω.

Pugno. Μάχομαι, Fμαχοῦμαι, & μαχέσομαι & μαχοῦμαι, à μαχέομαι inuſitato, Aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo. Μέλω, fut. μελήσω à μέλω, Aoriſt. 2. ἔμολον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor. Μεμνήσκω, fut. μνήσομαι, præter. μέμνημαι à μνάω, pluſquam, ἐμεμνήμην, Aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo. Μένω, fut. μενῶ, Aoriſtus 1. ἔμεινα, perf. μεμόνηκα à μονέω, inuſitato.

Miſceo. Μίσγω & μίγνυμι, futur. μίξω, Aoriſtus 2. ἔμιγην à μίγω, inuſitato.

Abſtergo. Μορύσσω, fut. μόρξω.

N

Nuo. Νέω, fut. νεύσω.

Pasco. Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, Aoriſt. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo. Ξυνίημι, futur. ξυνήσω, Aoriſt. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα. Atticè.

Lacero. Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo. Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδα, & Atticè ὄδωδα.

Eo. Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, Aoriſt. 2. med. ᾠχόμην.

Puto. Οἶομαι & οἴμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, Aoriſtus 1. ᾠήθην, Imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Iuro. Ομνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, futurum ὀμοῦμαι & ὀμοῦμαι, perf ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Vlulo. Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abſtergo. Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo. Οφείλω, fut. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, Aoriſt. 1. ὤφελον, Sync. ὤφλον.

Inquino. Ονόω, fut, ὀνόσω.

Perdo vel Pereo Ολλύω ſive ὄλλυμι, perf. med. ὄλωλα, Att. ὄλολα, Aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.

Video. Οψομαι, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo. Ορω, futur. ὀρῶ, Æolicè ὄρσω, præt. med. ὦρα, Attic. ὄρωρα.

Π

Patior. Πάσχω, fut. πείσομαι à πίθω, perf. med. πέπυσμαι, Aor. 2. ἔπαθον à πίθω.

Acquiro. Πέομαι, ῶμαι, fut. πήσομαι, perf. πέπημαι.

Populor. Πέρθω, Aor. 2. ἔπραθον & ἐπέρθαθον.

Sum vel fio. Πέλω, Verbum poëticum, imperfect. ἔπελον & ἔπλην, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, Imperfect. paſſ. ἐπελόμεθα, ἐπέλη, & Ion. ἐπείλη, Sync. ἔπλη & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, cras, tertia perſona ἐπέσσεται, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, crasi πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.

Extendo. Πετάννύω, futur. πετάσω, præter. πεπέτακα, & præ Sync.

Sync. πέπλαγα, unde pass. præt. πέπλασμαι à πετάω, inusitato.

Coquo. Πέσσω, fut. πέψω, à verbo poëtico πέπω.

Figo. Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, Aor. pass. ἐπάγην à πάγω.

Bibo. Πίνω, ἔπιον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι à πόω, πώμι inusitato, Aor. 2. ἐπόην.

Incendo. Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado. Πίπτω, futur. πεσέομαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πόω, Aor. 2. ἔπεσον.

Fingo. Πλάσσω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio. Πλήσσω, Aor. 2. ἔπληγον, cùm ad corpus, ἔπλαγον, cùm ad animum refertur.

Vendo. Πιπράσκω, fut. πρήσω, præt. πέπρακα, nam πιπράσκω, ξω, facio.

Projicio. Πρόημαι, Aor. 1. med. προϊάμην.

Volo. Πτάω, Aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo. Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, Aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Iaceo. Ῥίζω vel ἔρδω, fut. ῥίξω, & Metathesi ἕρξω, Aoriſt. 1. ἔρξα.

Fluo. Ῥέω, futur. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, Aoriſtus 2. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo. Ῥήγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἐρρῶγα, Aor. 1. ἐρράγην.

Roboro. Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo. Ῥωννύομαι, futurum ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἐρρῶσθω.

Σ

Extinguo. Σβεννύω & σβέννυμι, fut. 2. σβέσω & σβήσομαι, Aor. 2. ἔσβην à σβήμι inusitato.

Concitor. Σεύομαι, Aoriſt. 1. ἔσσυα, præt. ἔσσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco. Σήπομαι, fut. σήψομαι, Aor. 2. ἐσάπην.

Vello. Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo.

Libo. Σπένδω, Fut. σπείσω à σπείδω inusitato, Aorist. 1. ἔσπεισα.

Stillo. Στάζω & σταλάζω, Fut. σάξω & σταλάξω.

Gemo. Στένω & στενάζω, Fut. στενάξω.

Pungo. Σπίζω, Fut. σίξω.

Privo. Στερίσκω, Fut. στερήσω, Præt. ἐστέρηκα.

Sterno. Στορεννύω & στορέννυμι, Fut. στορέσω, Aor. 1. ἐστόρεσα à στορέω.

Sterno. Στρωννύω & στρώννυμι, Fut. στρώσω, Aorist. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo. Σχέω, Fut. σχήσω, Aorist. 2. ἔσχον, unde Imper. σχές, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo. Τανύω, Fut. τανύσω, præt. τέτακα.

Seco. Τέμνω, Fut. τεμῶ & τεμέξω, Aorist. 2. ἔτεμον.

Fabrico. Τεύχω, Aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio. Τήκω, Fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario. Τίκτω, Fut. τέξω, Aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo. Τίνω vel τίω, Fut. τίσω.

Vulnero. Τίτρώσκω, ἐτέτρωσκον, Fut. τρώσω, Aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρέω, ῶ.

Perforo. Τιτράω, Fut. τρήσω à τράω.

Tolero. Τλάω, Fut. τλήσω, Aor. 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Nutrio. Τρέφω, Fut. θρέψω, Aorist. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέτραμμαι, Aor. 2. ἐτράφην.

Curro. Τρέχω, Fut. θρέξω, Præt. δεδράμηκα à δραμέω, Aor. 2. ἔδραμον ab antiquo θρέμω.

Timeo. Τρέω, Fut. τρέσω.

Comedo. Τρώγω, Fut. φαγοῦμαι, Aorist. 2. ἔφαγον à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, Futur. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύγηκα à τυγχάω, Aorist. 1. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Ὑω, Fut. ὑσω, Aorist. 1. ὗσαν.

Sustineo. Ὑπέχω, Fut. ὑποσχήσω, præt. ὑπέσχηκα, Aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto. Ὑπισχνέομαι, Fut ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, Aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito. Ὑπνώω, Futur. ὑπνώσω.

Dico,

Φ

Dico. φάσκω, Imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Fero. φέρω, Futur. οἴσω ab ὄφω, Præt. ἐνήνοχα, Aoriſt. 1. ἤνεγκα, Aoriſtus 2. ἤνεγκον ab ἐνήνοχα.

Fugio. Φεύγω, Fut. φεύξομαι & ἔψομαι, præt. med. πέφυγα, Aor. 2. ἔφυγον.

Aio. Φημὶ, Futur. φήσω, Aoriſt. 1. ἔφησα, Aoriſt. 2. ἔφην, Infinit. φῆναι.

Prævenio. Φθάνω, ἔφθανον, Futur. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, Aoriſt. 1. ἔφθασα, & Aoriſt. 2. ἔφθην à φθῆμι, particip. φθὰς.

Tabeſco. Φθίνω, Fut. φθίσω, à φθίω.

Corrũpo. Φθείρω, Fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.

Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, Futur. φοινίξω.

Horreo. Φείσσω, Fut. φείξω, præt. πέφρικα.

Produco. Φύω, Fut. φύσω, præt. πέφυκα, Aoriſt. 2. ἔφυν à φύμι.

X

Gaudeo. Χαίρω, Fut. χαρήσομαι, Aor. 2. ἐχάρην.

Sævio. Χαλεπαίνω, Fut. χαλεπανῶ, Aoriſt. 1. ἐχαλέπηνα.

Dehiſco. Χάσκω, Fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, Aor. 2. ἔχανον à χάνω.

Fundo. Χέω, Fut. χέσω à χύω, Aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.

Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, Futur. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo. Χυτῶ & χύω, Fut. χύσω.

Obruo agere. Χωννύω & χώννυμι, Fut. χώσω à χόω inuſitato.

Ω

Pello. Ὦθω & ὠθέω, Fut. ὤσω & ὠθήσω, Aor. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.

Emo. Ὠνέομαι, Futur. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώνημαι, Atticè, undè ἐωνημένος.

Concitavi. Ὦρσα ab ὄρνυω, Fut. ὄρσω, Aoriſtus 1. ὦρσα, & per Sync. ὦρσα vel ὄρα, ὦρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIVM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè: item in δὸν, ut κωμηδὸν canine: in λω, ut κρύβδλω secretò: in ϑι, ut παντοδαπῶϑι omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut ϑῆλ ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: ϑῆλ ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porrò, δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, δε, de loco, θι, σι, χῦ, χῆ, in loco: ut ὑραυόδε, ad cœlum; ἀραυόθι, de cœlo; παντοθι, παντα χῦ, παντα χῆ, ubique, ubivis; ἀει, ϛει, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλϑ, manifestus, ἀεὶδῆλϑ vel ἐεὶδῆλϑ, valdè manifestus: νη & νε in compositione privant, ὦ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget, ut χάεις gratus, ἀχαεις ingratus; παύτις, omnes; ἅπαυτις omnes simul; ἄξυλϑ lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONIVNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: χῆ, &; τε, que; ἠδὴ, poëticè atque; χῆ μὴ τοὶ, atque; χῆ μὴ χὶ, quinetiam; χῆ τοὶ χῆ, atque adeò; χῆ γὸ αὖ, rursus etiam, ἤμὲ ἠδὲ, poëticè tum tum.

Connexivæ seu conditionales: ει cum compositis ἐαὺ, αὖ, ἢν, χε, ϛι; ὅϑ, εἰδὴ, εἰδὴ ὅϑ, siquidem; ἐπεί ὅϑ, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ ὅϑ, ἐπειὧν, ἐπειὼ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ἤ ἢ μὴ, nisi; εἰδὲ μὴ, sin minùs, alioqui; εἰγὲν, si saltem; εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ: μὲ, quidem; δὲ, verò; γὲ, ατας, ἀλλὰ, sed, verùm; μὲ τοὶ, sanè, sed; μὲ τοίνυ, μὲ τοίγε, nimirum, tamen; δῆτα, δῆτε, δῆτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ: καίϑε, εἰκὼ, κἂν, καυεὶ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δῆτεν, γεδῆτεν, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὸ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲ, ἀλλὰ ὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; χῆ πὶ, χῆ τίγε, atque, sed, quamquam.

Disjunctivæ:

Disjunctivæ: ἤ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γὰρ, τοι, γὰρ αὖ, γὰρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἀ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτε, δίο, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἄν, ἄρα, τοι, δῆ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἄκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τέρεκα, poëticè; quare, ideò, igitur, idcircò, ergo.

Dubitativa: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentialis: ut ἄν, κε, vel; κεν, ubique.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, ῥα, θὴν, νυ, πού, τοι, αὖ, φὴ, μὲν, δῆτα, γε, δὴ, που, ἄρ, καὶ, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim:

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, &, Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἀν, ἐξ, *ex* { ante consonantem. / ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à coram*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ὑπὸ, *à vel sub.*
  - ὑπὲρ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & perſonâ: ut Πολλάκι τοὶ χ μωρὸς ἀὴρ καταγέλαστον εἶπε; *Sæpè etiam ſtultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo ſingulari, aliquando etiam maſculina & fœminina: τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούουσι πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Ἀμφω & δύω quamvis dualia, ſæpè junguntur pluraliter. *Ariſtoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utriſque falſis. Iſoc.* δύω πρὸς χρείας τὸ λέγειν, *duo loquendi tempora conſtituere.*

Regula.

Genitivus per Antiptôſin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοὶ τότε γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Subſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Subſtantivo caſu, genere & numero conſentit: ut Χρηστὸς ἀὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν. *Vir bonus eſt commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec caſu, nec genere, nec numero conſentit: ut κόσμι☉ γυνὴ, *ornata mulier.* Ἱππότα Νέστωρ, *eques Neſtor.*

Obſervatio.

Adjectiva compoſita & derivata in ☉ deſinentia, ferè communiter accipiuntur: ut ποινὴ ἀδικίας ἀκόλουθ☉, *Pœna injuſtitiæ comes eſt.*

Adjectiva ſæpè permutant ſuum Subſtantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μαγικὴ τέχνη, *ars magica.* τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & persona: ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣν με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis. Helicor.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis: Νηλῆος ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς, εἰς ἄϊδα, *ad inferos*, subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ὀξύ, *celeriter*; καλὰ, *pulchrè*; τὰ πρῶτα, *primum*; τὰ ἀρχαῖα, *olim*; μέτρια, *mediocriter*; ἀλυπότατα, *latissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus.* ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & Superlativa genitivo gaudent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum

vum adsciscunt: ut τὸ πολυπραγμοσύνης, ἐδὲν κακὸν τούτου ἄλλο: *Nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*: δὰ θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut φίλος σοὶ, *amicus tibi*: ἐναντίος νόμῳ, *adversus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex ζυγὸς & ὁμὸς composita: ut ζυγόστομος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: at ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva si subintelligitur κατὰ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patriâ*, Theog. οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: πατὴρ μοῦ pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum: ut ταῦτα νὴ, ταῦτ' ἄρα, *proinde*: ταύτῃ, *hoc pacto*: ταύτῃ τοὶ, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva πυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίνομαι, & illa poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, φύω, *Sum.* Item verba vocandi passiva, & verba gestus, utrinq; nominativum expetunt: ut Κακῶν ἐπιφύλλια δεῖν ὁ πλοῦτος: *Malorum malarum operculum sunt divitiæ.*

Observatio.

Obſervatio.

Verbo πυγχάνω elegantur poſtponitur participium ὤν cum alio nominativo, ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates eſt ſapiens*. Sin participium ſequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Obſervatio.

Mutatur nominativus aliquando in genit. ut Κροῖσος ὄζει τοῦ πλουσίου, i. πλούσιος, *Cræſus eſt Dives*.

Genitivus poſt verbum.

Verba incipiendi, deſinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accuſandi, parcendi, privandi, abſtinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, conſequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auſpicamur*.

Verba ſenſus gaudent genitivo, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſus accuſativum regunt.

Quibuſlibet verbis additur genitivus abſolutè ſumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt, ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres ſequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum ſignificantem cauſam, aut inſtrumentum, aut modum actionis, ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, & omnia vinces*.

Accuſativus poſt verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſignificationem habentia, ut τοξότην ἐκπεδίνει, καὶ γέφυραν

 τάφρῳ,

νθρωπῖν τοῦτό ἐστι. *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι τοῦτο, *hoc mihi deest.* ἄρχει τε ὁ πόλεως, καὶ τῆς πόλεως, *præest civitati.* λοιδορῶ σοι, καὶ σε, *convicior tibi.* προσκυνῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Θεόν, *adoro Deum.* cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, & πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur, ut πεπίστευμαι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut κεκόσμημαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μοιρῶ ὑ πεπόμφθη τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μοιρῶ ὑ πέμπομεν ἢ ἀρχήν; *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω σοῦ σου, *liberor à te,* sic τιμῶ *censeor,* ἀναλαμβάνω *recreor,* ἀναπλάττω *reflector,* ῥίπτω *jactor,* συνάπτω *conjungor,* ἀσκῶ *exerceor,* κρύπτω *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, *opus est.*
- Genitivum & dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἔξεστι, γίνεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, ἁμαρτάνει, ἔξεστι, προῆκε, γίνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis uſurpant Græci infinitivum cum articulo, vel ſine articulo, ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*: καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*: ἐν τῷ σπουδάζειν, *in ſtudendo*: πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum, vel oratu*: πονηρὸν αἰσχρὸν, *facilu inhoneſtum*.

Cum ſignificatur neceſſitas utuntur Græci adverbiis poſitionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accuſativum: ut ἰτέον μοι, *eundum eſt mihi*. Sæpe regunt caſus ſuorum verborum, ut μεμνῆσθαι θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt caſus ſuorum verborum, ut ὑπερφρονῶν τῆς παιδείας, *contemnens diſciplinam*.

Participia ponuntur loco Nominum, ut τοξότης ἐν ἐδὼς pro εἰ δημιοῦ, *arcuum peritus*.

Nonnunquam Participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perſeverandi & deſiſtendi, ut ἀγαπῶν γε διατελεῖ, *perſeverat amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non ceſſabo ſcribere*: μέμνημαι ἰδών, *memini vidiſſe*.

De Articulo Præpoſitivo.

Articulo præpoſitivo utimur in
- Exponendo: ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Ieſus*.
- Demonſtrando: ut ὁ ποιητὴς, id eſt, *ſummus Poeta*, pro Homero.
- Diſtinguendo: ut κύων ὁ οὐρανὸς, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœleſtis, non terreſtris Diogenes*.

Articulus ſi præponitur infinitivo, pro Nomine ſumitur in omni caſu: ut τὸ φρονεῖν, *ſapientia*, τοῦ φρονεῖν, *ſapientiæ*, τῷ φρονεῖν, *in ſapientia*.

Item adverbium cum articulo ſit Adjectivum: ut τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πέλας, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, ὑπὲρ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, ut οἱ περὶ ἱερεα, *sacerdotes*; ἀμφὶ Πλάτωνα, *Platone vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγρὸν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν κακοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἀνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνὴ.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnnaquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*, εἴκοσιν ἔτεσιν; ὅλην ἡμέραν.

De loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut ἐξ Ἀθηνῶν; εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo*; Ἀθηνῆσι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*; πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἶκαδε, *domum*; οὐρανόσε, *in cælum*; Ἀθηναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

AD-

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numeri, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis & indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt.

Ἅμα & ὁμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accuſativo gaudent: ut μὰ Δία, *non per Iovem*; νὴ Δία, *ita per Iovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accuſativo, & vocativo; & eſt admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum vocativo conſtruitur, & eſt vocantis vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio, τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam.*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumq; vehementiùs negant.

Οὐκ ante conſonantes, οὐ & οὐκ ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, ὄφελε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον ſeu ὄφελον, & Aor. 2. ὦφελον ſive ὄφελον ſequente infinitivo, ut ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς' ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. *Veniſti ex pugnâ, utinam ibi periiſſes.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Ὅταν ſubjunctivo, ὁπότε optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*; δημοσίᾳ, *publicè*; ſic & ἀρχῇ & τῷ ἀρχῇ, *in principio, vel prorſus.*

CONIVNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐάν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & αἴ pro *licet*, ὅπως pro πῶς, indicativo.

Ὅτι *quòd* gaudet indicativo, & aliquando optativo & subjunctivo, sic ἥδομαι, χαίροιμι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi, cum accipitur
- δυναμικῶς, omnibus modis inservit nisi imperativo.
- Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo.
- Sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt
- Sex monosyllabæ, quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.
- Duodecim dissyllabæ

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ἄδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè Accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cum accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ἐξ ἀποραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget; ἐκπίνω, *ebibo*, & idem significat quod ἔξω *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ξὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

πρὸς

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεοῦ; officium, ἃ πρὸς φιλοσόφου, non est Philosophi; coram, πρὸς σποχόντων jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, per gratias.

Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam, & adversum, ut πρὸς Ρωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ ante, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus,

Composita præ significat, προβάλλω, propono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à, ut παρὰ κυρίου, à Domino: Excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit: Contrarium, παρὰ λόγον contra rationem.

Dativo juncta, prope vel juxta, παρὰ τὸ κυρίου ἄλσος.

Cum accusativo motum ad rem, ut παρὰ σε: immorationem in aliqua re, παρὰ τὰ μαθήματα, in studiis mathematicis. Item præter, παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, παραφθείρω, male moneo, id est, adulterinus orator. Significat & comparationem, παραβάλλω, confero. Contrarium quoque παράνομος, iniquus. Et prope, παρακολουθῶ, proxime sequor.

Ἀνὰ per, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναπνέω, recreo.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίου per vitam: cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis. Potentiam, ut δι' ἑαυτοῦ, suis viribus.

Accusativo juncta, propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶν, dividere.

Κατὰ cum genitivo, contra, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: de, ut κατὰ σπουδαίων, de studiis: per, in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: præ, ut κατὰ χειρὸς, præ manibus: supra, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo secundum, ut κατὰ τύπον, ad exemplar: pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo*.

Μετὰ cum genitivo, *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*: cum dativo poëticè *inter* μετὰ πρώτοισι, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo, *pro*, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *converto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*: *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus*.

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κραδίῃ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*: περιγίνομαι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοᾶς ἐπιγλώττης, *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *posthæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propterea*, ἐπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*: item *sivè*, ut ἐπιμηδόμαι, *post facilum consulo*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ἄστρων, *de astris*.

Cum dativo *pro*, poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆι, *pro Ulysse*.

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λάρυγγος, *circa diaphragma*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀφ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *augent*, ut ἐκτείνω, *extendo*. *Contrarium* significat, ut δέχομαι, *precor*, ἀποδέχομαι, *imprecor*: *Exemplum* etiam significat ἀπό, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπῳ, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Πρὸ cum genitivo *pro*, ut πρὸ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut πρὸ ὀρθρου, *de mane*: *Umbra asini*: *supra*, πρὸ κήπου ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut πρὸ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut πρὸ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut προασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut προαιρέομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρύσσης πέρι, tonusque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξεστι pro ἐξέστι, *licet*; ἔστι pro ἐστί, *ineſt*, *adeſt*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *superest*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὴν γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars est cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus

Infinitivus ſæpiſſimè loco imperativi uſurpatur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον, ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & eſto aliis præſtantior.

De accentibus regulæ quædam generales.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισάνθρωπος.

Excipiuntur Attica, participia præteriti paſſivi, verbalia in τός, & compoſita cum nomine à præterito medio, &c. Sed compoſita à κλείνω & τρέφω ſi activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: paſſive antepenultimam, μητρόκτονος à matre occiſus.

Longa naturâ ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέετε, ποιεῖτε.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι, domi, excipitur, nam οἶκοι ſunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum ſimplicium
- Si acutus ſit in ultima ſyllaba
  - Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῶν.
  - Acutus in reliquis caſibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεὺς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγε, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκος, οἶκε, οἶκω.
- Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cum ultima ſit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genitivus

Genitivus pluralis primæ & ſecundæ declinationis in ultima circumflectitur, niſi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ deſcendunt à maſculinis tertiæ declinationis, ut μαχαιρεῦς, μαχαιρέων.

In quintâ declinatione:

- Acutus in ultimâ recti, erit in penultimâ obliquorum, ut πειρᾶς, πειράδος, πειράδι, ſin penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultima recti, transferunt in antepenultimam obliquorum, cum ultima ſit brevis, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultimâ recti, permanet quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut δόγμα, δόγματος, ſed cum ultima ſit longa, accentus occupabit penultimam, ut δόγμάτων.

Monoſyllabæ quintæ declinationis acuuntur, in genitivo, dativo ſingulari, & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali, in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accuſativo ſingulari, in nominativo, accuſativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, ſi ſit natura longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δέντος, δέντι; ὤν, ὄντος, ὄντι; *item genitivos,* παίδων, τρώων, παίτων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum. Nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* παῖς *à* παῦ, *item* τίς *interrogativum, tonum habet in priore per omnes caſus; ſed* τὶς *indefinitum & encliticum, tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, οἱ, αἱ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὑ, ὑκ, εἰ, ὡς.

Enclitica

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem ſyllabã, eam acuens, ut ἤκουά τινος.

Dictiones enclíticæ ſunt in
- Nomine τὶς *quidam*, indefinitum, ſed τίς interrogativus acuitur in prima.
- Pronomine enclíticæ ſunt μου, μοι, με; σου, σοι, σε; ἕ, οἱ, ἑ. *Poſt præpoſitiones autem & ἔνεκα vel εἵνεκα & diſiunctionem ἤ non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ, φημὶ in omnibus perſonis indicativi præſentis; excepta ſecundâ ſingulari.
- Adverbiis πότε, πόθι, ποῦ, πῶ, πῶς, πὴ indefinita habentia accentum in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habent accentum, & non inclinant.*
- Conjunctione duæ copulativæ, τε, τις, ex pletivæ innumeræ, γε, γα, μὰ, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id eſt, transferunt accentum ſuum in dictionem præcedentẽ, quando præcedens dictio habet vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexú in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum Encliticæ dictiones cum præcedens habet vel
- Acutum in penultima, ut λόγος σου.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultimâ, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ
- Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè Adverbiis, ὡς, ὅς, ᾧ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο.
- Amittit accentum poſt dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἐρημὸς ὅδε.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima poſitione longa, ut λόγος ὅδε, φοίνιξ ὅδε.
- Inclinat accentum ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut φαῦλός ἐστι, vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετάγων pro τάγων, à τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum littera vel syllaba priucipio dictionis subtrahitur, ὸρὴ pro ἱερὴ, *sectum*; ἰρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut *δρεμίλιω* pro *δρεπανίλιω*, *invenit*; ἐγλύ-ναπο pro ἐγλυνύσαπο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε; ὁπατήρ pro ὁπάτηρ, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βείαεσι.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verbe-rabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πέρῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπαρδον pro ἔπραθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἄμα pro τὰ ἐμά, *mea*; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; ἱματίδιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦταν pro ὦ ἑταν, ab ἑτης, *ô amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀτάρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτέτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

QVid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, prætermimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ω γύναι ἦ μάλα τῆτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

παὶ ἐμοὶ οἱ ἄφενος καὶ τοι ὅσοι δρυὸς ἄκμονα ἔχουσι.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis, ὦγαθε, *ô bone*, ὦ ναξ, *ô rex*, ὦ 'νθρωπος, *ô homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συναίρεσις, Σύναλοιφη } Synecphonesis est duarum syllabarum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ αὐτὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παΐς, εὗρεν pro ἔυρεν.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando elidituv nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κράζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πῆ, κῆ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχε κύνεσσι.
Fecit ipsos esca canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi, breves esse possint pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur

corripitur, nisi producatur licentiâ Poëticâ. Licentiâ enim cùm ante, tùm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Vltima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῶσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ος & ον purum, fœminino ejus longum est in ultima, ut ἄγιος & ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultimâ ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa, longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut ἑόαι, ἑᾶσι.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγωα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πεθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandum cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*. νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ, *semper*, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος *inhonorus*.

A privitiva particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*; ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam

αμί, ζα, ἀει, ἐει, βει, δύς, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνείαο Μοιράων.

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in
- Neutris in α, αι, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, γάλαρ, *nectar*. Excipe ἦαρ, ἦαρος, *ſtirpis*.
- Fœmininis & maſculinis in αι, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut ἀσκαλαψ, ὁ: & plurimis in ξ, κόλαξ, κ, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ & λς, ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αν, longus eſt, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶν, præter τάλαν, μέλαν.

Genitivus in αος, à nominibus in αως, brevis eſt, ut ναῦς, ναυὸς, ναὸς, & nominibus quæ Syncopen patiuntur, παιδάσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia ſunt.

Incrementum
- Breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτ.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ιδ, ιδος, & ις, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ παρὶς, παρίδος.
- longũ eſt in
  - Fœmininis & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀλφὶς, ἀλφῖν, ἀκτὶς, ἀκτῖν.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ δὶς, δῖνος, *littus*; ἡ ῥὶς, ῥῑνός; ἡ ἶς vel ἶς, *fibra*; ὁ λὶς vel λὶν, Genitivo, λίος, *leo*; λῖς, λῑτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διός, *Iupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες paſſim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ὁ ὄρνιξ, τρίχος, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breue est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ πέκυς, πέκυος, *mortuus*; ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φορκύος, *Phorcis*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον; κίνομαι, ἐκινούμην, κεκινόμενος, primâ ubique longâ.

Verba in ώω, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολώω, *contamino*.

Verba in άω penultimam corripiunt nisi formentur à futuro, ut αὐξάω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodò in penultimâ sunt communia.

Quantitas in futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aoristi primi in quartâ conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γέλασον, γεγέλακα, γεγέλασμαι, γελάσω, γελασθήσομαι, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· ἡμῖν δ' παρέσσιγασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis adsunt.

Participiũ fœmininum Aor. primi in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio Verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστην, ἱστάτην, ἵσταν, ἵστασαν, ἵσταμαι, ἱστάμην, ἱστάσθων, ἱστάσθω, ἵστασο, ἵστω.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali; & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μου ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in εα acutitona quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, *Macia.*

Excipe αἰσία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; χολία, *tidus*; ἰγμία, *linea piscatoria.*

I breve est in
- Diminutivis in τον, ut κορίτιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis Adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis Substantivis, ut βίος, βίστος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶ, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in υων & υτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Vltima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τραπέζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, πύλα σα, πόρπα, ἴνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια, à verbis in δύω, ut ὠφελητεία, & in ια præter δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σιλληναία, cum adjectivis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολύδαμα.
- A Doricum in genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τραπέζαν, ἔτυψαν, μίλαν.

Excipiuntur
- Παῦ, nisi in compositis, nomina masculina in αν, ut Τιτάν, & adverbia, ut περάν, *ultra*, λίαν, *valdè*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet accentum in penultimâ, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut πίκλαρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *ceterùm*, ἄφαρ.

Monosyllaba

Monosyllaba χὰς, ψὰς, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μύσας, ὁ Αἴας, πύλας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἀκράς, ἀπρόμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut τωτὶ, ἔποσὶ.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὅσῃ pro ὅσῃ, ταυτῃ pro ταύτῃ.
- Item χρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ι finita corripiuntur, ut φρὶν, πάλιν, ἔστιν μὶν, νὶν, τὶν, τιὶν, & syllabæ quibus ν additur, ut πύθωσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, σκληρὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔθεις, ἔιδος; πρεσβυὶς, πρεσβυίδος, ὅτις, τοὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, σκληρὶς, ὄρνις, κτημὶς, σφραγὶς, & κλητὶς.
- Item monosyllaba præter τὶς infinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκὺ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia, ὑ, ὺ, & χὺ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto & aoristo secundo, ut ἔλῦ. ἔφῦ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βεβλῦν, νυὸν, τοίνυν, conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa; *νῦν, πῶς, μοῦ, ζοῦ*, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ *υς* in nominativo habent longum, ut *ἰλὺς, limus*; *ἰχθὺς, piscis*.
- Primæ personæ verborum in *μι*, ut *ἐζεύγνυμι*.

Υς finita longa sunt, ut *ὁ ψῦλλος, pulex*; *τὸ πῦς, ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *υς* desinentia corripiuntur, ut *βαθὺς, profundus, βαρὺς, gravis, χερὺς, galea*.

Producuntur
- *Κόμις, κομιδῆ, fasciculus, ἄρχυς, ἄγλυς*, & monosyllaba, ut *μὺς*.
- Participia in *υς*, ut *ζεύγνυς*.
- Quæ declinantur per *η* purum, ut *ἰλὺς*, sed in *ἰχθὺς*, *υ* est anceps.

Poetica licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poëtarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his *ἀθανάτοις, τριαμύδης*, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, Ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, πολεμήτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (id est contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur: ut

φαίνων μηδ' ὅτῳ φίλον Διὶ πατρὶ γηθόσυνα.

Ecstasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πολύπορδον οἶκαδ' ἱκανῦ.

Synecphonesis, de qua suprà in Scansione.

Catalexis (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur, hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφάτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut

Ζεῦ, πατὲρ γὰρ ἄρχει. Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans Terminatio) quâ syllaba præter justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον τ' ἀγαθὸς βασιλεὺς κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut

ὦδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἦρως ἐπ' ἀκτυίοι δορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QVatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarũ Græcæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularũ proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξωὸ pro ζωὸ; ατ in π, ut θάλαπα pro θάλαττα; σ in ρ, ut ἀῤῥὼ pro ἀῤσὼ, *vir*: & contractionibus inprimis gaudent.

Iones ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.
- & contrà α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α pro η, ut φᾶμα pro φήμα, *fama*.
- α pro ε, ut πάζω pro πέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἐγωγε.
- α pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*.
- ατ pro στ, ut ᾶτος pro ῶστος, *primus*.
- α pro ει, ut κλᾳδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro κ, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*; & pro ε, ut ὥτεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ᾳ pro υ, ut ἀλεύμαι pro ἀλύομαι, *saliam*.
- οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: ς pro θ, σὺς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*: & contrà τ pro κ, ut τῆν pro κεῖν, *ille*.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella*.
- & contrà ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
- αις pro αι, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus ωπ pro μμ, ut ὄπωπα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ῥ, ut βέᾳκη pro ῥᾴκη, *cinto*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἅλιος;

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀσσάρων pro ἀσαρίων; χάρρες pro χαῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam Dialectos commiscent, Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν, τὼ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν Ion.	τοὶ Dor. τοῖσι Ion.
	τῶ & τεῦ Dor.		τῶς Dor.
	τέο Poët.		
Com.	ἡ, ἧς, τῆ, τὴν.	τὰ, ταῖν, τὰ.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
	αἱ, ταῖς, τᾷ, ταὶ, Dor.		τᾶν, ταὶ, Dor.
			τῆς & τέων, Ion.
			ταῖσι, Æ. I. Æ.
Com.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ	τὼ, τοῖν, τὼ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν Ion.	ταάων Æ. τοῖσι Ion.
	τῶ & τεῦ Dor.		
	τέο Poët.		

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὼ,	οἶν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς
	ὅτε, ὅτῳ, Att.						ὁτέων, ὁτέοισι, Io.			
	ὁτοῦ, Dor.									
	ὅτεω, Ion.									
	φεῖο, Æol.									

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ᾱ,	ᾳ,	αν,	α.	α.	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	ης,	ᾱ,	ῃ,	ην,	η.							

ης, εω, ᾗ, ην & εα. εων ης & ησι εας, I.
ας, α, ᾳ, αν. αν, αισι. Dor.
αο. Æ. άων. Æ.
ω, per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾱ,			αν,	α.	ᾱ,	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	η,	ης,	ῃ,	ην,	η.							

η, ης, ᾗ, ην. εων, ης, & ησι. Ion.
ᾱ, ας, ᾳ, αν. ᾶν, αισι. Dor.
άων. Æ.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,				ε.			οι,			υς,	οι.
	ον,	υ,	ῳ,	ον,	ον.	ω.	οιν.	ᾳ,	ων,	οις,	ᾳ,	α.

οῖο, Ion. οίιν Poet. οῖσι, Ion.
ω, Dor. Quarta Declinatio. ως & ος Dor.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως,				ως.			ω,	φν,	φς,	ως,	ω.
	ων,	ω,	ῳ,	ων,	ων.	ω,	ων.				ω.	

ωο & ῳο, Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ.										
	ω, ν, ρ, ος, ι, α.				ε.	οιν.	ες,	ων,	σι,	ας,	ες.
	σ, ξ, ψ,			ν.			α,		ξι,	α,	α.
									ψι.		

εσσι & εσι, Poët.
ες, Æolicè.

Prima

Prima Contractorum.

	Sing.				Dual.			Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A. V.
Com.	ης,	εος,	εῖ,	εα,	ες.	ε,	εοιν,	ε.	εες,	εων,	εσι,	εας, εες.
	ες,	ους,	ει,	ες,	ες.	η,	οιν,	η.	εις,	ων,		εις, εις.
	ος,		ος,	ος,					εα,			εα, εα.
									η,			η, η.

ους Æ. ην Att. ης Att. εων P.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A. V.
Com.	ις,	ιος,	ιῖ,	ιν,	ις.	ι,	ιοιν,	ι.	ιες,			ιας, ιες.
Neu.	ι,		ι,	ι.					ια,	ιων,	ιοι,	ια, ια.
	εος,					ε,	εοιν,	ε.	εις,	εων,	εσι,	εας, εες, I.
	ηος Poët.					η,		η.	εις,			εις, εις, I.
	ι, Att.	εῖ, εως,				ιε,	εων,	ιε.	ια,			ια, ια.
						η,		η,	ι,			ι, ι.
									εα,			εα, εα, A.
									η,			η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A. V.
Com.	ώς,	ώος,	ῶϊ,	ώα,	ϕ.	ώε,	ώοιν,	ώε	ώες,	ώων,	ώσι,	ώας, ώες.
	εῦς,								εῖς,			εῖς, εῖς.
	εως, Att.			ὼς, Att.								
	ῆϴ,	ῆϊ, ῆα.				ήε,	ήοιν,	ήε.	ῆες,	έων,	ήεσσι,	έας, ῆες, I.
	εῦϴ, Ion.											ῆσι.
	εύς, Dor. ῆ, Poët.								εσι. Poët.			

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A. V.
Com.	ὼ,	όῳς,	όϊ,	όα,	οῖ.	ὼ.	οιν,	ω	οι,	ων,	ύσι,	ῦς, οι.
	ως,	ῶς,	οῖ,	ὼ.								
	ᾶς, Æol. ῶν, Æol. ᾶν, Ion.								ες, Metaplasmo apud (Poetas,			

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G D. V	N. G. D. A. V.
Com.	ας, αντος, αντι, αντ, αν	αντε, αντοιν, αντε	αντες, αντων, ασι, αντας, αντες.
	αος, αϊ,	αε, αοιν, αε,	αα, αων, αις, αα.
	ως, α,	α, ῳν, α,	α, ων, αις, α.

Dialecti Pronominum.

	Sing. Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Dual. N. A.	G. D.	Nom.	Plural. Gen.	Dat.	Acc.
Com.	Ἐγὼ	ἐμοῦ	ἐμοὶ	ἐμὲ	νὼ νὰ	νῶϊν	ἄμμες	ἀμμέων ἀμμάων	ἄμμιν	ἄμμας
Dor.	ἐγών	ἐμεῦ	ἐμίν							
	ἐγώνη	ἐμεῦς			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμάων	ἄμμαις	ἄμμας
Æol.	ἐγών	μεοῦ			ἄμμις		ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο ἐμεῖο					ἡμέες	ἡμείων ἡμέων		ἡμέας
Poët.		ἐμέθεν ἐμεῖθεν								

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom. Σὺ	Gen. σοῦ	Dat. σοὶ	Acc. σὲ	N A. σοῶ σφὼ	G. D. σοῶν σφῷν	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν	Accusat. ὑμᾶς
Dor.	τὺ τύνα τύνη	σεῦ τεοῦ τεοῖο	τοὶ τὶν τεῖν	τὲ νὼ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.					ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σέο σεῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας
Poet.		σέθεν σέϑεν					ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμῖν	

Com.

	Sing.			Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οὗ.	Dat. οἷ	Acc. ἑ	N. A. σφωϊν σφὲ	G. D. σφωΐν σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν.	Dat. σφισὶ	Accusat. σφᾶς
Dor.		ἕυ		*μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		ἕυ								
Ion.		ἕο εἷο					σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poet.		ἕθεν ἕθεν		σφὲ	σφέε			σφείων	σφὶ	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipsius, vel illius indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Com.

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς,	τὴ,	σὸν.
Dor.	τεὸς,	τεὰ,	τεὸν.
Com.	ὃς,	ἥ,	ὅν.
Poet.	ἑὸς,	ἑὰ,	ἑὸν.

τοῦ pro ἐκείνου Dor.

A plurali, ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. Dor. ἀμὸς, ἀμὰ, Poet ἀμὴ, ἀμὸν; ὑμὸς, ὑμὴ, ſeu ὔμμα, ὔμμον, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σφὸς, σφὴ, ſeu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, σφῶϊ & ἐκείνου.

Attici, cùm rem præſentem, quaſi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσι, τυτοὶ, τῦ|φὶ, τυτονὶ; in neutro verò τυτὶ, & ſæpiùs τυτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτι, ſic ἐκεινοσὶ, ἐκεινανὶ, &c. Iones, ante vocales longas ukimæ ſyllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὅδε, τυτέω, τυτέῳ, Duali τυτέω, τυτέοιν, Genitivo plurali τυτέων, τυτέοισι, τυτέας, ſic αὐτέη, ταυτέης, ſic αὐτὸς, αὐτέος, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compoſitis, ut ἑμαυτέου, ἑμαυτέῳ, & ἐμωὔτέου, ἐμωὔτέῳ; σεαὔτέου, σεαὔτέῳ, ἑαὔτέου.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præſens.	ω,	εις,	ει.	ετον,	ετον.	ομεν,	ετε,	ουσι.
	ης, η Æol.							
	ες, ε.					ομες,	οντι Dor.	
	Sing.			Dual.		Plural.		
Imperf. & ον,	ες,	ε.		ετον,	ετην.	ομεν,	ετε,	ον.
Aoriſt. C.	σκον, σκες, σκε.						σκον Ion. & P.	
							σαν, Bœot.	
	Sing.			Dual.		Plural.		
Futur. α.	ω,	εις,	ει.	ετον,	ετον.	ομεν,	ετε,	ουσι.

εῶ, εῖς, εῖ. ἐῖτον, ἐῖτον. ἐῖμεν, ἐῖτε, ἑῶσι. Att. à verb. ω, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον. { υμες / ὑμες } { οῖτε } { ουσι / ὦσι } (in ἰῶ Dor.

ἑω, ἑεις, ἑει. Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat. Aoriſt.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, Ion.		αμες, Dor. ασκον, Ion. σαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, εσσι, Dor.
	ασ, ᾱς, αε.	ᾶτον, ᾶτον.	ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι, Io. in (quibusdam.
	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η, ει, Att. & Dor.		ειμες, Dor. εσαν, A. & I.
	εα, ες, Ion.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, ῶντι, εωντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έειτον, έειτον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs & Præt.	ε, έτω.	έτων, ετων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aorist. α.	ον, άτω.	ατον άτων,	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aorist. C.	ε, έτω	ετον.	
	ον, Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. præt.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
Aor. C. fut.			οιμες, Dor.
α. & C.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
Aorist α.	εια, ειας, ειε.	ειατον, ειάτην.	ειαμεν, ειατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ. ῇσι I.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι. ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præſ. Aor. ειν.	Perf. έναι.	Aor. α. αι.	Fut. C. εῖν.
C. Fut. α. σμεν I. ἔμμεναι A. ἐν D. λω Æ.	εμεν I. ἐμεναι D. & A.	αιμεν I. ἀμεναι A.	εειν, εμεν I. ἐμεναι A. ἐν D.

Participia.

Præſens.	οιν, νσα, ον. οισα D.	Perf. ὼς ῦῖα, ὸς. ων Æ. ut εἰρήκων pro εἰρηκώς. ως, ῶσα, ως A.
Aoriſt. α.	ας, ασα, αν. αις, αισα, αιν Æ.	Fut. C. ὤν, ῶσα, ὸν. εων, έυσα, εον I.

Dialecti in voce Paſſiva.

Præſens.	ομαι, ῃ, εται. εαι & ει A. lon.	ὀμεθον, εσθον, εσθον.	ὀμεθα, εσθε, ονται. ὀμεσθα D. ὀμεσθαι Æ.
Imperf.	ὁμὴν, ῃ, ετο. εο I. ὃ D. σκεο, σκετο P.	ὀμεθον, εσθον, ἐσθην.	ὀμεθα, εσθε, οντο. ὀμεσθα D. σκοντο P.
Aoriſt. C. Fut. C. & pau. p. Fut.	λω, ῃς, ῃ. ομαι, ῃ, εται. εαι I.	ητον, ήτην. ὀμεθον, εσθον, εσθον.	εμεν, ητε, ησαν. εν R. ὀμεθα, εσθε, ονται. ὀμεσθα D.

Præt. perf. μαι, σαι, ται. | μην, σο, το. | μθα, σθε, ται vel μθόν οἱ σί. μεσθα Dor. ασι Ion.

Pluſq. μην, σο, το. | μην, σο, το. | μθα, σθε, το, vel μθόν ησαν. μεσθα Dor. ατο Ion.

Aoriſt. α. σθαι, σθης, σθη. | σθην, σθήτην. | σθημεν, σθητε, σθησαν. σθεν. Bœot.

Fut. α. σθήσομαι, σθήση, σθήσεται. | σθησόμεθον, σθήσεσθον, σθον. | σθησόμεθα, σθεσθε, σονται μεσθα D. σθήσαι Ion.

Imperativus.

Præſens. υ, έσθω. | εσθον, έσθων. | εσθε, έσθωσαν. εο Ion. έσθων Att.

σθω, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præſ. Fut. οίμην, οιο, οιτο. | οίμεθον, οισθον, σθην. | οίμεθα, οῖσθε οιντο. οίμεσθα, D. οίατο. I. & P.

α. Fut. C & pau. p. Fut. σείην, σείης, σείη, σείητον, σήτην. | σείημεν, σητε, σησαν.

Aoriſt α. σθείμην, σθεῖτο, σθεῖεν, Sync.

Subjunctivus.

Præſens. ωμαι, ῃ, ηται. | ώμεθον, ησθον, ησθον. | ώμεθα, ησθε ωνται. ωμεσθα Dor.

Ao. α. & C. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι. ῶμες Dor. ῶντι Dor.

σω, σῃς, σῃσι. | σητον, σητον. | σωμεν, σητε, σωσι, Ion.

Infinitivus.

Ao. α. & C. ῆναι, σθῆμεναι Dor. σθῆναι Ion.

Dialecti in Voce Media.

Aoriſt. α. σθμην, ο, ατο. ao Ion. α Dor. | σθμεθον, σθον, σθσθην. | σθμεθα, σθε σντο. μεσθα. Dor.

Aoriſt. C.

Aorift. c.	ὁμίλω, ῆσω, ἡσα ſo Ion.	ὁμίλησον, ήσατον, ήσάτω.	ὁμίλησα, ήσατε, ήσαντε. μήσατε, Dor.
Futur. a.	ομαι, ῇ, εῖται. ῆσομαι & ήσαι Ion. εῦμαι Dor. ᾶ Att.	ομεῖσθον, εῖσθον, εῖσθον.	ὁμεῖσθε, εῖσθε, ονται.
Futur. c.	ῆσομαι, ῇ, εῖται. ναι Ion.	ὁμεῖσθον, εἴσθον, εἴσθον.	ὁμεῖσθε, εἴσθε, ῆνται.

Imperativus.

Aor. a.	αι, άτω.	ασθον, άσθων.	ασθε, άσθωσαν. άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti Verborum contractorum.

Præſ. 1. conjug.	ῶ, ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ῦμεν, εῖτε, οῦσι. εῦμες Dor. ωῦτι Dor, ωῦσι Æ & ωῦσι.
Præſ. 2.	άω, άᾳς, ᾷ. ῶ, ᾷς, ᾷ. έω, άεις, άει. έω, έεις, έει, &c. Ion.	ᾶτον, ᾶτον. ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι. ῶμες, ᾶτε, ωῦσι. Dor. ῶμεν, άατε, όασι P.
Præſ. 3.	όω, ῶ, οῖς, οῖ.	ῶτον, ῶτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι. εῦμες, ῶτι D.
Imperf. 1.	ων, εις, ει. εσκε P.	ειτον, είτην,	ῦμεν, εῖτε, ουν. εων Dor.
Imperf. 2.	ων, ας, α. ης, η. ασκ Ion. αα P.	ᾶτον, άτην, ητον, ήτην Dor.	ῶμεν, ᾶτε, ων.
Imperf. 3.	ουν, ους, ου. εσκε P.	ῶτον, ῶτην.	ῦμεν, ῶτε, ουν.

Imperativus.

Præſ. 1.	ει, εἰτω.	εἶτον, εἴτων.	εἶτε, εἰτωσαν. ἔντων. Att.
Præſ. 2.	α, ἄτω. αα, Poët.	ᾶτον, ἄτων.	ᾶτε, ἄτωσαν. ἆτων, Att.
Præſ. 3.	ε, ἔτω.	ῆτον, ἔτων.	ῆτε, ἔτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1.	οἶμι, οἶς, οἶ. οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν. Att. ῷμι, ῷς, ῷ. ῴλω, ῴης, ῴη, &c. Dor.	οἶτον, οίτην.	οἶμεν, οἶτε, οἶεν.
Præſ. 2.	ῷμι, ῷς, ῷ. ῴλω, ῴης, ῴη. ῴητον, ῴητην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν. Dor.	ῷτον, ῷτην.	ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
Præſ. 3.	οἶμι, οἶς, οἶ. οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν, D.	οἶτον, οίτην.	οἶμεν, οἶτε, οἶεν.

Subjunctivus.

Præſ. 1.	ῶ, ῇς, ῇ. ῆσι, Ion.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι. ῶντι, Dor.
Præſ. 2.	ῶ, ᾷς, ᾷ. ᾖς, ᾖ.	ᾶτον, ᾶτον. ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτι, ῶσι. ᾶτε, Dor.
Præſ. 3.	ῶ, οῖς, οῖ.	οἶτον, οἶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1.	εἶν, έμεναι, Att. εν, Dor. ων & ους, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2.	ᾶν, άμεναι, Att. ων, Dor. αις, Æol. αν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3.	ῆν, ήμεναι, Att. οῖς & οῖ, Æol. ευῶ, Dor.

Dialecti verborum in μι.

Præſ. 1. conjug.	ημι, ης, ησι. ην, Dor.	στον, στον.	εμεν, στε, ᾶσι. ἆμεν, Ion. εν, Dor. ἆσι, Ion.

Præſ.

Præſ. 2.	ημι, ης, ησι.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ᾶσι.
	ατι D.		ασι D.
			έασι I.
Præſ. 3.	ωμι, ως, ωσι.	οτον, οτον.	ομεν, οτε, ὁσι.
	ωσι D.		όασι, I. οδσι D.
			όασι I.
Præſ. 4.	υμι, υς, υσι.	υτον, υτον.	υμεν, υτε, ύσι.
			ύασι I. ωσι D.
			ύασι I.
Imperf. & Aor. C. 1.	ιω, ης, η.	ετον, έτην.	εμεν, ετε, εσαν.
	εα I.		εν B.
	ουν, εις, ει.		
	σκον, σκες, σκε, P. & I.		
Imperf. & Aor. C. 2.	ιν, ης, η.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, ασαν.
	σκον, σκες, σκε P. & I.		αν B.
	ων, ας, α.		
Imperf. & Aor. C. 3.	ων, ως, ω.	οτον, ότην.	ομεν, οτε, οσαν.
	σκον, σκες, σκε P. & I.		ον B.
	ῦν, ῦς, ῦ.		
Imperf. & Aor. C. 4.	ων, υς, υ.	υτον, ύτην.	υμεν, υτε, υσαν.

Imperativus.

Præſ. 1.	ει vel εδι, νει ες, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	α D.		
	η A.		
	ει, ειτο A.		
Præſ. 2.	αδι, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
	η. A.		
Præſ. 3.	οδι vel ϴ, ότω.	οτον, ότων.	οτε, ότωσαν.
	ϒ I.		
	οι D.		
Præſ. 4.	υδι, ύτω.	υτον, ύτων.	υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In ω. αἶμι, αἶς, αἶ. | αἶτον, αἴτην. | αἶμεν, αἶτε, αἶεν.
ἧμι, ἧς, ἧ P. αἷμεν, αἷτε, αἷεν, per Sync.
In μι. οἶμι, οἶς, οἶ. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.
ωμι, ως, ω, Att.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. | ῆτον, ῆτον. | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έης, έη, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. | ᾶτον, ᾶτον. | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έης, &c. Ion.
Præſ. 4. ῶ, ῷς, ῷ. | ῶτον, ῶτον. | ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώης, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. 1. εῖναι. perf. ἑσταίαι pro ἑστηκέναι
έμμεναι Att. έμεν αι Att. (per Sync.
έμμεν Ion. έμεν Ion.
Præſ. 2. αίαι. Aoriſt. 2 2 ἰδέαι, ἀμέναι & ἧμεν.
ἀμέμεν & ἀμέμεναι Ion.
Præſ. 3. όναι Aoriſt. 2. 3. δῶναι.
έμμεναι Att. ομεναι Att.
όμεν Ion. όμεν Ion.
Præſ. 4. υέναι.
ύμεναι Att.
ύμεν Ion.

Dialecti vocis Paſſivæ Verborum in ω.

Præſ. 1. ομαι, εται, εται.
conjug. η Att.
εαι, Ion.

Præſ.

Grammatices.

Præſin 2. αμαι, ασαι, αται. | αμεθον, ασθον, ασθον. | αμεθα, ασθε, αται.

conjug. η A.
εαι I.

Imperf. 1. ὁμην, εσο, ετο.
ευ I.
ὁ D.
υ A.

Imperf. 2. ὁμην, ασο, ατο.
αυ I.
ω A.

Imperf. 3. ὁμην, ου, ετο.
ε A.

Imperativus.

Præſin 1. εσο, ἐσθω.
υ. A.
ευ. I.
ὁ. D.

Præſin 2. ασο, ἀσθω.
ω. A.
αυ. I.

Præſin 3. ου vel υ, ὁσθω.
ι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. C. 1. ὁμην, ευ, ετο.
ευ I.
υ A.
ὁ D.

Aor. C. 3. ὁμην, ου, ετο.
υ. A.

Imperativus.

Aoriſt. C. 1. ευ, ἐσθω.
ευ I.
υ A.
ὁ D.

Aor. C 3. ου, ὁσθω.
υ A.

Dialecti anomalorum in μι ſuprà ſuo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet θεν & θι pro δεν & δι in adverbiis localibus, ut οὐρανόθεν *de cœlo*; βαβαίαξ, *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις, *vix*, pro μόλις, ἦν pro ἦ, Atticè: ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μες pro μέν, *quidem*; αἰές pro αἰεί, *semper*; ἐσσὶ pro ἔνδον, *intus*; κάλος pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκῆν, *si*; ὄπιθεν pro ὄπιθεν; ἐμπρόσθεν pro ἐμπροσθίην; ἄλλοτα pro ἄλλοτε; Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐκ, ἐγ, εἰν pro ἐν; ἀπὸ pro ἀπό, παρὰ pro πρός, κατὰ pro κτί, ὑπὸ pro ὑπό, *Poeticè*; ποτὶ pro πρός, παρ pro παρά, *Doricè*; ἀμὶ pro ἀμφὶ, ζα pro διὰ *in compositione*, μι ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari Æolicè*.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro ἐδαμῶς, *nequaquam*; ἀμμέττι, *quodammodo*, *quæ sunt propriæ voces Atticorum*, ut κάρτα, *admodum*, ἀναχῶς, *sedulò*, ἐπιτρεφέως, *dolosè*, ἐκτοπίως, *absurdè*, *sunt Ionum*; τῆμος & τῆμος, *cum & tum Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, *tamdiu, quamdiu*, ἄλλη, *alibi*, *pro* ἄλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; αὖτα, *contra*, *pro* ἐναντίον; αὖτίον, *coram*, *pro* ἐναντίον; πάρος, *ante*, *pro* ἔμπροσθεν; αὐπιχὺ, *è regione*, *pro* ἀπαντιχὺ & καταντιχὺ: *atq; eiusmodi alia, quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, ineſt ſua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

PRIMITIVA, SI NON omnia, saltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possint.

Per I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Αἄζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.
Αἀσκω, noceo, lædo.
Αξἀσκων, non invidus, benevolus.
Αξολέω, ῶ, i. Ανπξολέω, occurro, obvius fio.
Αξρα, sive Αξρη, ἡ, ancilla, famula.
Αξύξηλος, vanus, insanus.
Αξρὸς, mollis, delicatus.
Αγοὶς, ἰδος, ἡ, fasciculus fili.
* Αγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς; admirandus.

A

Αγαν, nimis, immodicè.
ἀγανακτέω, doleo, affligor.
Αγαπάω, diligo, amo.
ἀγαπη, ἡ, charitas, dilectio.
Αγάω, dimiror, invideo.
ἀγάλλω, orno, insignio.
Αγγαροι, Regnum nuncii.
Αγγέλλω, nuncio.
Αγγος, τὸ, nomen generale, vas.
Αγείρω, ago, congrego.
ἀγορὰ, ἡ, forum.
ἄγυρις, ἰως, ἡ, idem.

ἀγέλη,

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.
Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.
Ἄγκων, τὸ, vallis.
Ἀγκύλη, ἡ, jaculi genus.
ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua concilia animo agitans.
Ἄγκυρα, ἡ, anchora.
Ἀγκών, ῶνος, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.
Ἀγκὰς, ulnæ, plural. num.
Ἀγκάλη, ἡ, ulna.
Ἀγκοίνη, idem.
Ἀγνίσω, immundus, & sordidus sum.
Ἀγνὸς, ὁ, palma, vel cubitus, vena.
* Ἀγρὸς, ὁ; ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.
ἀγρίομαι, irriter.
ἀγρὰ, ἡ, captura, venatio.
ἄγκιλον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἀγχὶ sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω pro ἄγνυμι, ab ἀγνύω infusit frango, rumpo.
ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, littus.
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
ἄξων, ὄνος, ὁ, axis rotæ.
ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὺς, ὁ, mukus, magnus, abundans.
Ἄθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἆθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo: vel ex τλάω, tolero.
* Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄειρε, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, & αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἅγος, τὸ, res veneratione nem habens, & scelus, piaculum.
ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab Ἀω, spiro.
* Ἀθώη & Ἀθωὰ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ si.
Αἴ vel αἶ, hei, heu, cheu.
αἰάζω, lugeo.

Αἴγλη, fulgor, ſplendor, nitor.

Αἰδὼς, ὁ Θ, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἶδω, quia pudor oculos dejicit.

Αἴθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.

Αἴλουρος, catus, felis.

Αἷμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.

Αἶμος, dumus.

Αἰμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.

Αἰνὸς, gravis, horrendus.

Αἶνος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.

Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper. Item ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelſus.

Αἴρω, apto.

Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

ἀείρω, i. εἰς ἄνω ἄρω, erigo, attollo: item affero, præbeo: etiam necto, copulo.

ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio.

ἄρσιος, locuſtus, arcula, crumena.

ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἶσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Αἴσσω, rue, irruo, proſilio, ἅλλω, proſilio, ſubſulto.

Αἰσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, ὁ Θ, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἴτης, mendicus.

Αἰτίω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei qui vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Αἶψα, ſtatim, celeriter.

Αἴω, Poët. audio.

Ακατος, ἡ, genus navigii auctuarii.

Ακέομαι, ſano, medeor.

Ακος, medicina.

Ακὴ, cuſpis, acies.

Ακμὴ, cuſpis, acies: ſummum incrementum.

Ακανθα, ſpina.

Ακανθος & Ακανθα, idem.

Ακανθος, ἡ, herba, ſpinoſa.

Ακκὼ, οῦς, ἡ, Acco, mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo, nolle, ſimulate

simulatè recusò.

Ακόλουθος, pedissequus, comes.

Ακούω, audio, auribus percipio.

Ακροάομαι, audio, intelligo.

Ακρος, summus, extremus.

Αλάομαι, vagor, error.

Αλαζών, όνος, jactator, gloriosus.

Αλδέω, augeo, augmentum do.

Αλία, locus apricus & sole calens, calor, tepor.

Αλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Αλγος, εος, τό, dolor.

Αλείφω, ungo, lino.

Αλέω, έσω, molo.

Αλέω, vel ἀλέομαι, vito, caveo.

Αληθής, verus.

Αλης, sive Αλὴς, condensus, confertus.

Αλις, satis, abundè.

Αλίσκω, capio.

Αλκή, robur, vires.

Αλλά, sed.

Αλλος, alius.

Αλλας, αντος, (ex ἀλλαεὶς) farcimimis genus.

Αλέομαι, salio, salto.

Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Αλς, sal.

Αλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Αλσος, εος, τό, lucus.

Αλυται, lictores.

Αλφω, vel Ἀλφαίω, invenio.

Αλφος, albus.

Αλώπηξ, ηκος, vulpes.

Αμα, simul, unà, cum.

Αμαξα, currus, plaustrum.

Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. paff. ἀμᾶσθαι.

Αμη, falx messoria, etiam ligó.

* Αμάρα & Αμάρη, aquæ ductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμην αἴρεσθαι, quòd ligone fiant.

Αμβλίσκω, aberro, pecco, ex Αμβλίω.

Αμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Αμείβω, muto, permuto, alterno, & transeo.

Αμέργω, exugo, ex quo Μόργνυμι & Ομόργνυμι, abstergo, exprimo.

Αμέλγω, mulgeo.

Αμιλλα, certamen, contentió.

Αμμος, ου, arena, Ψάμμος, idem.

Αμνὸς, agnus.

Αμόργη, herba quædam purpurea.

Αμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

Αμπλος,

Αμπελ⊙, ή, vitis, vinea.
Αμπυξ, catena, ſeu funiculus auratus, quo ſparſæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
Αμυδρὸς, obſcurus.
* Αμύμων, inculpatus, quaſi ἄμωμ⊙, ſine reprehenſione.
Αμυνω, auxilior, defendo.
Αμφὶ, circa.
Αν, ſi.
Ανα, per, cum.
* Ανάγκη, neceſſitas, ab ἀναάζω; quia imperat.
Αναλίσκω, abſumo.
* Αναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex ſupra alios.
* Ανεμ⊙, ventus, ex ἄω, ſpiro.
Ανδηεσσν, ſummitas, ſeu cacumen, & fluviorum labra, ſeu aggeres.
Ανείδω, effusè, promiſcuè, largiter.
Ανδ, ſine, abſque.
Ανεψιὸς, conſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
Ανίω, perpurgo.
Ανέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam revoco.
* Ανὴς, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ανήνωρ, Poët. non virilis.
* Ανθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.
Ανθραξ, carbo, hulcus.
Ανθρήνη, crabro, veſpa.
* Ανθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
Ανία, mœror, ex ἰάω, ſono.
Αντα, Poët. coram, palam.
Αντάω, obvius fio, occurro.
Αντὶ, pro.
Αντί⊙, adverſus, ex adverſo.
Αντλος, vel ἄντλον & ἀντλία, ſentina.
Αντρον, antrum.
Αντυξ, υγος, ή, Poët. ambitus, circumferentia.
Ανύω, Poët. Ανύτω & Ανύτέω, Orator. perficio, perago.
Ανω, ſupra, ſurſum.
Ανάγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo.
Αξίνη, aſcia, ſecuris.
Αξι⊙, dignus.
Αορ vel ἆορ, ορος, τὸ, enſis.
Απὰξ, ſemel.
Απατάω, decipio, ſeduco.
Απαυρέω, eripio, aufero.
Απειλὴ, comminatio, minæ.
Απλό⊙, ἁπλοῦς, ſimplex.
Απὸ, ab vel abs.
* Απόλλων, quaſi ἀπολύω, quia malis liberat.
Απτω, necto, alligo.

Απαλὸς,

Ἁπαλός, tener, delicatus.

Ἁπαλός, mollis, dulcis.

Ἅπτω, accendo.

* Ἀπτρεκῶς, firmiter, à ἅπτω.

Ἄρα, utique, profectò, itaque.

Ἀρά, precatio, preces: etiam noxa, damnum.

* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deo precati veteres ad prandium accederent.

Ἄρης, Mars.

Ἀρετή, virtus, quasi ἐρατή, amabilis.

Ἀρόθω, strepitus.

Ἀρύσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάσσω, idem, & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.

Ἀραιός, rarus, tenuis, unde ἀραχνή, araneus.

Ἀργός, ή, albus, candidus.

Ἀργής, idem.

* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργός, quòd candidum.

Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.

Ἀρκτος, sufficiens.

Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκέω.

Ἄρκυς, rete.

Ἀρνέομαι, recuso, nego.

Ἀρόω, όω, aro.

Ἄρπη, falx.

Ἄρρην, ενος, mas.

Ἀρυσσω, capio, recipio.

Ἀρτηρία, spiritus semita, arteria.

Ἄρτι, modò, paulò antè.

Ἀρχή, principium, exordium.

Τπάρχω, initium do, sum.

Ἀρω, apto, congruo.

Ἄρθρον, artus, articulus.

Ἀρτάω, appendo, suspendo.

Ἄρτιος, integer, incolumis.

Ἀρτύω & Ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, placo, amicum reddo: etiam placeo.

Ἀρκός, apta commissura, compages, coagmentatio.

Ἄρωμα, odoramentum, aroma.

Ἀσελγής, ες, petulans, improbus.

Ἀσις, ή, limus.

Ἀσβολος & ἀσβόλη, fuligo.

Ἀσκέω, exerceo.

Ἀσκός, utris, saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

* Ἀσπίς, ίδος, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

Ἀστράζω,

Ἀαπτάζω, extendo.
Ἀστὴρ, ſtella, quaſi ἄστατος, ſemper in motu.
Ἄστυ, τὸ, urbs, aſtu.
Ἀσωτος, qui ſeruari nequit.
Ἀτελὴς, tener, de ætate.
Ἀτάω, lædo, noceo.
Ἀτάσθαλος, improbus.
Ἄτη, noxa, damnum, clades.
Ἀτρεκὴς, verus, certus.
Ἄτος pro ἄπαστος, inſatiabilis.
Ἀτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rurſus, retro.
Αὐγὴ, ſplendor, lux.
* Ἄρτεμις, Diana, quaſi ἄρτεμα τέμνουσα, quia aëra ſcindit.
Αὐχὴν, ένος, cervix.
Αὔω, ficco, accendo.
Αὔω & ἀΰω, clamo.
Ἁπλοῦς, ῆ, ſimplex, integer.
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρὸς, ſpuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex ſpuma nata.
Ἀχλὺς, caligo.
Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
Ἄω, flo, ſpiro.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
* Ἄω, flo, ſplendeo; fulgeo: undè ἠὼς, aurora.

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βόθρος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex βάω, eo, gradior.
Πεδόβαπν, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλεῖς, obtuſus.
Βαμβίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inuſitatâ pronuntiatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάτραχος, ὁ, lapis index.
* Βασιλεὺς, Rex, quaſi βάσις λαοῦ, quòd in Rege ſalus populi fundata eſt.
Βασκαίνω, faſcino, quaſi φάεσι κτείνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ὁ, rubus, ſentis.
Βαύκος, fornax, caminus.
Βλύω, mulgeo, ſugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδύλλος, crepitus ventris; etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, ſtabilis, firmus.
Βηλὸς, limen domus.

Βεμβέω,

Βεμβέω, ω, circumago, in gyrum ago.
Βὴξ, ῆ, tussis.
Βία, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex Βλάβω.
Βλαστάνω, ex Βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλὲσος, cui membra sunt resoluta, propriè, τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βλημὴ, balatus ovium.
Βλημάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδρέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὸν, Pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.

Βραδὺς, tardus.
Βραδύζω & Βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.
Βρέκω, madefacio, maceo, irrigo.
Βρόγχος, guttur.
Βρῶγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥότος, à ῥοὴ, fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, stridco dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus
Βύθος, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obsturo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, Gleba.
Βωμὸς, basis, ara, ex Βαίνω.

Γ

Γαῖα, & ᾶια, Poët. tellus, γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτὸς, τὸ, ut ἀγάλακτος, lac.
Γαλὲη & Γαλὴ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γανὸς, εος, τὸ, lætitia, item splendor.

Γαργαρεὼν,

Γαργαρεών, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ῆρος, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, quidem.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, farcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
γέρων, quasi γλῶ ἔρῶν quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
Γέφυρα, pons, γῆ, ἐφ ὑχὰς, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, sono.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, εῖα, dulcis.
Γλαῦμα seu Γλύμη, idem quod Δίχμη, unde Γλαμάω, cultorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶττα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.

Γοάω & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & Γουνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, velox, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
Γρῖπος & Γρίφος, rete: etiam convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piscator.
Γρώω, ἐδίω, comedo.
Γρὺ vel Γρὸ, sordes, quæ sunt sub ungue.
Γρυπὸς, qui naso, vel rostro est adunco.
Γρώνη, taberna, ex Γράω.
Γύα & γύη, arvum, via, fossa.
Γῦον, membrum.
Γυόω, membra frango.
Γυὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavitas.
Ἐγγύη, sponsio, expromissio.
Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

Δάω & δαίω, disco, doceor, intelligo.
Δαίω & δαίομαι, divido.

Δεῖς, τος, ἡ, epulum.
Δεῖς, ἴδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω à Δήκω, mordeo.
Δαμάω; Δαμάζω, & Δαμνάω, ex quo Δάμημι, etiam inusitat. Δήμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.
Δαρ, τό, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθανάω, dormio, à Δαρθῶ.
Δασύς, densus, confitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ autem, verò.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι & Δἀέομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δειελός, ὁ ἡ ὄ, pomeridianus, vesperinus.
Δείκνυμι à Δέικω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ Δεῖνα.
Δεῖναι & Δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à Δέος, terror, item peritus, potens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ὁ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δένος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τό, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.
Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέφω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δεχὲς, ὁ ἡ ὄ, capax, δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à Δέω.
Δηὖ, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ὲς, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.

Δίκη,

Δίκη, jus, juſtitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίκρος, δίκρους, biceps, bifidus.
Διὸς, διὸς, Iupiter, aër.
Δῖψα, ſitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, υκος, piſtillum.
Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὰς, ſaccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, ſervus, à δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, ſonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράσσω & δρέπω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inuſit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in ſapore.
Δορὰς, κὸς, capra ſylveſtris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
δρῦς, ὑός, quercus.
Δυνάμαι, poſſum.

Δυνάω, & δύω, & δύομαι, & δύνημι, ſubeo.
Δύο, & Poët. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propoſitis viis, neſcit utram ſequi debeat.

E

Ε, He, dolentis Adverbium.
Ελεγος, lamentatio, Elegia cum carmen.
Ελελεῦ, exclamatio bellica.
Ε, ſe, pronomen.
* Εαρ, ver: ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Εάω, ſino, permitto.
Εγείρω, expergefacio, excito.
Εδω, edo.
Εδω & ἐδάω, idem.
Ενδδων, οντος, mucro, cuſpis.
Εζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Εθέλω, volo.
* Εθλὸς, quia omnes bonum volunt.
ἑθελόκακος, ſponte malus.
Εθος, ους, τὸ, mos, conſuetudo.

Εἰ, ſi, ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ἄιδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκὼν, ὁ, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλύω, verſo, volvo.
Εἴλαρ, ερος, τὸ, propugnaculum.
Εἰμὶ, ſum, Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum.
* ἄφερος, divitiæ, reditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
ἐκτὸς, extra, exteriùs, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.

Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἐλδομαι, & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ϗ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύσω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἐλη, calor ſolaris.
ἐλατὴ, fax.
Δειλὴ, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.
Ἕλκω, traho.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
* Ἐλπὶς, ίδος, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐν, ἐνὶ, & εἰν, Poet. in
ἔνθα, hîc.
ἔνδον, intus.
ἐντὸς, intus, intra.
Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, lana, quod connectitur.

Ἑπτὰ,

Ενεκα, propter, causâ.
Ενη, trigesima dies mensis.
Εννέα, novem.
Ενόδω, concutio, agito.
Εξίς, deinceps.
Εορτή, ῆς, festum, festus dies.
Επεὶ, postquam.
Επείγω, urgeo, impellor.
Επὶ, supra, ultra, &c.
Επικουρος, auxiliator.
Επιπολῆς, in superficie, in summitate.
Επιτηδὲς, idoneus.
Επω, operor, tracto, sequor.
Επω, dico.
* Εραω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ερανος, collatitia cœna.
Εργον, opus, factum, res.
ἐργάω, operor.
Εργω, unde ἔἐργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ερείδω, firmo, fulcio.
Ερείκω, frango, contundo.
Ερείκω, idem.
Ερέπτω, edo, vescor, de brutis.
Ερεύγω, ructo, eructo.
Ερέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ερεύθος, rubor.
Ερευνάω, indago, inquiro.
Ερέφω, tego, tectum impono.
Ερημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.

Ερις, contentio, concertatio.
* Ερμῆς, mercurius, ab ἐρῶ, vel ἔρδω, dico.
Ερπω, serpo, repo, repto.
Ερση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ερύω, traho.
εἴρυω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ερύω, custodio, tueor.
Ερχομαι, venio, eo.
Εσπερος, vesper, hesperus.
Εστία, focus, lar.
Εταῖρος, sodalis.
* Ετὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ετερος, alter.
Ετι, adhuc, etiam.
Ετοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ετος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐθυωρέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ἐος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχαρὴς, ῥᾴδιος, ἔυκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Εχθος, τὸ, odium.
Εχω, habeo, possideo.

Ἴχω & ἔχθω, habeo.
Ὀχεύς, έως, retinaculum.
Ὀχή, cibus, ἐυωχία, convivium.
Ὀχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἐχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Αὐξάω, augeo, accumulo.
Ἑψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutus, pulcher.
Ἑω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑω & Ζώω, vivo.
Ζεὺς, Iupiter, quia pater vitæ.
Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à sono literæ ζ, to seethe.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina subacta.
Ζωμὸς, jus, jus esculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, fut. Ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H, Vel, Aut, Sive, An, quàm.
Ἦ, certè, profectò.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucundus, suavis, dulcis.
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, εος, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.
Ἀδὺν, abundè, ad satietatem usque.
Ἄδω, satio, expleo.
Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἔδνα: ut Ἔεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos, unde Ἄεδνος, id est, Ἀπροικος, indotata.
* Ἠθῶ, colo, per colum mitto, facello, ἀπηθέω & ἐθίζω, to strain liquor.
Ἥκω, venio.
Ἀκὴ, idem quod Ἀκὴ, acies, ἥκιστος, minimus.
Ἠλιθα, frustra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, Sol: quasi σάλιος, clarus.
Ἠλύγη, id est, σκιὰ, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, mansuetus.

Ἡμος,

Ημ⊙, quum, quando: cui respondet τῆμος, tum.
Ηνία & ἡνίον, habena.
Ηνίκα, quum, quando.
Ηπαρ, hepar, jecur.
Ηπειρος, ἡ, terra continens.
Ηπ⊙, clemens, lenis, benignus.
* Ηερ, Iuno, ab ἀὴρ, aër.
Ηρέμα, quietè.
* Ηρως, heros, semideus, ab ἀρετὴ, virtus.
Ησσων, ἧττον, minor, usitatius in neutro genere, ἧττον.
Ησυχος, quietus.
Ηφαιστ⊙, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ηὼς, aurora, ab ἄω, splendeo.
Ηχος, ὁ, sonus.

Θ

Θάζω, sedeo.
Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsum.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμ⊙, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, θέρω, calefacio.
Θάομαι, specto.
Θαυμάζω, Miror, Admiror.
Θάλγω, mulgeo.
* Θεὸς, ὁ ἡ, Deus, & Dea, à θέα, quia Deus videt omnia.
Θεοπὲς, qui ad Deum accedit.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητος, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum, Baccho aut bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶς vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
* Θλάω, contundo, elido.
* Θανάτος, mors, à τιτύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορίω, salio, insilio.
Θράσσω & θράπω, perturbo.

Θεδω, ſedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρηνῶ, luctus, planctus.
Θρήξ, Θρᾳξ, Poët. thrax.
Θρῆσκεια, cultus deorum, ſuperſtitio: etiam vera religio.
Θριξ, χος, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θερκὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θρίον vel Θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus: ira, à Θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, oſtium.
Θύρω, ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.
Θύω & Θυίω, impetu quaſi furibundo feror, propero.
Θοὴ, mulcta, damnum.
Θωπτω, aſſentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

IAομαι, medeor, ſano.
Ιαύω, commoror.
* Ἰνιαυτὸς, tempus longum: annus, qui in ſe volvitur.
Ἰδιος, peculiaris.
* Ἱδρως, ſudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, ſacer, ſacroſanctus.
Ἱέω, jacio, mitto, immitto.
ἵημι, jacio, jaculor.
ἔνεμα, infuſum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ.
ἐφετμὴ, mandatum, juſſum.
Ἰὸς, miſſile, ſagitta.
Ἰσος, ſolus, unus.
Ἰον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἱκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
* Ἰλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, deſidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἶξος, viſcum.

Ἰὸς,

Ἰΰ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ϰ ἡ, equus, equa, ab ἵπταμαι, volo.
Ἱπτάω, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἱπτάω sive Ἵπτω, noceo, lædo.
Ἵπος, muſcipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, preſſura, onus.
Ἱπόω, premo.
Ἱπνὸς, furnus, caminus.
Ἰς, ἰνὸς, fibra, ex quovis.
* Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἡμισυς, εῖα, υ, dimidius.
Ἱστημι, Ἱστάω, & Ἱσταίω, ſtatuo.
Στάδιον, ſtadium, menſura pedum ſexcentum.
Στατὴρ, ſtater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στερίζω, figo, firmiter ſtatuo.
Ἰσὸς, ὕ, malus navis.
Ἡϊὼς, lumbus, unde Ἡϊόν, coxa.
Ἰδὸς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἰπὴς, ῆος, temerarius, audax.
Ἰύγξ, mulier veneſica.
Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθύς, piſcis.
Ἴχνος, τὸ, veſtigium.
Ἰχὼρ, tenuis, & aquoſa humiditas.

K

ΚΑΔΟΣ, menſuræ frumentaceæ genus, unde Καδίσκη, cibus.
Καγχάζω, chachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Καδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occaſio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, ſtamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, ſtipula, culmus.
Καλέω, voco, accerſo.
Κᾶλον, lignum.
Καλαθος, calathus, qualiculum.
* Καλὸς, pulcher, formoſus, à καλέω, quia pulchra nos amore ſui vocant.
* Κάλως & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inſit.
Καλύπτω, tego, abſcondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur, purpura.
Κάμινος, ὁ ϰ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, fatisco, deficio.
Κάμπτω, & κατάμπτω, & γναμπτω, flecto.

Ἀγναμπτος,

Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.

Γνάθος, & γνάθμος, ἡ, mala, maxilla.

Καυθὸς, oculi angulus, hirquus.

Κάθων, ωνος, asinus.

Καίνη, vel καίνα, vel καΐα, storea, teges, matta.

Κάπρος, aper.

Καπῶ, comedo, avidè comedo.

* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.

Κάρηνον, caput, vertex, summitas.

Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.

Κραναὸς, aspor.

Κάρος, sopor cum gravedine.

Καρύα, Nux, arbor, juglans.

Καρύκη, intritum, conditura.

* Κραπάλη, crapula, παρὰ τὸ, κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς alteri καρπὸς.

Κάρπος, fructus de stirpibus.

Κάρφω, sicco, arefacio.

Κασὶς, frater, soror, consobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio: quia mali fugiendi.

Κατὰ, adversus, in.

Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

Καρδία & κραδία, idem.

Κρέτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, scindo.

Κάρηνον, caput.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, satietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κένος, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, stimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι à κεράω, misceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaspero.

Κεύθω, Occulo, Abscondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω,

Κέω, inuſit. ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.
Κίω & κεῖω, κιδζω, findo.
Κέω, & κείω, & κήω, & κμίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κῆρ, ῆ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis, buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, ε͡ος, τὸ, cetos, ſeu cetus.
Κίβδηλος, lutum, ut πηλὸς.
Κίθαρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κιτδαλῶ, laboro.
Κιττὸς & κισσὸς, hedera.
Κίστη, ης, ciſta, capſula.
Κιχάω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quaſi κεκλήθω.
* Κλήθω, furor.
Κλῆρος, ὁ καὶ ἡ, ſors.
Κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ῆ, ſcala, gradus.
Κλόνος, ῆ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, alluo.
Κλυὼ, audio.
κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω, & κυέω, & κυῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.
κνήθω, ſcalpo, frico.
κνίζω, ſeco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ὁ, flavus, ruſſus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόδαλος, i. παιδίσκος, κακόηθρος, κωμῳδὸς, λαλὸς, πολύτροπος, ἀπατεών, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, Princeps, Dominus.
Κολάζω, punio, caſtigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. ζωὴ, cibus.

κόλαξ,

κόλαξ, adulator, assentator.

Κολόω, amputo, trunco.

Κόλπος. sinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.

Κολωνὸς, tumulus, collis.

Κομέω, curo, curam gero.

κομίζω, idem: etiam porto, fero.

κόμη, coma, compta cæsaries.

κομψὸς, scitus, elegans.

Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.

Κόνις, ἡ, pulvis.

κονέω, festino, curro.

διάκονος, Minister.

Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.

Κόπτω, scindo, seco.

κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentes.

Κορέω, verro, purgo.

κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.

κορίζομαι, blandior.

Κόρος vel κορὸς, niger.

κόραξ, corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.

Κορυνὴ, clava.

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖμαι, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, impero, & κραταιόω, efficio; perficio, secundum Etymolog. à κράτος.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω. strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ἴδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus littoralis.

κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus. *The temples of the head.*

κρυὸς,

χρυνὸς, ſcatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abſcondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτὶς, ενος, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabricor.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος ſive κυανὸς, color ceruleus, ſeu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, teſſera.

Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει ἦδος, i. parit voluptatem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κυῶ, uterum geſto: oſculor.

Κυκάω, miſceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

*Κύμβος, cavus receſſus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus ſum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κύρτος, gibbus, vas concavum.

κυρτὸς, curvus, gibboſus.

*Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

Κύρω, incido.

κυρῶ, contingo, & ſum.

Κυσὶς, ίδος, πυγὴ, αἰδοῖον.

Κυτὸς, ὸος, τὸ, omne quod cavum eſt.

Κύων, υνὸς, ὁ ἡ, canis: à κύω, quia amat dominum.

Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

Κῶλον, membrum, ſpecialiter pes.

Κωλύω, impedio.

Κῶμα, ſomnus profundus.

*Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.

*Κώμη, pagus, vicus, à κεῖμαι, cubo.

Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.

*Ἐγκώμιον, laudatio, quaſi in vicis.

Κῶνος, conus, turbo, meta.

Κῶπη, remus.

Κώρυκος, pera, ſaccus coriaceus.

Κῶς, ovium vellus.

Κωτίλλω, fabulor, garrio.

Κώφος, ſurdus.

Λ Α, auget in compositione.

Λᾶας, lapis, saxum.

Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορος.

Λαγαρὸς, largus, & gracilis.

Λάγνος & λαγὸς, libidinosus, lascivus.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.

λῆχος, ε, sors.

* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.

λαβύμαι, idem.

λαΐζω, autem, injurius sum, ex quo fortè Latinè lascivus.

Λαμπίζω, decipio, & scortor.

Λαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.

Λάμπω, luceo, splendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, fut. verbi λήγω, desino.

* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.

Λαπάζω, evacuo.

Λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλαπίνη, epulum, convivium epiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ, servus, serva, famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.

Λαχαίνω, fodio.

λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili moles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, perconsco.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λείζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λᾶϊον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. κατάνδω.

Εἴβω, idem.

λίβας, lebes.

λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λίβς, petra: unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Ἀλεμὴς, à νὴ, privativa partic.

tic. & λείπω, indefinens, aſſiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus, quòd eum in obſonia immiſſum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, ſcaber, aſper.

Λέσχη, ſermocinatio, confabulatio.

Λοιγαλέος, pernicioſus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aſpicio.

λευκὸν, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντὸς, leo.

Λήγω, ceſſo, deſino.

Λῆδος, εος, τὸ, veſtis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Λαθάρχης, qui ἄλαστα perpetravit, id eſt, non obliviſcenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, ſæpius obliviſcor.

Λῆιτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, ſono, plaudo.

* Λῆμα, præſens ſeu virilis animus, à λέω, volo.

* Λέμμα, quod accipitur, aſſumptus, à λαμβάνω.

Λῆμη, gramiæ, lippientes oculi, ſeu ſordes oculorum.

Ληνὸς, lacus torcularii preli.

Λῆνος, εος, τὸ, lana.

* Λῆρος vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λα, & ἰρῶ, i. valdè dico.

Λιάζω, agito, jacto, turbo.

Λίαν & λίλιον, valdè, admodum.

* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.

Λίμνη, ſtagnum, palus.

Λίγγω, ſtrideo ſeu ſtrido.

Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.

Λιβανὸς, ventilabrum.

Λιθος, lapis.

* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.

Λίνον, linum.

Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.

Λῖς, ὁ, leo, acculat. λῖν, leonem.

Λίσσομαι, ſupplico, precor.

λιτὴ, ſupplicatio.

Λίτος, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.

Λόγχη, i. λείξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.

Λοιδορος, conviciator, maledicus.

* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.

Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.

Λοξὸς,

Λοξὸς, obliquus, non rectus.

Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinat.

Λόω, lavo.

* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.

Λοφάω, relpiro, interquiesco.

Λόχος, cohors: etiam insidiæ.

* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.

Λύζω, singultio, singulto.

Λύθρον, cruor pulverulentus, sanguis, pulvis sanguine mixtus.

Λύκος, lupus.

* Λῦμα, purgamentum, sordes: quasi λῦμα, ex λύομαι, lavor.

λύμη, lues, noxa, βλάβη.

* Λύπη, dolor, animi molestia, à λύω, quia solvit corpus.

Λύρα, lyra.

Λύσσα, rabies, furor canum, à Λύω, quia dissolvit rationem.

Λύχνος, lucerna, lumen.

Λύω, solvo.

Λύτρον, redemptionis pretium.

Αλυσις, εως, catena, vinculum.

Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστος & Λῶστος, optimus, à λωῦ, λῶῆς, λῶϊ, volo.

Μ

Μαζὸς, mamma.

Μαῶδης, Doricè idem: etiam lævis, glaber, depilis.

μασδάω, quæro, vestigo: ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μαΐης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κλῆρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multum.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάργος, ὁ χὴ ἡ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μαχὺς,

Μάγειρος, pistor.
μάζα, maza, panis genus.
μαγειρος, coquus.
Μάστιξ, ῆ, flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, Axila, ala, armus.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à Μετὰ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, veléω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μοῖρα, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, ε, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, solicitudo.
μεριμνάω & μερμήρω, curo, anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo, & intueor, obtueor.
Μείων, ων, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.
Μελεδαίνω, δομελοδωμαι, curo.
Μέλει, impersonè curæ est.
Αμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
μελίσσω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, conqueror, accuso.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
μένος, ε, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.
Μενοιάω, cupio vehementer.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχρι vel μέχρις, usque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, ε Θ, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus, arbor; malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus.
* Μὴν, νΘ, ὁ, mensis, à μείω, luna.
Μείη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιςύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μῖσος, ε Θ, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίζω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολυνω, polluo, contamino.
Μόν Θ, solus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.
Μόρφνα, forma.
μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.
Μοσχὸς, vitulus, vitula.
Μόχθ Θ, labor, molestia.
Μυδάω, humore putresco.
Μυελὸς, medulla.
* Μῦθ Θ, verbum, consilium, à μυέω, doceo.
Μῦα, musca.
Μυκάομαι, mugio.
Μυκὸς & μύδος, surdus.
Μύλη, mola.
Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.
Μύειοι, decies mille, μυρίοι; infiniti.
Μύρμ Θ & μυρμὶξ, ῆ, formica.
Μύρομαι, fleo, lamentor.
Μῦς, ὑ Θ, mus.
μύσφον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.
Μυχὸς, penetrale, recessus.

μύζω,

μυζῶ, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam ſugo.
μυκτὴρ, naris.
μύτις, ιδος, naſus.
Μύω, conniveo, nicto.
* Μύσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.
Μύω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.
Μυςήριον, ſacramentum.
* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.
Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.
Μῶν, num, numquid, utrum.
* Μωρὸς, & Attice Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi Μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.
Νάιω, habito, incolo.
Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.
* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.
Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.
Νάρκη, torpedo piſcis.
ναρκάω, torpeo.
Νάω, fluo, mano.
* Ναῦς, εως, ἡ, navis, à Νέω, no.
* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & ἔνικω.
Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.
Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.
Νεμεσάω, indignor, iraſcor.
Νέμω, tribuo, diſtribuo, etiam poſſideo: & paſco, adminiſtro.
νέμεσις, diſtributio, juſtitia, vindicta.
νομὴ, diſtributio, paſtus.
* Νόμος, lex, quia ſuum cuique diſtribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus & paſcuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, ſubter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, inſula.
Νέω & νοστέω, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νείω, νηέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in com-

compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.

Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.

Νηδύς, ύος, venter, uterus.

* Νήστις, jejunus, à νὴ & σίτος, νήφω, sobrius sum.

* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἰκω.

Νίπτω, lavo.

Νίφω, ningo.

Νόθος, nothus, spurius.

* Νόος, νοῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.

Νόσος, ου, morbus.

Νοσέω, ῶ, rideo.

Νόσφι & νόσφιν, seorsim.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.

Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.

Νῦν, nunc.

* Νὺξ, nox, à Νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.

Νύσσω, pungo, vulnero.

Νυσταζω, dormio, propriè dormito capite nutans.

* Νωθὴς, ές, tardus, à νὴ privat. & θέω.

Νωμάω, moveo, agito, verso, interdum etiam vibro.

Νῶκαρ, torpor.

Νῶτος, dorsum, Νῶτα in plurali.

Ξ

Αἰνω, carmino, carpo.

Ξανθὸς, flavus luteus, rufus, qua si ἀνθος.

Ξένος, peregrinus, hospes.

* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.

Ξύω, idem.

Ξυλὴ & Ξυλὴ, radula.

Ξυρὸς, aridus, siccus.

Ξύλον, lignum.

Ξιφὸς, τὸ, ensis, gladius.

Ξιφίας, cometes & piscis.

Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.

Ξουθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus, & πυῤῥὸς, rufus.

Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ἡ, idem quod ἄκος, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.

Ὄγκος, tumor, & moles.

Ὄγκη, angulus, seu uncus: & magnitudo, amplitudo.

Ὁδὸς, ἡ, via.

* Ὀδοὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.

* Ὀδυνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.

Ὀδύρομαι, ploro, gemo.

Ὀζος,

Ὀζος, nodus, ramus arboris.
Ὀζω, oleo.
Ὀϊη, cura, ratio.
Ὀϊδέω & ὀϊδεύω, curo.
Ὀϊ, adverb. quò, ubi.
ὅπη, idem.
Ὀϊγω, οἰγνύω, aperio.
* Ὀϊζυς, ύ, ærumna, miseria, οἰτος, idem, ab οἰ, hei.
Ὀϊδάω vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & solus.
Ὀκρις, idem quod Ακρις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, sive ὄις, οἶος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρόω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes, quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλίσθος, lapsus.
Ὀλλυμι sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
οὖλος, sanus: & crispus, item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὸς φύρομαι.
Ὀλύμπος, Olympus, mons Thessaliæ, sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi ὁμόβρος, simul defluens.
* Ὄμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἶρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀχολεῖν.
Ὁμηρος, Homerus, à quo seu fonte perenni vatum Pieriis ora rigantur aquis.
Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.
Ὁμὸς, similis: & idem.
ὅμιλος, cœtus, multitudo.
Ὀμφαλὸς, umbilicus.
Ὄμφαξ, ὁ ἡ, uva acerba.
Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, profum.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.
Ὄνος, asinus.
Ὄνομα, nomen.
Ὄνυξ, unguis, ungula.
Ὀξυς, acutus.
ὀξύ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.
Ὀπάζω, prosequor, præbeo.
Ὀπαδός, & ὀπηδός, comitor.
Ὀπις, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι, ὀπίσω, à tergo.
Ὅπλον, armum, ὅπλα, arma: ὁπλότερος, junior.
Ὀπός, succus, humor.
Ὁπότε, quando, ὅπου, ubi.
Ὀπτάω, torreo, asso.
Ὀπτω, video, aspicio.
ὤψ, ὠπός, oculus, aspectus, vultus.
* Ὀφθαλμός, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.
Ὀπύω, conjugem habeo.
Ὀπώρα, autumnus.
Ὁράω, video, cerno.
* Ὀργη, ira, ab Ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὀργία, sacra Liberi.
Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.
Ὀρθός, rectus, porrectus.
Ὀρθρος, tempus matutinum.
Ὁρμή, impetus.
Ὄρνις, ιθος, ἡ, avis, ales.
Ὄρος, τὸ, mons.
Ὅρος, ὁ, terminus, limes.
ὄρος, serum lactis.
ὄρρος, pars corporis.
Ὀρτάλις, pulastra, gallina.
Ὀρύσσω, fodio.
Ὀρφανός, orbus, pupillus.
* Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.
Ὀρχέομαι, salto, tripudio.
Ὄρχις, testiculus, testis.
Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.
Ὀτλος, τὸ, πόνος, labor.
ὄρσος, ventus secundus: etiam custos, inspector.
ὀρός, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quis.
ὅ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & εὐφραίνομαι, qua voce includitur: etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖδαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.

Οὐραγὸς,

Οὐρανὸς, Cœlum: quasi ὁρατὸς, quod fit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
ὦτος, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliâs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæ ductus.
Ὀχλέω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλίζω & ὀχλάω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄψις, vox, fama.
Ὀψὲ, sero, longo post tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id, quo præter panem, vescimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάτηρ, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. ante, prius: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora, à πάθημα, patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.
Πατάσσω, cum strepitu palpito, vehementer palpito.
* Πάππος, pater, senex, quasi παίδας πάτων, i. servans pueros.
πατρώος, vitricus, πατρῶος, paternus.
Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, parvus.
Παύω, finem impono, desistere facio.
Παχὺς, crassus.
Πάω, possideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.
* Πέδον, solum, terra, à πούς πόδος, pes.
Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.
Πείθω, persuadeo.
* Πίστις, fides.
Πείκω, pecto, carmino.
Πόκος, vellus.
Πεῖνα, fames, esuritio.
Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.
Πείρω, transadigo, transfigo: & transeo, pertranseo.
Πόρος, transitus, trajectus.
Ἀπορέω, ῶ, ad angustias è quibus explicare me nequeo, reductus hæsito, vel simpliciter hæsito, dubius animi sum.
Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.
Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.
Πορθμός, fretum, sinus maris in angustias coarctati, quod facilè trajici potest.
Πέλας, prope, ut πλησίον, ἐγγύς.
Πελάω & πλησιάζω, propinquo.
* Πελαγὸς, pelagus, à πέλαγος & γῆς.
Ἄπλατος, & Ἀπλητος, immensus, inæqueflus.
Πελεκὶς, securis, bipennis.
Πέλος, niger, fuscus.
Πέλτη, scutum brevius.
Πέλω & πέλομαι, Poët. sum.
Πέλωρ, ωρος, monstrum immane.
Πελώριος, ingens.
Πέμπω, mitto, mando.
Πέμψις, missio, deductio.
Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.
Πένομαι, sum pauper, inops.
Πενία, Πένις, paupertas.
Πένθος, τὸ, luctus, mœror.
Πένω, πονέομαι, studiosè aliquid facio.
Πόνος, labor, studium.
Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.
Πέσσω, coquo.
Πέρας, τος, finis, terminus.
Περα, ultrà.
Περάω, transeo: etiam vendo.
Πέρδω, pedo: unde παρδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & πορκὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πάρσεις, quasi πέρσεις, seu à περ-

ἀ σεσφιξιδω, levis, temerarius, ignavus.

Πέρυσι, anno præterito.

Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πεταίνυμι, pando, explico, πετάζω, etiam tendo.

Πέτρωσον, pertica, tignum, super quo gallinæ dormiunt.

Πέτρος, lapis, saxum.

Πεύκη, picea, larix.

Πήγνω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.

πῆχος, collis, tumulus.

πηκτός, fixus, firmus.

πάχνη, ros, glacies, pruina.

Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.

Πηδάω, salio, salto.

Πήγη, fons, scatebra.

πήδαξ, idem.

Πηλάκισμός, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλός, lutum, cœnum, limus.

πῆμα, damnum, exitium, à πήδω, patior.

Πῆνος, textum, seu tela.

Πήνη, idem: etiam pannus.

Πήρα & πήρη, saccus, pera.

Πηρός, mutilus, mancus.

Πῆχυς, ὑ, cubitus, καρπός.

Πίεζω, premo.

Πίθος, dolium.

Πικρός, amarus.

Πῖλος, pileus, seu pileum.

Πιμελή, id est, πάχος, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.

Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.

Πίνος, sordes, squalor.

Πίνω, bibo, poto.

πίσκω & ποτίζω, potum præbeo.

ποτός, potulentus.

πόσις, potatio, convivium.

πόσιμον, aqua potui apta.

Πίπτω, cado, labor.

πίονες sive πίπος, calculus, scrupus lusorius.

Πίσσα sive πίττα, pix.

πίτυς, υος, ὑ, pinus arbor quæ picem fundit.

Πίτυρον, furfur.

Πίων, ονος, pinguis, obesus.

Πλάζω, errare facio, proprie de pluribus dicitur, dispergo, errabundus, huc illuc agito.

Πλαγίος, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio.

Πλάξ, ακος, ὰ, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατύς, εῖα, ὺ, latus.

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλήρης & πλέως, plenus.

Πλευρά, latus, & πλευραί, costæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, ες, plenus.
Πλήν, præterquam.
Πλημμελής, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὁ, later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
*Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
*Πόθος, desiderium, à πίθω.
*Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
*Ποιμαίνω, pastor, propriè ovium, pilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi in ποίῃ ἀνθρώπων.
Ποινή, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis, & quale: interdum etiam quis.
Οἷος, etiam qualis.

Ποσφύω, spiro, flatum emitto.
Πόλεμος, bellum, pœna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιός, canus.
*Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολύς, multus, numerosus.
*Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
*Πόπις, vitulus, juvencus.
*Ποσειδῶν, Neptunus, à σείων, τὸ πόδον, quia terram concutit.
Πόδων, ἀκροπόδιον, præputium.
Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
*Ποταμὸς, fluvius, flumen, à πότος, quòd potabilem præbeat potum.
*Πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πίπτω, cado.
Ποδὸς, ποδὸς, pes.

Πρᾶος,

* Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ές, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, priùs, antè.
Πρίω ſive πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentes.
Πρό, ante, pro, coram.
πρῶτος, primus.
Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
πρόϊξ, ῖκος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.
Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, prora.
πρυτανὶς, rector, adminiſtrator.
Πρωΐ, mane.
πρῳΐ, idem.
Πρῶρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.

* Πτέρον, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτωξ, ὠκος, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτόσσω & πτίσσω, tundo, decortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
Πυξ, pugnus.
πυκὶς, plica, plicatura.
Πυγμὴ, pugnus, etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαίος, æquans ſeu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, ſpiſſè: etiam prudenter.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in eâ urbe templum.
Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, ſeu Fores, Ianua, Oſtium in ædificiis dicuntur, Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro-

muro cinctis.

Πυλεών, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, ex πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πυθοῦσις, Nuncii, Sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πυός, τὸ, primũ lac post partum in animalibus: πύον, pus, πυελός, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυελον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πύρα, rogus.

πυῤῥός, rufus, rutilus.

ὁ πυρός, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὶν, λῖνος, ἡ, nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρός, triticum, frumentum,

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνδος: etiam callus, id est, corpus durum, siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

Ῥάβδος & ῥάβδον, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥάω, profligo, perdo.

* Ῥάψις, ἴδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγκω vel ῥέγκω, sterto, factum per Onomatopeiam.

Ῥέζω, facio: etiam sacrifico.

Ῥέω,

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ῥέμβη, vagatio, erratio.
Ῥέπω, vergo, propendeo, propriè de ſtatera.
Ῥόπαλον, clava.
Ῥέω, fluo, etiam fundo.
Ῥεῦμα, fluentum.
Ῥαίνω, & ῥάζω, perfundo, aſpergo, irroro.
Ῥάθαμιγξ, gutta.
Ῥόδος, undarum ſonitus.
Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινὸς, naſus.
Ῥινὸς, ὁ, ἡ χὴ ἡ, pellis, corium.
Βεβρὸς, mortalis.
Βέβρος, ſanies.
Ῥίζα, ης, radix.
Ῥῆν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ῥῖνη, ης, lima.
Ῥῖπτω, proficio, præcipito.
Ῥόδον, roſa, Æol. Βέβδον.
Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, ſtridor: *Ruſhing of waters.*
Ῥάζω & ῥοίζω, latro.
Ῥύσιος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ ſinopicæ, ruſſeus ſive ruſſatus.
Ῥοφέω & ῥοφάω, ſorbeo.
Ῥυθμὸς, numerus.
Ῥῦπος, τὸ, ſordes.
Ῥύπτω, ſordes eluo.
Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.
Ἐρρωμαι, valeo.
Ῥᾶψ, ῥαπὸς, virgultum.
Ῥῶ, merces parvi momenti.

Σ.

Σάλος, ſalum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἅλος.
Σάλπιγξ, ιγγὸς, ἡ, tuba, buccina.
Σὰρξ, κὸς, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifeſtus, perſpicuus.
Σβέννυμι ſeu σβεννύω, id eſt, σβέσω, à σβέω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
* Σειρὰ, catena aut funis, reſtis: etiam linea, de progenie: & obex forium, ex εἴρω.
Σείρω, σειρόω, & σειραίνω, & σειρίδω, deſicco, arefacio, unde σείριος, Sirius ſtella, canicula.
Σείω, concutio, quaſſo, agito.
σέω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσουα, unde illud, ἔῤῥει τὰ χαλὰ, μίγδαρος ἀπέσουσ,

πέσσους, id est, ἀπόλῃ, περίῃ, περίῃσι, periêre honesta, Mindarus interiit.

σμίρω, scobis purgo, verro.

Σηκὸς, stabulum, receptaculum.

Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.

Σήπω, putrefacio.

Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.

* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἐτεῖ.

Σὴς, τὸς, tinea.

Σθένω, valeo, possum.

Σιγάω, taceo, sileo.

* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.

Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.

Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.

σικύα, cucurbita.

Σιμαλύζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκόλιος, tortuosus, obliquus.

Σῖμος, simus, qui pressis est naribus.

Σίνω, noceo, lædo.

* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὤτους, i. quod lædat oculos, sinapi.

Σῖτος, frumentum, cibus.

Σιωπάω, sileo, taceo.

Σκάζω, claudico, ex σκαὸς, σκαιὸς, lævus, sinister.

σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.

σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incuruum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsum decipulum in se subitâ ruinâ evertit.

Σκαίρω, salio, tripudio.

σκαρίζω, idem.

Σκάλλω, fodio, & disrumpo, findo.

Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.

Σκεδάω, dissipo, dispergo.

Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.

Σκέλος, crus.

Σκέπτομαι, circumspicio, despicio, perpendo, visito.

σκόπος, signum ad quod tela dirigunt sagittarii, scopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκάνδης,

Σκεῦος, εος, τὸ, vas: etiam instrumentum.
σκευάζω, instruo: orno.
Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut simili materia.
Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexto, aliqua ratione nitens: & fingo, simulo: etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit, & σκῆπτρον, baculus, sceptrum.
Σκία, umbra.
Σκιρτάω, salto, exulto, subsilio.
Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σκωλὸξ, & χάραξ.
*Σκόρπιος, scorpius, à σκορπίζω, dispergo.
Σκότος, ου, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, sæpe de tenebris nocturnis.
Σκυζάω, ad iram concito, irrito.
σκυθρωπάζω, sum vultu tetrico & mœsto, molestiam vultu simulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, proprie canis.
Σκύμνος, catulus leonis.
Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, scutica.
Σκώληξ, ηκος, vermis.
Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.
Σμάω, sive σμήω, abstergo.
Σμίλη, scalper, seu scalprum, scalper incisorius.
σμιλεύω, scalpello amputo.
Σμύχω, attero, absumo, corrumpo, etiam uro.
σμυχόεις, æruminosus.
Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.
Σοφὸς, sapiens, prudens.
Σπάθη, rudis, seu rudicula, gladius, ensis.
Σπανὸς & σπανίος, rarus.
Σπαραγάω, lacero, lanio.
Σπαργάω, tumeo, lacte distentus sum.
Σπάρτος sive σπάρτον, spartum.
Σπάω, traho, attraho.
Σπάθη, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulsum est.
Σπεῖρα, spira: εἶλιξ, linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.
Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.

σπουδὴ,

σπουδὴ, festinatio, studium.

Σπίλος, macula, labes.

Σπλάγχνον, viscera præcipua interanea, & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.

Σπλὴν, ληνὸς, splen, lien.

Σπόγγος, spongia.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, cinis.

Σπόνδυλος, spondylus, vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις, constructa est.

Σπείρω, stillo.

σπάγμα, gutta.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Σταχὺς, υος, spica.

Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.

Στέγω, tego, occulto.

Στείβω, calco, tero.

Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.

Στείχω, eo, vado.

στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo: & conjicio.

Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex: etiam stirpes, stirps.

στελεχόω, caudicem emitto.

Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & cano, exorno, propriè de corporis cultu.

Στενὸς, angustus, arctus.

στένω, gemo, spiro.

Στέργω, naturali quadam charitate amplector.

Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.

Στερέω, privo, orbo.

*Στέρνον, pectus, à στερεὸς.

Στέφω, corono. redimo.

* Στειβίζω, figo, ab ἴστημι.

Στίζω, pungo, stigmata inuro.

Στίλβω, splendeo, luceo.

Στλεγγὶς, ίδος, strigil.

στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.

Στοὰ, ας, porticus regia Athenis.

* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.

στόμαχος, stomachus.

Στορέω, sterno, solo æquo.

Στραγγὺξ, γγος, gutta seu stilla.

* Στρατὸς, ὄ. ὁ vel ἡ, exercitus, à στρατῶς ἵσταμαι, id est, firmiter sto.

Στρέφω, verto, flecto, torqueo.

στρεβλὸς, tortus.

στρέβλω, torqueo, verto.

στραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιὸς.

Στρυφνὸς, ός, asper: item acutus. At στρυφὸς luxus, fastus,

ſtus, deliciæ, unde σπιλάω, laſcivio.

* Στρουθός, paſſer, paſſerculus, à στρῶσις θεῖν, quia velox: etiam ὄσπριον, leguminis ſpecies.

Σπύραξ, ἀκος, cuſpis teli: etiam arbor.

Σπυγέω, F. σύζω, à σύω, odio proſequor, odi.

Σπύρελος, durus, aſper.

σύπη, ſtupa, qua rimulæ & foramina ſtipantur.

Συκῆ, ficus, arbor.

Σῦκον, ficus, fructus.

Συλη, præda, ſpolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cum, unà cum.

Συρίσσω, ſibilo, ſibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, ſus, porcus, ὗς, ὕος, ὁ χοῖρος, idem.

ὖνις ſive ὑνίς, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφάλλζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, ſphæra, globus.

Σφάκος, ſaliva.

Σφάλλω, ſupplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφηνὶν, cuneus.

σφὴξ, idem.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo.

Σφραγὶς, ἴδος, ſignum, ſigillum.

Σφριγάω, turgeo, proprièdè mammis.

Σφύζω, ſalio, pulſo, eâ ſignificatione, quâ arteries pulſare dicimus. Et mico, palpito.

Σφύρα, Malleus, piſcis marinus.

σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, ſacrifico, ſcalpro aperio, ſeu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem, etiam transfero, & tenorem inſtituti vel moris abrumpo: & ſolvo, deſino.

Σχέτλιος, miſer, ſceleſtus, ſævus.

Σχίζω, findo, ſcindo, diſſeco.

Σχῖνος, ἡ, Lentiſcus, dentiſcalpium.

Σχοῖνος, Iuncus, funis ex junco plexus, menſura Ægyptiaca ſtadia capiens ſexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σῶλη, præda, ſpolium.

Σωλὼν, λῶνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quaſi σῆμα τῆς ψυχῆς, ſepulchrum animæ.

Σῶς, ſalvus, incolumis, ſoſpes.

Σόω, ſervo & concito.

Σῶκος, Mercurii Epithetum, ex σάοικος, i. σῴζων τοὺς οἴκους.

T

Ταλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Οἴμοι τάλας, heu mihi miſero.

ταλάσιον, & ταλία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη; Nuptiis apta, quòd puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus, condus, diſpenſator eorum, quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

*Ταπεινὸς, quaſi παπτεινὸς, depreſſus, humilis, non multum à terra aſſurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Τάραττω, commoveo, turbo.

Τάρος, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel ους, ὁ, ὄ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχαι, inferiæ, juſta.

τάρχαι, idem.

Τάττω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Τάχυς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

τερεμνὸν, ου, mollis.

τρωύω, vulnero, ſaucio.

τραυλὸς, bleſus, balbus.

τρέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύπω, & τρύχω, τρύχω, & τείζω, τρώπω pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τρώγος, ob voracitatem caper, hircus.

*Τείχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

Τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τίνδω, comedo, rodo,

rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερετρευς, έω, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblector.

Τέττιξ, ίγος, cicada.

Τεύχω, fabrico, ſtruo.

Τυγχάνω, ſum, conſequor.

* Τέφρα, cinis, cui κονίς, & μαχλη, ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.

* Τέχνη, ars.

Τέχω, liquefacio, liquo.

τέγανον, ſartago, patella.

Τῆλε, procul.

Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.

Τίθασσος, cicur, mitis.

πθασσεύω, cicuro.

τίθη, nutrix & mamma.

τιθήνω, nutrio.

Τίθημι à πθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo, aliquando facio, efficio.

Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.

Θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.

Τίκτω, pario, procreo.

Τίλλω, vello, vellico.

Τίλος, ι, κόπρος, ſtercus.

Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.

Τίς, quis, uter, quotus.

Τὶς, aliquis, quiſpiam.

Τίω, honoro, magni æſtimo.

Τίσομαι, ulciſcor.

τιμωρία, ultio, vindicta.

ἐπίτιμον, mulcta, pœna, etiam cenſus.

* Τιτᾶνες & τιτῆνες, dæmones quidam à Jove è Cœlo ſub terram detruſi, à τιτύνω, ulciſcor.

Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.

Τόλμα, audacia.

τολμάω, audax ſum, audeo.

Τολύπη, lana, capra.

τολυπεύω, conglomero.

Τόξον, arcus.

Τόπος, locus.

Ατόπος, locum non habens, abſurdus.

* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.

Τράχηλος, collum, cervix.

Τραχὺς, aſper, confragoſus, cui opponitur λεῖος, lævis.

* Τέλλη, mulus, quoniam τὰς τίκτει τῷ ἔτους, ter parit in anno.

* Τείβω, tero, abſumo.

* Τείβος, ου, via.

Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
Τρίφος, ὁ ἡ τὸ, infans.
Τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.
Ἀναφορμὴ, Sublatio in altum.
Τροχὸς, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
Τρήρων, ὀνος, Columba, ἀπὸ τοῦ τρέειν, quòd ſit timida.
Τρίζω, ſtrido.
Τρύγη, ſive τρυγὸς, ὑλὸς, θερισμὸς καρπῶν, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, ſeu callum, τύλοι quoque ſuperciliorum pili.
Τύμβος, buſtum, ſepulchrum.
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, ὁ, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, Caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.
Τυρόω & πυρόω, In caſeum cogo: etiam agito, turbo.
Τυτθὸς, ὁ ἡ ὀν, parvus.
Τωὸς, idem.
Τυφλὸς, Cæcus.
Τύφω & πυθόω, fumum excito, unde τύφος, & πῦφος, fumus.
* Τυχὴ, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis ſeu convitiis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Ὑαλος, & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, cryſtallus.
* Ὕβρις, injuria, ſed gravior, quaſi ὑπὸ βαρὺς, admodum gravis.
Ὑγιὴς, ἐος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.
Ὑγρὸς, ὁ ἡ ὀν, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ὑδω, celebro, canto.
Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Ὑιὸς, filius, natus.
Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.
Ὕλη, materia, ſylva.
Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.
* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.
* Ὕπνος, ſomnus, quaſi λύπονος, quia ſolvit labores.

Ὑπὸ,

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

Ὕστερος, posterior.

Ὑπόρα, torva, torvis oculis.

Ὑπτι⊖, supinus, resupinus.

Ὑφαω & ὑφόω, texo.

Ὕψ⊖, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὗω, pluo.

Ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

Ἱδρὼς, sudor.

Ἱδὼς, sudor, sed denotat sudorem ex æstivo colore.

Φ

ΦΑγω & φήγω, Edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φά⊖ & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φαίω, φαίδω, φαείνω, & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαύλ⊖, vilis, etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, etiam facile.

Φάω, pro quo φημί, dico, aio.

Φέζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φέζομαι, cogito.

Φέω & φείζω, occido.

Φέρνη & φερνάω, idem.

* Φέβομαι, fugio, metuo, ex φεβέομαι & φεύγω.

Φέγγ⊖, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

Φειλὸς, subet.

Φέναξ, impostor, etiam derisor.

Φενακίζω, decipio, fallo: & impono: fucum facio, illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.

* Φέρνη, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἶω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aorist. 1. & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ὀνήγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero: etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φθέγγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθείρω, pro quo φθέρω, corrumpo,

rumpo, labefacto, perdo.

φθίω, & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθειρ ρος, pediculus.

* φθονος, invidia, invidentia, quasi φόνος, fœdes.

* φιάλη, παρὰ τὸ πίνειν ἅλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.

φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

φιμὸς vel φίμος, camus, piscella, capistrum.

φλάω, contundo, contero.

φλέγω, uro, incendo, inflammo.

φλάω, nugor.

φλύω, φλύζω, idem.

* φλυαρὸς, Nugæ.

φλὲψ, βός, ἡ, vena.

φλοιὸς, cortex.

* φοῖβος, purus, Phœbus, sol, quasi φῶς βίου, lux vitæ.

φοῖνιξ, Ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est è Phœnicia.

φοιτάω, vagor, venio.

φολὶς, ίδος, squamma: sed qualis est serpentis.

* φόνος, cædes, à φένω.

φόρμιγξ, ίγγος, ἡ, Poët. cithara.

* φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* φόρτος, onus, à φέρω.

φράσσω & φρήσσω, sepio, munio.

φρέαγμα, sepimentum.

φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

φρὴν, ενος, ἡ, mens.

φρένες, præcordia, mentis sedes.

φρονέω, mente sum præditus, sapio.

φρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.

φρὶξ, ικος, ἡ, lævis, tremulus, vel sonitus maris.

φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.

* φροδδὸς, quasi πρόοδος, evasidus, qui abiit, diparuit.

φρυάσσομαι, fremo, de equo.

φρύγω, φρύσσω, & φρύττω, torreo.

φρυνὸς, rubeta, rana venenosa.

φύκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde fucus Latinè: etiam metalli genus.

φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.

φυλὴ, tribus.

φύλλον, folium, frons.

φύρω, misceo, inquino, fœdo.

φυσάω, sufflo, inflo.

φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

φύσις, enascentia, natura.
φωγνυω & φώγνυμι, torreo, uro.
φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* φωνὴ, vox: quasi φῶς νοῦ, lux animi.
* φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
φῶρ, ῶρος, sive φῶρεος, ὁ, speculator, explorator.
φωριασμὸς, scrinium, arcula.
φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
φῶς, φώτος, ὁ, vir.

X

Χάζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, caveo.
Κακὸς, malus, ignavus.
Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω, inusitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη, hiatus, oscitatio: etiam ostrei genus: & mensura liquidorum.
χὴν, χηνὸς, ὁ χὴ ἡ, anser.
χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.
χάριτες, veneres.
Χαίτα, juba, propriè equi.
Χάλαζω, grando.
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλις, sive χάλιξ, Bacchi nomen.
Χαλίκρατης, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλίπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, pernicios us, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.
* Χαλκὸς, κὸς, ab αλκὴ.
Χάμαι, humi, in terra.
Χαράσσω & χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.
Χάραξ, sulcus, fossa.
Χάρτης, charta, ex papyro.
Χρήαω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungosus.
Χέζω, cacо.
Χεζανάγκη, cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, ὀνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ἁδων, canens.
Χέλυς, ὑος, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara,

Cithara, Chelis.

Χέρρος sive χέρσος, desertus, incultúsque, asper: & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.

Χέω, F. χέσω, & χεύω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεύς, έως, & χοῦς, τοῦ, congius, mensura liquidorum.

Χοῦς, etiam terra egesta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χώσω, educo, aggerem duco.

*Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χωύω, idem quod χέω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλός, succus.

Χήλη, forfex, seu forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθών, ονός, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλός, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

*Χιών, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

*Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, unde χλαμύς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόη & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερός, viridis, herbaceus.

Χραύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, οὗς, porcus, sus.

Χολή, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, gramen: etiam cartilago.

Χορδή, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda, quâ arcus intenditur.

Χορός, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

*Χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd resecatur.

Χρῆν, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χρῆμαι, utor.

Χραίνω,

Χραίνω, polluo.
Χρῆμα, res.
Χρήματα, pecuniæ.
Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεών, & χρεώς, vel χρεῖος, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεών, debitum fatale, fatum, mors, χρέος, quoque causa, vaticinium, oraculum.
Χρεώδης, utilis.
Χρειώ, Ion. χρεώ pro χρεία, indigentia.
Χρείω, autem vaticinor.
Χρή, oportet, opus est.
Χρηΐζω, Poët. idem.
Χρήζω, egeo, volo, rogo.
Χρίω, ungo, linio, seu inungo, perungo, oblino, illino: etiam pingo, stimulo.
Χρόα, color.
Χροάω & χρώννυμι, coloro, tingo.
Χροΐζω, idem.
Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.
Χρῶς, χροὸς, ὁ, idem.
Χρόνος, tempus, temporis spatium.
* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.
* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.
Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρη, itidem locus, solum, ager, etiam conceptaculum, & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.
Χωρὶς, seorsim, separatim: etiam singulatim, unde χωρίζω, separo, vel sejungo.

Ψ

Ψάω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. Ψίω, idem.
Ψήχω, idem.
Ψαίρω, etiam rado: & innato, attingo: & accelero, festino, & distraho, & dissolutus sum, diffluo.
Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.
Ψαύω & ψηλάω, tango, contrecto.
Ψόα & ψόη, lumbus.
* Ψακὰς, ἄδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.
Ψηκὰς, ἡ, idem: à ψέω.
Ψίω, tenuo, attenuo.
Ψίδυρ, sulurrus.
* Ψωμὸς, frustum rei esculentæ,

lentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψέλλω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum, commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur: etiam ipſum ſuffragium.

Ψιάθος, ἡ, ſtorea, teges: peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor, & generaliter ſonus.

Ψύλλος & Ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψῦχος, εος, τὸ, frigus, cui oppositur, θάλπος, τὸ, æſtus ſeu calor.

Ψυχὴ, anima, ſpiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, ſcabies, à ψάω, ſcalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod ſit ultima litera.

Ὦβή, tribus populi, pars.

Ὠθέω, F. ὤθήσω & ὦσω, tanquam à them. ὦθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠθισμὸς, impulſor.

Ὠκυὸς, celer, velox, pernix.

* Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus qui ſole nondum ſunt cocti.

* Ὦμος, humerus, quaſi ὑποφέρων, quia ſuſtinet onera.

Ὠμὸς, crudelis.

Ὠνέομαι, F. ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγορεύω, ὠρίαμαι.

* Ὠὸν, ovum, quaſi οἷον, quod ſolum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere: etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω ſive ὠρύομαι, ululo, vox canum proprié & luporum.

Ὡς, ut, velut, ſicut, tanquam, quaſi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἷως, donec, uſque, dum,

dum, tantisper, quoad. Cui respondet πάνυ, tandiu.

Ὠφελέω, juvo.

*Ὠχρός, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὄχρος, pallor.

ὤχρα, coloris genus.

ὠχριάω, pallio, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

ὠχριάω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBVS MENSIVM *Græcorum.*

QVod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis, quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta H. STEPH in Apendicem ad ſuum Theſaurum retulit, nomina tantum duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperiri menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Ianuarius, ex Gaza, ex aliis October, à γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ vanatricis celebrari ſolitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à μουνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Muuichiæ fanum, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, παρὰ τὸ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas

quas calor ſolis τέρων καὶ θάλπων τῷ γλῷ, produxerat diis offerrentur.

Σκιροφοριών, Maius, quod eo menſe σκιροφόρια, feſtum celebratur, quo umbraculum ex arce Athenis ſolenni pompa deferebatur, ſignumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Iunius, qui menſis primus erat Atticorum, anni initium, quem à Solſtitio æſtivo inchoabant, à ſacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Iulius, ſecundus menſis, in quo Apollini Metagitnio Athenienſes ſacrificabant.

Βοηδρομιών, Auguſtus, propter βοηδρόμια feſtum quoddam Athenis celebrari ſolitum, ob prælium à Theſeo adverſus Amazones fœliciter geſtum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Iovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum, & ſacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à feſto πυανεψίων, quod celebratur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, Nouember, dictus quia ἀνθεῖν τὴν γῆν τῷ γλῷ, floribus ſpoliat terram.

Ποσειδεών, December, quaſi Neptunius, quod eſſet Neptuno ſacer, in eoque ſacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῆς μεγίστης ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc ſunt nomina menſium Atticorum, quanquam de iis non ſatis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem ſuum menſem in τρία δεχήμερα, id eſt in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἰσταμένου, ſive ἀρχομένου: ſecundam, μεσουντος μηνὸς, vel ὅτι δεκάδι: tertiam, φθίνοντος μηνὸς,

μλωὸς, sive παιομήν, aut λήγοντος, vel etiam ὄπι εἰκάδι. Vtuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, seu τετράς, πέμπτη, seu πεμπάς, & ita deinceps, nisi quod prima cujusque mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in ea erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quarta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Vltima ἕνη καὶ νέα. Hoc porro discriminis est, quod in ἱσταμένου, & μεσουντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη, ἱσταμένου, secunda, tertia: & πρώτη, δευτέρα, μεσουντος, undecima, duodecima. In φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη, φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

FINIS.